

Sách tháng Đức Bà về các ngày lễ...

Trang, Joseph (trappiste, Le P.). Auteur du texte. Sách thánh Đức Bà về các ngày lễ.... 1931.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

80
INDO-CHINOIS

1375

Joseph Trang

SÁCH
THẮNG ĐỨC BÀ

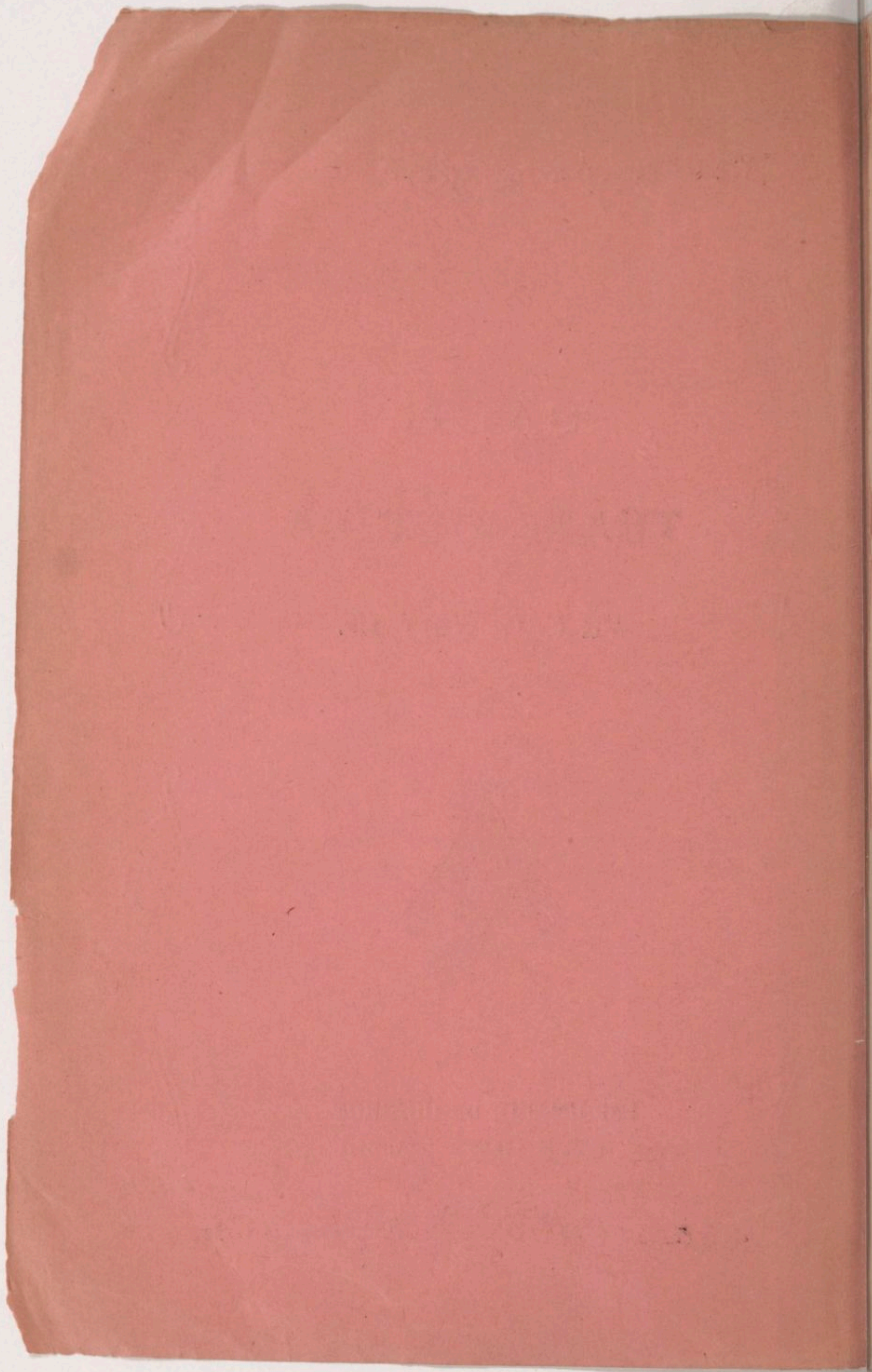
VỀ CÁC NGÀY LỄ

IMPRIMERIE DE QUINHON
QUINHON (Annam)

1375
(C.)

THÁNG ĐỨC BÀ

So⁹ Indoch.

1375

THÀNH BỨC BÀ

Joseph Trang

SÁCH
THÁNG ĐỨC BÀ
VỀ CÁC NGÀY LỄ

IMPRIMERIE DE QUINHON

QUINHON (*Annam*)

Nihil obstat :

J. LABIAUSSE

PROV. AP.

Imprimatur :

† A. TARDIEU

VIC. APOST.

Quinhon, die 2 Aprilis 1931.

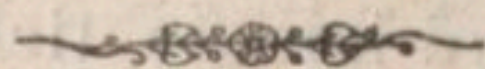
TỰA

Sách tháng Đức Bà có nhiều vô số và hay khéo léo lắm. Phận tôi hèn mọn chẳng dám sánh lời khoa ngôn cùng các đấng thông thái mà ngợi khen sự vang hiển quờn cả Đức Bà. Song tôi dựa lấy lời thánh Bênadô rằng : De Maria nunquam satis. Cao rao khen ngợi về Đức Bà chẳng khi nào cho đủ đặng ; nên tôi chẳng thẹn dọn ra sách mọn này gọi là « **Sách tháng Đức Bà về các ngày lễ** », tìm gần đủ 30 lễ trong một tháng, cùng giặm thêm ít bài về những lễ giục người ta đem lòng thành kính Đức Mẹ, và kể lại gốc tích phép chuỗi, áo Đức Bà ; sau hết cũng giục bốn đạo bền lòng cậy trông làm tôi Đức Bà cho đến cùng. Các bài chia đủ 31 ngày trọn đủ tháng, lại thêm tích truyện lấy bởi các sách chắc thật, cho ai nấy thấy các gương lành hầu đặng bền vững kêu xin cậy trông làm tôi Đức Bà cho đến mãi đời.

Lạy Đức Bà ! Loài thọ sinh, vật vô linh tính, trong mùa xuân đâm chồi, trổ nhụy, đơm bông sanh trái, xem ra mừng kính Đức Bà trong tháng Maiô này. Huống nữa tôi là loài người có trí, chẳng có phép mở miệng không khen quờn cả Đức Bà hay sao ! Nhứt là tôi dọn sách thiếu mọn này, chẳng lo sợ tiếng

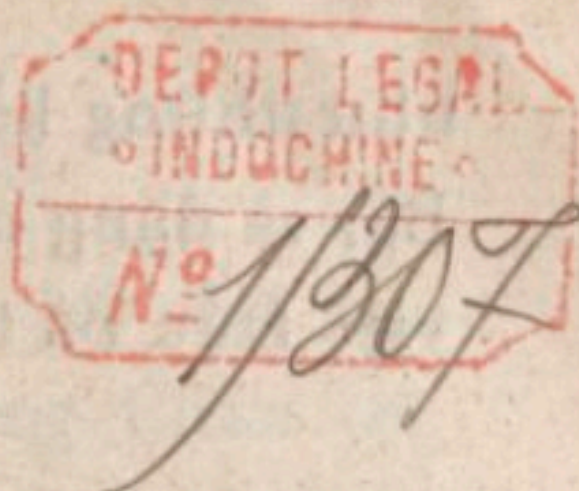

khên chê hay dở, một có ý cao ráo, và đợi ơn
quờn cả Đức Bà Maria đã cứu tôi muôn bình
hồn xác. Việc tôi đã hứa dọn sách này đã bảy
năm nay, rày mới thành sự. Xin tạ ơn Đức
Bà và xin Đức Bà ban phép lành cho sách
này đăng làm ích cho kẻ đọc, đăng thêm lòng
sốt sắng kính mến Đức Mẹ Chúa Trời.

Lời Bảo.

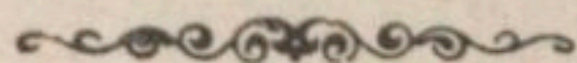
I^e — Đức Giáo Tông Phiò VII đã ra sắc chỉ ngày 21 tháng 3 Tây, năm Giáng sinh 1815 mà ban phép đại xá và tiểu xá sau này cho kẻ làm việc tháng Đức Bà : « 1° Hễ người nào đọc kinh chung hằng ngày hay là kinh riêng, hay là làm việc gì lành khác vì lòng kính Đức Bà nội tháng ấy thì mỗi lần đặng phép tiểu xá 300 ngày ; — 2° Đặng phép đại xá một lần trong tháng ấy, ngày nào mặc ý ai chọn, mà phải xưng tội chịu lễ cùng cầu nguyện theo ý Hội Thánh. »

IIe — Nội tháng này trong các nhà thờ dọn bàn thờ riêng, đặt tượng Đức Bà trên cao chính giữa, hai bên chung hoa đèn quang ánh tùy sức mình, mọi người buổi chiều nhóm nhau. Trước hết đọc kinh Đ. C. T. T., Kinh Sấp-mình, Kinh Tin, Cậy, Kinh-mến, Kinh Cầu, Kinh Cám-tạ, rồi khải sự đọc Kinh Lạy rất thánh Đức Bà Maria, đoạn đọc lễ gẫm. Gẫm xong, đọc kinh Lạy Đ. C. T. rồi hát bài ca vịnh.

IIIe — Những kẻ trở việc, hoặc xa nhà thờ, dọn bàn thờ riêng trong nhà tư mình, chung tượng Đức Mẹ dọn hoa đèn rực rỡ, cha mẹ con cái tôi tớ xúm nhau lại làm việc Đức Bà đọc kinh đọc sách,

như những kẻ đến nhà thờ, thì cũng nhờ ơn Đức Bà, và đừng nhờ ân xá đại xá chẳng thua kẻ làm việc Đức Bà tại nhà thờ.

Kinh đọc trước khi gắm

MÀ DÂNG MÌNH CHO ĐỨC BÀ.

Lạy rất thánh Đức Bà Maria là Mẹ cùng là Chúa bầu tôi, Đức Bà la Đấng lòng lành hay thương kẻ có tội, thì tôi phó thác mình tôi, xin Đức Bà thương mà chịu lấy tôi hôm nay và hằng ngày sau này nhứt là khi tôi gần sinh thì. Vậy tôi phó thác linh hồn và xác tôi trong tay rất thánh Đức Bà, tôi trông cậy sự gì hay là đừng sự gì lanb, hay là khi phải sự gì khốn khó và sự sống chết, thì tôi xin dâng những sự ấy cho Đức Bà cho đừng nhờ công nghiệp Đức Bà thương tôi và bầu chữa cho tôi đừng chỉ mọi sự thuộc về tôi, mà vâng theo thánh ý Con Đức Bà và thánh ý Đức Bà nữa. A-men.

Lạy Đức Bà Maria chẳng hề mắc tội tổ tông truyền cho, xin Đức Bà cầu cho chúng tôi.

Kinh đọc sau khi gắm.

Lạy Đ. C. T. lòng lành vô cùng, tôi đội ơn ngời khen Chúa tôi, vì những ơn riêng Chúa tôi đã dủ lòng thương mà ban cho tôi trong giờ nguyện gắm ; Chúa tôi đã soi sáng trí khôn và mở lòng tôi cho dặng chiu về sự lành cùng chữa những sự dữ, thì tôi đội ơn Chúa tôi vì những sự ấy hết lòng hết sức, cùng xin dâng cho Chúa tôi những sự lành tôi đã dốc lòng làm, mà bởi tôi bèn sức yếu đuối, thì xin Chúa tôi lại ban ơn thêm sức giúp tôi, cho dặng giữ trọn các điều đã dốc lòng mà sửa mình lại cùng tập đi đàng như đức trọn lành ; tôi lại xin Chúa tôi dủ lòng thương, mà tha các điều tôi đã sai lỗi trong giờ nguyện gắm, vì hoặc chia lòng chia trí ra tư tưởng đàng khác hay là vì ơ hờ khô khan chẳng hay hiệp một ý một lòng cùng Chúa tôi.

Lạy rất thánh Đức Bà Maria là Mẹ rất lành hay thương, cùng là Đấng bầu chữa tôi, tôi lấy lòng trông cậy vững vàng mà phú trót mình trong tay Đức Bà và xin Đức Bà ghé mắt lại phù hộ cho tôi dặng khỏi các sự hiểm nghèo phần linh hồn và phần xác.

Lạy Mẹ rất nhơn lành, xin bầy gìn giữ che chở tôi, bầy soi sáng trí khôn tôi cho dặng bằng nhớ những điều tôi đã dốc lòng, và ban ơn giúp sức cho tôi dặng giữ các điều ấy cho trọn. Amen.

Kinh đọc ngày cuối tháng

MÀ DÂNG MÌNH CHO ĐỨC MẸ.

Lạy Đức Bà Maria, Mẹ Chúa tôi, cùng là Mẹ riêng tôi ; Đức Bà là nữ vương cai trị trên trời dưới đất, cùng là Đấng trọn lành hơn các loài Đ. C. T. đã lấy phép tắc vô cùng mà dựng nên, cùng là Đấng B. C. T. Ba Ngôi yêu dấu, vì đã nên gương sáng các nhơn đức, xin Đức Bà ban phép cho tôi sắp mình xuống dưới chơn Đức Bà mà đội ơn ngợi khen Đức Mẹ.

Lạy Mẹ rất nhơn từ, tôi ước ao chớ chi tôi dâng muôn vàn lòng mà dâng cho Đức Mẹ. Lại các thánh thiên thần và các thánh nam nữ thờ lạy và mừng hát Đức Mẹ ở trên trời thề nào, thì tôi cũng ước ao hằng thờ lạy mừng hát Đức Mẹ cũng thề ấy. Song tôi là kẻ phàm hèn, tôi có sức ngần nào thì tôi xin thờ lạy và kính mến Đức Mẹ hết sức tôi ngần ấy mà thôi. Nay tôi hết lòng cung kính sắp mình xuống trước toà Đức Mẹ, và xin thánh thiên thần giữ mình và các thánh trên trời làm chứng tỏ tường tôi đã chọn Đức Mẹ là Đấng cai trị riêng tôi, và làm quan thầy cùng làm Mẹ tôi, tôi xin dâng trót lòng tôi, trót trí khôn tôi, trót linh hồn và xác tôi, cùng mọi sự thuộc về tôi cho Đức Mẹ cho đến trọn đời. Tôi dốc lòng từ nay về sau chỉ một lòng làm tôi Đức Mẹ chẳng hề quên,

chẳng dám bỏ qua ngày nào mà chẳng làm một hai việc lành mà kính thờ tạ ơn Đức Mẹ. Kia Đức Mẹ đã lấy lòng nhơn từ mà thương đến tôi và hằng ban ơn cho tôi. thì có lẽ nào mà tôi dám quên Đức Mẹ sao ? Lạy Mẹ đồng trinh sạch sẽ, nay tôi đã dâng mình làm tôi Đức Mẹ thì đã đủ cho tôi trông cậy mọi sự lành. Vậy Đức Mẹ có thân thể trước mặt Đ. C. T. và hay ban phát ơn Đ. C. T. cho người ta thế nào, thì xin ghé mắt lại mà thương đến tôi thế ấy ; vì chúng tôi phải những sự hiềm nghèo, và kẻ thù linh hồn tôi ghét tôi thế nào, thì Đức Mẹ đã biết tỏ. Lại ma quỷ ước ao cho tôi mất linh hồn bao nhiêu thì xin Đức Mẹ ước ao cho tôiặng rồi bấy nhiêu.

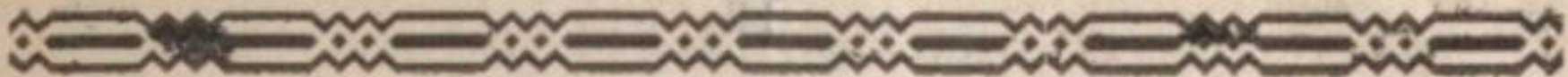
Lạy Mẹ nhơn thay, khoan thay, xin cứu lấy tôi, hãy ban ơn thêm sức cho tôiặng thẳng trận kẻ thù cho ngày sau tôiặng kính mến ngợi khen Mẹ làm một cùng các thánh nam nữ ở trên trời đời đời. Amen.

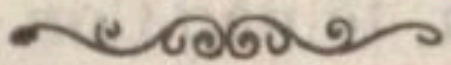

SÁCH THÁNG ĐỨC BÀ

Ngày áp tháng Đức-Bà

VỀ NHỮNG LỄ TÔN KÍNH ĐỨC BÀ MARIA.

Hôm nay các loài hãy ngửa mặt nhìn xem cùng ngợi khen quyền cả Đức Mẹ Chúa trời. Kia rày là mùa xuân, cây cối đều đâm chồi nảy mọt, trổ sanh hoa quả, tỏ ý vui vẻ, xem ra đồng rập cùng Hội-thánh, nhắc bảo con cái mình hát mừng Đức Mẹ là Nữ vương trời đất, xưa đem mặt trời hằng sống đến cho thế gian vui vẻ, rày xin hãy đem ơn Người đổ xuống đầy lòng muôn dân bỉ đạ. Vậy ta hãy hết lòng kính tôn quờn cả Đức Mẹ cho phải đạo làm con người.

Lễ thứ I. — Ta cứ lý luận rằng : Phàm con làm vua thì mẹ là bà thánh hậu có thần thể quản cai trong nước. Vua có oai nghi thể thống phép tắc nhiều chừng nào, thì mẹ vua cũng nhờ thần thể phép tắc mà thị hành mọi đều mình sợ

nguyện. Nầy Đức Bà Maria đã đặng chọn làm Mẹ Vua cả trời đất là Đ. C. G., thì lẽ nào ta bỏ Mẹ Người mà chẳng chạy đến ngai khen, hầu xin Người hộ vực cho ta đều này đều khác, thì làm sao ?

Lại Đ. C. G. xưa ở thế gian hằng tôn kính Đức Mẹ luôn. Đức Mẹ muốn dạy đều gì, thì Người bằng vâng lời nghe theo ; mà bây giờ Người ngự về trời, lẽ nào Con Người lại bỏ lời Mẹ mình cầu khẩn. Vả lại Đ. C. G. trước khi sinh thì, đã trời phú Đức Bà Maria cho ta. Vậy ta phải nhìn Người làm mẹ ta, xin Người cầu bầu vực đỡ cho ta. Ở anh em, há ta chẳng nhìn Đức Mẹ làm mẹ ta sao ?

Lễ thứ II. — Hội thánh xưa nay hằng giục bảo giáo hữu hãy kính tôn Đức Mẹ có thần thể và hay thương người ta, nên lập lễ nọ lễ kia kính riêng Đức Mẹ, để nhắc lòng giáo hữu thêm lòng sốt sắng kính mến Người, hầu nhờ mọi ơn phước đức. Hội thánh cũng dâng kính nhiều đền thánh tốt đẹp, lập bàn thờ riêng tôn kính Đức Mẹ. Ta là con cái Hội thánh chẳng bắt chước Hội thánh mà tung hô quờn cả Người sao ? Các thánh từ xưa đến nay chẳng có đấng nào nên thánh mà chẳng có lòng tôn kính Đức Mẹ cách riêng. Lại các thánh hằng giảng truyền và chép nhiều sách vở vô số mà ngai khen Đức Mẹ. Vậy ta muốn

nên thánh, thì phải chọn Đức Bà làm mẹ riêng ta, hầu nhờ người bình vực giúp đỡ cho ta.

Ấy là những lễ ta hãy ghi tạc vào lòng mà thành kính Đức Bà, vì Đức Bà hay thương ta, cùng hằng làm ơn cho thiên hạ khôn kể xiết. Biết là bao nhiêu người tội lỗi nhờ ơn Đức Mẹ mà đặng nên thánh cả. Biết mấy kẻ tàn tật bởi chạy đến cùng Đức Mẹ mà đặng ơn lành đã. Vậy tháng Maiô này là tháng Hội thánh dành kính riêng Đức Mẹ, khởi sự từ ngày lễ ông thánh Philipphê tông đồ, ta hãy lấy lòng sốt sắng, làm một hai việc lành phước đức cách riêng chứ bỏ ngày nào; dâng cả tháng cho Đức Mẹ, dọn bàn thờ chưng hoa đèn nguy nga vọng bái Đức Mẹ xin Người xuống mọi ơn phước lành cho chúng ta, cùng cha mẹ bà con ta; tỏ lòng sốt sắng xưng tội chịu lễ trong tháng này, trước là đẹp lòng Đức Mẹ, sau đặng nhiều ơn ích phần riêng ta hồn xác đời này và đời sau.

Truyện-thánh

**Đức Mẹ dạy kẻ thành kính Người
phải lo chế ghét tội lỗi.**

Trong sách Thang trời, kể các tích những kẻ tỏ lòng tôn kính Đức Mẹ; có thuật truyện rằng : Xưa có một vua chư hầu nước Italia tên Oca,

Khi vua còn nhỏ, có lòng đạo đức sốt sắng kính mến Đức Bà ; khi lớn khôn bị người ta cám dỗ, chẳng may phạm tội trọng cùng buông mình theo đảng tội lỗi chẳng lo ăn năn chừa cải. Vua nầy cứ dối mình rằng : Mình cứ lo đọc kinh thành kính Đức Bà ; ắt là sẽặng nhờ Người phù hộ cho phần rỗi mình. Ngày kia vua đi săn bắn trên rừng, ham hố chạy đi hết sức hết hơi mệt mỗi thới quá, thì ước trông cho được gặp trái gì mà ăn cho thấm giọng đỡ khát. Liền tìm trái trắng nơi nọ nơi kia mà ăn ; thỉnh lình thấy một bà mặt mày nghiêm trang, tay xách cái giỏ đầy những trái trắng rất tốt lành, xem ngon ngọt ; vua thấy thì thêm lắm muốn xin bà ấy mà ăn, song coi lại thấy cái giỏ nhớp nhúa dơ dáy gớm ghê, chẳng lẽ mà ăn trái đựng trong ấy đặng ; liền dùng mình mà rằng : Bà nầy bày quá ! trái tốt dường ấy sao bà bỏ trong giỏ gớm ghiếc thế nầy ? Bà ấy liền tỏ mình ra sáng láng ; vua nhìn là Đức Bà Maria, đoạn phán cùng vua rằng : việc lành mấy làm mà tôn kính Tao, tuy là tốt, mà lòng mấy hư bốt xấu xa quá dối, lẽ nào mà Tao nhậm lời mấy đặng ; mấy phải lo ăn năn trở lại cho kịp. Nói đoạn vua chẳng còn thấy đi gì nữa. Vua liền dứt mình cùng suy đi nghĩ lại sự mình ở chẳng phải cùng Đức Mẹ.

Ờ anh em, tích nầy làm chứng rõ ràng, tôn kính Đức Mẹ, trước hết phải xa lánh tội lỗi vì ta

làm nghịch cũng Đ. C. G. là Con Đức Mẹ thì lẽ nào mà làm đẹp lòng Đức Mẹ đặng, và cho đáng làm con Người đặng sao ?

Hoa thiêng liêng — Có lời Thánh kinh chỉ về Đức Bà rằng : Kẻ làm các việc vì lòng kính mến Tao, thì chẳng phải sa ngã. Lại kẻ lo cho thiên hạ nhìn biết Tao, thì kẻ ấy sẽ đặng rồi đời đời.

Vậy ta dốc lòng : Mọi việc ta làm, mọi nỗi gian truân ta mắc phải, ta phải phú thác trong tay Đức Bà xem sóc bầu chữa, và dầu lâm phải ơ hờ trễ nải, ta cũng đừng bỏ kêu xin Đức Bà.

Lời than thở — Lạy Đức Mẹ, tay Chúa đã làm cho Mẹ đặng vững đỡ, bởi đó Mẹ đã đặng gồm phước lạ muôn đời, xin Mẹ hãy cầu cho chúng tôi.

Đoạn đọc kinh Lạy Đ. C. T. v. v.....

Ngày mồng một.

Lê Đức Bà khỏi tội tổ tông.

Ơn khỏi tội tổ tông là ơn rất quý báu làm cho Đức Mẹ đặng phỉ lòng toại chí, vì Người khỏi tội tổ tông và đặng khỏi làm tội ma quỷ cùng mọi lịnh tư dục khuấy khuấy, lại đặng bình an vô cùng.

Lễ thứ I. — Hội Thánh đã rao sắc chắc chắn vững vàng Đức Mẹ khỏi tội tổ tông truyền. Ta hãy vâng phục sắc Toà Thánh mà xưng Đức Mẹ chẳng đúng bọn nhơ. Lại chẳng khỏi mấy năm sau, Đức Mẹ đã chẳng nệ dùng trẻ bé thơ Bênađêta mà tỏ mình ra cho thiên hạ cùng xưng mình là Đáng chẳng hề mắc tội tổ tông truyền.

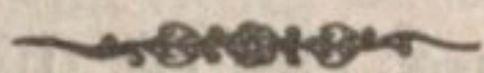
Hỡi kẻ làm con Đức Mẹ, hãy vui mừng vì đặng mẹ rất quý-sang khiết-bạch dường ấy.

Lễ thứ II. — Ta cứ lý mà suy : Đ C G. là Đ C T. đã chọn Đức Mẹ làm mẹ mình, lẽ nào lại để mẹ mình ra hèn hạ, chịu lấy lý đoán vương tội tổ sao ? Ngòi thứ Hai mặc lấy xác loài người bởi hữu huyết cực sạch Đức Mẹ thông lưu, lẽ nào Đ C T. chịu để Đáng Cứu-thế xuống thai bởi xác hèn mắc tội sao ? Vì hề mắc tội, ắt làm tôi ma quỷ, thì ma quỷ sẽ vịn lấy lẽ rằng : Đáng Cứu thế sinh bởi người tội lỗi, lẽ nào Đ C T. chịu đặng đều sỉ hồ thê ấy ? Ta là loài hèn, còn muốn chọn mẹ tốt lành thanh bạch, lẽ nào Đ C T. chịu thua trí hèn ta sao ?

Ờ anh em ! hãy nhớ mình là con Đức Mẹ, là con có đạo, cũng đã đặng ơn khỏi tội tổ tông khi chịu phép rửa tội, mà ta làm nhơ nhớp áo thanh bạch ta, cứ theo đảng cờ bạc sắc dục rượu trà. Ờ kẻ có tội hơn hôm nay Hội Thánh làm lễ tặng tôn Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông truyền, ta

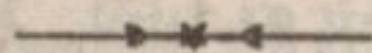

hãy vui mừng chạy đến cùng Người, xin thề
nguyền dứt bỏ dây tội lỗi, bỏ mọi dịp lằng loàn ;
xin chọn Người làm mẹ riêng ta ; xin phú dâng
hồn xác và hằng nguyện xin rằng : « Lạy Đức Bà
chẳng hề mắc tội tổ tông truyền, xin cầu cho
chúng tôi ! »

Truyện-thánh

Truyện ông thánh Hiêronimô
Emilianô.

Ông thánh Hiêronimô Emilianô là người
thành Vênêtia trong nước Italia, sinh ra bởi cha
mẹ sang trọng làm quan lớn. Thuở có trí khôn
cho đến 27 tuổi, tính nết chẳng dặt tốt, vì theo
đàng binh lính, nghe theo chúng bạn, người làm
quan. Ngày kia đem đạo binh đi đánh giặc, phải
quân Germanô bắt mang xiềng giam tù, bỏ vào
ngục tối tăm sống chết thây kệ. Trong khi Hiêro-
nimô mắc vòng lao lý làm vậy, thì hồi tâm lại ăn
năn thống hối về các tội mình phạm và trách là
tại tội mình, nên phải bị giam cầm khổ sở, và
cám ơn Chúa đã cho mình may dặt sống mà trở
lại. Hằng ngày người kêu xin Đức Bà cho ra khỏi
tù mà về nhà ăn năn lập công đền tội -- Có một
đêm bỗng chúc người nhớ đến nhà thờ thành

Trêvisi là nơi có danh tiếng Đức Mẹ hay làm phép lạ, nên người hứa rằng : Nếu nhờ ơn Đức Mẹ cứu cho ra khỏi ngục thì thề hứa mình sẽ đến nhà thờ đọc kinh cầu nguyện cùng xin thầy cả làm lễ tạ ơn Đức Mẹ. Trong buổi người khấn nguyện làm vậy, thì người ăn năn đánh ngực khóc lóc luôn, mà lời người cầu rất thiết tha, đã làm cho Đức Mẹ động lòng mà ban ơn lạ lùng cho người : Là khỏi một hồi thấy trong ngục sáng láng, Đức Mẹ hiện đến cỡi xiềng tay chơn người ra hết, đoạn mở cửa ngục đem người ra khỏi thành, qua giữa quân giặc mà chẳng ai biết. Khi ấy người cũng vác xiềng theo mình. Đến thành Trêvisi, Đức Bà khuyên người phải giữ lời người đã hứa, đoạn liền biến đi. Bấy giờ ông Hiêronimô như ngủ chiêm bao mới tỉnh lại, mới biết Đức Mẹ đã cứu mình, liền vào nhà thờ quỳ gối trước ảnh Đức Mẹ, mà cảm ơn Đức Mẹ một hồi lâu, đoạn giao xiềng cho thầy cả, xin treo trước bàn thờ Đức Bà hầu làm chứng phép lạ Đức Bà đã cứu chữa mình. Đoạn người về nhà, hằng ngợi khen cảm tạ ơn Chúa cùng Đức Mẹ luôn, lại rước thợ vẽ khéo léo vẽ một bức ảnh Đức Bà đã hiện ra trong ngục mà cứu chữa lấy mình. Ông Hiêronimô muốn tỏ lòng biết ơn Đức Bà, thì quyết bỏ tính cũ, và học đòi các nhơn đức cùng các thầy cả, vưng lời chịu lay, ăn chay hãm mình, viếng thăm kẻ bệnh hoạn,

bán của cải bố thí cho kẻ khó cũng giúp các nơi làm phước ; lại hiệp làm một cùng ít thầy cả mà lập một dòng dạy trẻ con cũng giúp kẻ già yếu, gọi là hội Xo-mas-ca giữ phép nhiệm nhặt. Trong những cơn ôn dịch dữ dằn người đi khắp xóm làng thành thị, giúp kẻ phải dịch khí ; sau hết người cũng phải mắc dịch, chịu các phép mà chết lành bằng yên trong tay Chúa năm 1537. Người qua đời, cũng đã làm nhiều phép lạ nên Toà thánh đã tặng người vào hàng các thánh ; thiên hạ tôn kính người, gọi người là ông thánh Hiêronimô Emilianô.

Hỡi anh em ! Những kẻ dầu tội lỗi thế nào, mà hết lòng ăn năn thống hối kêu xin Đức Bà cứu chữa phần xác, và một ý giữ lòng trung nghĩa cùng Đức Bà, thì đặng làm nhiều việc lạ lùng như ông thánh Hiêronimô. Ta là kẻ có tội quyết tình trở lại cùng Chúa, thì hãy xin Đức Bà phù hộ cho ta.

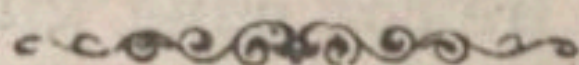
Hoa thiêng liêng — Có lời ông thánh Êphrem dạy rằng : Sự đồng trinh sạch sẽ, là chính hương sắc các thánh.

Vậy tôi dốc lòng : Muốn trau giồi linh hồn tôi, thì tôi phải giữ lương tâm tôi cho thanh sạch.

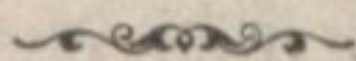
Lời than thở — Kính mừng Đức Nữ trinh có một ; là mẹ đáng cứu chuộc chúng tôi. Mẹ tợ

thanh thiên đường bắc đầu, lại như tàu nhiệm
chở thể gian. Xin cầu cho chúng tôi (*Ave Virgo*).

Ngày mồng hai.

Lễ Sinh nhật Đức-Bà.

Ta hãy vui mừng cùng Hội Thánh, hát mừng
lễ Đức Bà sinh ra, làm cho trên trời dưới đất
thảy đều hỉ dạ hân hoan. Từ khi tổ tông phạm
tội, thì Đ. C. T. hứa ngày sau sẽ có người Nữ
sinh Đấng Cứu thế, dập đầu con rắn là ma quỷ ;
từ ấy thiên hạ đợi trông hơn 4000 năm, sẽ có một
ba dem Đấng Cứu thế mà chuộc tội cho loài
người, Bà ấy là Đức Mẹ, là Đấng ta mừng kính
ngày sinh nhật Người hôm nay.

Lễ thứ I. — Ta hãy suy : Vừa khi Đức Mẹ
sinh ra, làm cho Đ. C. T. Ba Ngôi vui mừng, vì
thấy Đức Mẹ là Đấng trinh sạch, khỏi mang tội
tổ tông, sẽ làm mẹ Đấng Cứu thế, sẽ phá tan lời
tội ma quỷ. Linh hồn Đức Mẹ vẹn tuyền đem
Đấng Cứu thế là mặt trời hằng sống soi sáng
muôn dân, khỏi lâm vực tối tăm hoả ngục đời
đời, Người đến cho thiên hạ. Đ. C. T. lấy làm
thoả lòng toại chí, vì đấng Đức Mẹ là con rất yêu

dầu cùng là bạn rất tinh sạch, cũng là đèn thánh cho Con mình là ngôi Hai ngự xuống đó mà ra đời chuộc tội thế gian.

Lạy Chúa Ba Ngôi, loài người chúng tôi sinh ra ở thế, lúc chịu phép rửa tội, linh hồn chúng tôi đã đặt tốt lành trước mặt Đ. C. T., thần thánh vui mừng, vì linh hồn chúng tôi đã làm con yêu dấu Chúa; song từ ngày ấy đến rày đã hoá ra buồn bực là trùng nào, vì vương mang tội lỗi đáng cho Chúa chúc nguyên rằng: chớ chi nó đừng sinh ra thì hơn.

Hỡi anh em, như ngày lễ này ta hãy xem lại mà mau mau tắm giặt linh hồn ta, hầu đặt sinh lại trong ơn nghĩa Chúa.

Lễ thứ II. — Ngày Đức Mẹ sinh ra, làm cho thần thánh muôn dân hỉ dạ. Kìa thiên thần sẽ đặt nữ vương quờn phép cai trị mình rất xinh đẹp; làm mẹ Thiên Chúa. Thiên hạ vui mừng vì đặt Đức Mẹ sinh ra, là ngôi sao biển cả, đem đàng chỉ nẻo cho muôn dân đặt vững chắc về phần rồi, vì đem Chúa Cứu thế đến mà cứu chuộc người ta, Đức Mẹ là bà sứ Chúa sai mà phá tan quyền phép ma quỷ. Vậy ta hãy vui mừng vì nhờ Đức Mẹ bầu chửa mà chống cự thần dữ nghịch thù linh hồn ta; nhờ Đức Mẹ mà ta đặt cải dữ về lành. Hỡi kẻ có tội, hãy vui mừng mà kíp chạy đến cùng Người, vì Người là thuận đỡ lấy

chúng tôi, xin Người hãy rửa tiền khiến cho chúng tôi ; chúng tôi hãy tán tụng Đức Mẹ rằng : Đức Mẹ là trái cây chúng tôi, xin cầu cho chúng tôi.

Truyện-thánh

Kẻ có lòng thành kính Đức Bà chẳng hề
mắc tội tổ tông thì đáng
muôn ơn khôn xiết.

Trong sách thánh Đức Bà kia, có kể truyện rằng : Ước từ năm 1829, có một thầy cả ở Kinh-đô Phari nước Langsa, thấy họ mình xem sóc càng ngày càng lui, người lo buồn quá lẽ, chẳng biết liệu phương nào mà đem con chiên về đàng chánh ; nhà thờ vắng vẻ chẳng mấy ai xưng tội chịu lễ, chỉ lo việc phần xác mà chẳng kể tới việc linh hồn, dầu Chúa nhứt lễ cả cũng chẳng thấy mấy ai tới nhà thờ nghe giảng lo việc thờ phượng Chúa. Cả họ đầy những người nguội lạnh trể nải, khác nào chẳng có đạo vậy. Thầy cả ấy thấy vậy liền chạy đến sắp mình trước bàn thờ Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông, xin phú dâng cả họ trong tay Đức Mẹ và xin Người bầu chữa cho những linh hồn khốn nạn ấy, kéo hư mất đời đời chẳng. Cũng một khi ấy người toan lập họ

Trái tim Đức Bà. Từ ấy về sau mọi ngày Chúa nhứt cha sở nhóm một ít người sốt sắng thuộc về họ ấy mà cầu nguyện cùng Đức Mẹ cho kẻ có tội đừng ăn năn trở lại cùng Chúa. Chẳng ngờ vừa khỏi ít tháng cả và họ đều nên sốt sắng, chẳng họ nào dám ví bằng. Thật ơn Đức Mẹ lạ thay ! trước nhà thờ vắng vẻ hiu quạnh, mà rày chật cứng như nêm, dầu có nhiều thầy cả ngồi toà giải tội luôn ngày luôn đêm mặc lòng, thì cũng chẳng đủ cho người ta vào toà xưng tội. Mỗi ngày Chúa nhứt thầy cả dạy bốn đạo cầu nguyện cho người nọ người kia xiêu lạc cứng cõi thì đều nhờ ơn Đức Bà mà ăn năn thống hối. Khi thì kẻ có tội đừng ăn năn thống hối cách phi thường, khi thì kẻ bệnh hoạn tật nguyên đừng lành đã dờ quờn cả Đức Mẹ chữa bần cách tỏ tường, đến đối thường năm thầy cả ấy thường in một quyển sách mà thuật lại các ơn lạ lòng Đức Mẹ ban xuống. Tiếng đồn khắp xứ, Đức Giáo tông đã ban nhiều đại xá cho kẻ vào họ Trái tim Đức Bà. Lăn lăn các Giám mục cùng các thầy cả trong các nước thế gian cũng đua nhau lập họ kính Trái tim Đức Bà cho con chiên mình đừng nhờ ; mà Đức Mẹ cũng đã phân phát muôn ơn cho kẻ vào họ ấy.

Vậy ta muốn thông phần ơn thánh, rưới đượm linh hồn và xác chúng ta, thì hãy kính Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông, hãy biên tên

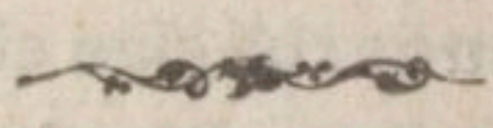

mình vào hội ấy ; hãy mang áo xanh Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông, tỏ lòng làm tội ngay con thảo người, cùng làm một hai việc lành, hoặc đọc một hai kinh tỏ lòng tôn kính Đức Mẹ khỏi tội tổ tông, ắt ta sẽặng khoái lòng toại chí, đặng nhờ mọi ơn ta mơ ước chẳng sai.

Hoa thiêng liêng — Có lời ông thánh Lu-y dạy rằng : Khi ta làm việc lành, chớ tìm cho đẹp lòng người ta làm chi, một có ý cho đẹp lòng Đ. C. T. mà thôi ; vì con mắt thế gian như kẻ trộm hay cướp lấy công nghiệp ta làm.

Vậy tôi dốc lòng : Đừng lo cho người ta khen và cũng đừng sợ người ta chê trong các việc tôi làm. Tôi một có ý ngay lành làm các việc vì Chúa mà thôi.

Lời than thở — Lạy Chúa là cha con, con chẳng dám theo ý riêng con, một xin vâng theo ý cha mà chớ. Lạy rất thánh Đức Mẹ, xin giúp con thuận theo ý Chúa trong hết mọi sự đừng sai.

Ngày mồng ba

Lễ Đức Bà dâng mình vào đền thánh.

Trong ngày lễ này, Hội Thánh nhắc lại cho ta : lòng Đức Mẹ đã ái mộ dâng mình lo việc thờ phượng Chúa cách chóng vánh. Vậy theo luật đạo cũ, bề cha mẹ nào đã khấn hứa dâng con cho Đ C T. thì phải đem con vào đền thánh, giao cho các thầy cả coi sóc dạy dỗ dâng phước đức, cho biết dâng thờ phượng Chúa, như của lễ sống dâng cho Đ C T. vậy.

Lễ thứ I. — Trẻ vừa lúc nên ba, còn nhẹ tính ham vui chơi, chưa biết Đ C T. Song Đức Mẹ khác xa, vừa nên ba tuổi, dặng trí khôn sắc sảo, dặng đầy ơn Chúa, liền nhìn biết Đ C T. là Đấng tốt lành quá mực, nên muốn dâng mình cho Chúa trọn đời. Ông thánh Gioakim và bà thánh Anna đưa Đức Mẹ đến đền thánh, Người vui mừng hơn hờ chơn bước nhẹ nhàng, chạy vào đền thánh dâng trót hồn xác làm tôi Chúa. Đức Mẹ hiểu biết mình sinh ra chẳng dự gì đến thế gian, nên người quyết sớm bỏ cha mẹ, lìa cửa nhà của cải hết thảy, chẳng còn tiếc sự gì nữa. Kia ba dặng nhưn đức đi cùng nhau, cha mẹ dắt con, song con chạy trước, chẳng khác nào giục già cha mẹ dâng con

cho Chúa. Người ta xem bề ngoài thì trẻ nầy cũng như các trẻ khác, song thật Đ C Cha lấy Người làm con rất yêu dấu mình ; Đ C Con chọn lấy làm mẹ mình ; Đ C T Thần chọn lấy làm đền thánh cực thanh cực sạch mà ngự ; các đấng thiên thần vui mừng châu chực kính lạy Nữ vương vang hiển mình. Lạy Đức Mẹ, chúng tôi vui mừng vì Đức Mẹ đã dâng mình vào đền thánh, thì phần chúng tôi phải hồ thẹn, vì chúng tôi đã dâng mình làm con Chúa mà còn đeo đuổi theo xác thịt. Lại khổ thay ! là chưa biết thờ phượng Chúa.

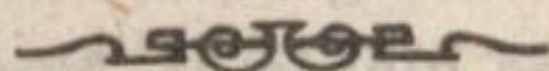
Vậy chúng ta hãy than thở như lời thánh Augutinô rằng : Kẻ nghèo khó cướp nước thiên đàng trước tôi, tôi biết Đ C T. muộn màng quá.

Lễ thứ II — Đức Bà đến nơi nhẹ bước vào đền thánh, hết lòng cung kính sắp mình trước bàn thờ, dâng trót mình làm của lễ cho Đ C T., cùng khẩn giữ mình đồng trinh sạch sẽ trọn đời ; Người quyết bỏ mọi sự thế gian, quyết dùng tài năng xác hồn mình mà làm tôi Chúa. Chẳng có khoa ngôn ngữ nào khen ngợi về cách ăn nói đi đứng, giữ luật phép của Người trong đền thánh cho xứng đấng ! Bề ngoài thật thì Người hằng ở đơn sơ, nét na chơn chất, chẳng làm việc gì lạ thường sốt ; song bề trong thật Người dặng đầy đầy mọi ơn phước, hằng trau giồi những nhơn

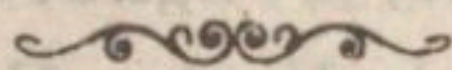
đức cách trọn hảo, những ý tình rất đẹp lòng Đ C T., bằng tỏ ra mình khiêm nhượng vâng lời các đấng bề trên theo thánh ý Đ C T.

Hỡi anh em, hãy xem gương làm tôi Chúa cách trọn hảo là dường nào ! Vậy ta hãy xét mình lại, ta có vâng giữ luật Chúa, vâng lời các đấng bề trên cách chóng vánh như vậy chăng ? Mỗi khi ta xưng tội, quyết lòng làm tôi Chúa, dốc bỏ mọi tình tư dục hoặc tính nết xấu nào, chịu về đảng trái nào, ta có quyết thật lòng dứt bỏ cho trọn hay là còn dính bén đảng nào mà ngã đi ngã lại chăng ? Hỡi ôi ! ta u mê đại đột là trùng nào ! Khi vui thông thả thì giữ nghĩa Chúa, khi buồn bã túng rối lại nguội lạnh ơ hờ. Vậy ta hãy cải quá tự tân mà than thở cùng Chúa rằng : Lạy Chúa, nầy tôi là của Chúa, Chúa là phần gia tài tôi.

Truyện-thánh

Ảnh vầy phép lạ Đức Bà.

Tại Macao, có một đờn bà goá ngoại kia có một con trai, mẹ dạy dỗ con theo phép ngoại ; tình cờ người con phải quỉ ám mà chạy cùng đảng la lối rên siết, bộ tịch dữ dằn, làm cho ai nấy đều phải sợ mà lánh ; nếu có ai bạo dạn

muốn bắt nó lại thì nó đánh đập té nhào xuống đất. Ngày kia tên này bị quỷ hành hạ quá sức, làm hung dữ hơn mọi khi, nên nó chạy nơi này nơi kia kiếm nơi trốn lánh, mà không gặp được chỗ nào. Thiên hạ rượt theo bắt thì nó vùng vẫy cách mạnh bạo lắm, không ai làm gì được. Khi ấy có một người có đạo, thấy ma quỷ làm khổ sở cho tên này tội nghiệp quá, nên nói với những kẻ theo ví bắt nó, hãy để cho một mình người chặn nó lại được và làm cho nó hết dữ càng dắt nó về bình an giao cho mẹ nó. Người ấy trên cổ có đeo một ảnh vẩy phép lạ Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông ; vậy tay người cầm tượng ảnh mà đến gần tên phải quỷ ám, đưa tượng ảnh ra cùng khiến dạy quỷ phải trốn đi mà để tên ấy bình an. Tức thì tên trai này liền té quì xuống, cùng sắp mình xuống trước tượng ảnh phép lạ Đức Bà, mà không biết là gì. Những người ngoại đang vây xung quanh thấy vậy, đều lấy làm lạ lắm.

Người có đạo liền kéo tên trai ấy dậy cùng dắt nó về nhà mẹ nó, tay người cũng cầm ảnh phép lạ luôn ; xem ra ảnh đó như đá găm bắt tên ấy phải đi theo chẳng cho rời ra. Về tới nhà, trai ấy bèn nói với mẹ nó rằng : « Xin mẹ đừng khóc lóc ưu sầu nữa, tôi đãặng bình an rồi, quỷ vừa thấy tượng ảnh này thì nó liền chạy mà bỏ tôi. » Mẹ nghe con nói lời dịu dàng như vậy thì vui

mãng quá bội ! mãng quá mà không rõ là chiêm bao hay là thật.

Người có đạo phải nói cho bà ấy tin chắc là việc thật cùng kể lại mọi sự đã xảy ra thế nào ; người lại thêm rằng : nếu con bà bỏ bụt thần ma quỷ mà học đạo thì quỷ không còn dám hại và ám đặng nữa. Bà này liền hứa thật lòng và cả hai mẹ con liền lấy những hình bụt thần trên giường thờ mà ném đi. Đoạn từ ấy hai mẹ con lo học đạo cùng đã hết lòng sốt sắng mà giữ cho đến trọn đời.

Hoa-thiên-liêng. — Lời bà thánh Têrêsa rằng : Một việc lành mà làm cách sốt sắng thì có ích hơn một trăm việc khác làm cách sơ sài biến khác.

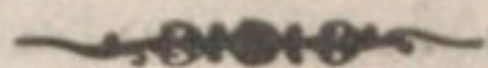
Vậy tôi dốc lòng : sẽ làm mọi việc bốn phần đứng bực tôi, như đọc kinh châu lễ, nguyện gắm cách sốt sắng chính đính, mà đừng làm lấy có lấy rồi, kéo nghe lời Chúa quở tôi rằng : khốn cho mấy là kẻ làm việc lành cách ơ hờ ươn ái !

Lời than thở — Lạy Mẹ Maria, xin giúp con sống nên người trong sạch ; Sửa đàng con nhứt mạch vững vàng. Thấy Giêsu thiên Chúa cao sang, dâng đồng hưởng hỉ hoan cõi thọ (*Ave Maris stella*).

Ngày mồng bốn.

Lê Đức Bà đồng trinh sạch sẽ.

Đấng làm vua khôn ngoan sang trọng, muốn chọn ai làm mẹ mình, ắt phải lựa đấng kiêm toàn tài năng trí huệ thanh liêm trinh khiết. Vậy Đ. C. T. là vua cả trời đất, khi ra đời, Người đã chọn Đức Mẹ đồng trinh thanh bạch, gồm no mọi nhơn đức, xứng quờn làm mẹ Chúa cả trời đất.

Lễ thứ I — Đức Bà dâng ơn Chúa là thể nào.

Đức Mẹ chọn lựa trong các nhơn đức, có một đức đồng trinh quý báu rất trọng trời xa các sự sang trọng dưới thế này, nên từ thuở đầu thai cho đến lớn, Đức Mẹ hằng ấp yêu sự trinh sạch, hằng giữ mình nết na thanh tịnh. Đừng kể sự Đức Mẹ khỏi các sự ố giở bởi tội tổ tông truyền, Người hằng ra sức giữ ngũ quan cho khỏi mọi bợn nhơ tội lỗi dưới thế này. Nào có ai bắt lỗi người về một điều nào tì ố chẳng? Ta xem thấy các thánh từ xưa đến nay, hằng cao rao Đức Mẹ đồng trinh cực thanh cực tịnh. Lại dầu kẻ nghịch cũng chẳng dám chống trả về sự Đức Mẹ khỏi bợn nhơ là sự nghịch cùng đức khiết tịnh. Vậy ở con, con hãy lấy mấy điều lễ này mà không khen

Đức Mẹ rất thánh đồng trinh sạch sẽ, hãy dõi theo Người mà chọn lấy đức sạch sẽ làm quý trọng và đẹp lòng Đ. C. T. hơn mọi của châu báu dưới thế này.

Lễ thứ II — Đức Bà dâng Đ. C. T. T. dạy về là thế nào.

Ta hãy gẫm lời Thánh kinh thì đủ hiểu Đức Mẹ có lòng yêu đức sạch sẽ cách lạ lùng là thế nào. Khi Đức Mẹ ở một mình nơi vắng vẻ, xảy thấy thiên thần lấy hình người nam biện đến truyền tin, thì Người ấy náy âu lo nép sợ; bởi xét phận mình là nữ trinh, lẽ nào dám pha xông cùng nam nhơn, sợ có điều chẳng tiện, nên thánh thiên thần vội vã bảo Người chớ sợ, vì Người đang đầy ơn Chúa.

Mà có sự lạ hơn nữa, là khi đức thánh Gabirie báo tin Người sẽ chịu thai cùng sinh để Đấng Cứu thế, tức thì lòng Người đã sờ mó mến đức đồng trinh, nên liền vội thưa khiêm từ rằng : Lẽ nào mà được sự ấy, vì tôi chẳng biết việc vợ chồng. Cứ lời này, ai nấy phải tung hô rằng : Đức Mẹ là đấng cực thánh khiết trinh, nên lấy đức đồng trinh sạch sẽ hơn chức làm Mẹ Chúa Trời. Bởi đó Đ. C. T. ba Ngôi khen Đức Mẹ, nên dùng miệng thiên thần mà đáp lại rằng : Bà sẽ sinh con mà hãy còn đồng trinh sạch sẽ. Thật là ơn lạ Đ. C. T. đã thương Đức Mẹ là đấng đã biết

chọn đức đồng trinh là ngọc rất quý báu rất đẹp lòng Đ. C. T.

Vậy hỡi anh em ! ta muốn cho Đ. C. T. ban cho ta mọi ơn phước, thì ta hãy chạy đến cùng Đức Mẹ mà xin Người ban cho ta dâng ơn nghĩa thánh Chúa, vì kẻ sạch tội thì dâng Đ. C. T. thương yêu mà ban mọi ơn phước lạ. Ta hãy biết rằng : làm phước thế nào không bằng lánh tội và khỏi mọi điều ố gở trong linh hồn. Lời kẻ sạch tội kêu xin sẽ thấu đến toà Chúa và Đ. C. T. sẽ làm theo ý kẻ có lòng kính sợ Người.

Lạy Đức Mẹ đồng trinh sạch sẽ, xin cầu cho chúng tôi.

Truyện-thánh

Một người giàu có kia nhờ làm một việc lành nhỏ mọn kính Đức Bà mà dâng cứu chữa khỏi chước quỷ.

Trong sách sử dòng ông thánh Phanxicô có chép lại rằng : Xưa trong thành Vê-nê-tia có một thầy kiện giàu có danh tiếng, hằng ngày làm nghề thâu góp của cải cách trái phép công bình. Việc rồi linh hồn thì bơ thờ linh lảng, chỉ nhớ lời mẹ

dạy hồi còn nhỏ nên hằng bữa đọc một kinh vẫn tất kinh Đức Bà ; mà nhờ việc này, người mới dặng rồi. Nguyên ngày kia ông thầy kiện này mời một cha dòng ông thánh Phan-xi-cô đến dùng cơm, trước thì thuật cho thầy dòng nghe rằng : Tôi có nuôi trong nhà một con khỉ biết dọn bàn, mở cửa, rửa đĩa bát và giúp mọi việc tử tế. Thầy dòng lấy làm lạ chẳng tin, nên xin ông ấy đem con khỉ ra cho xem thử. Bây giờ thầy kiện đi tìm khắp nơi mà chẳng có, sau hết mới thấy nó núp trong góc dưới giường nơi phòng kín. Ai nấy dầu dổ, dầu ngăm, nó cũng chẳng chịu ra. Thầy dòng liền nói rằng : Ta hãy đi xem coi thử. Thầy dòng vừa đến nơi, thấy tướng mạo con khỉ kì cục, nhờ ơn Chúa soi sáng liền biết giống khỉ ấy là vật gì. Thầy dòng liền nói cùng nó rằng : Ở vật dữ bởi hoả ngục mà ra ; Ta lấy tên Đ. C. T. mà khiến mày hãy nói : Mày là loài nào ? Con khỉ liền nghiêng rặng, trề môi, vật vã sôi bọt miếng ra và xưng mình là ma quỷ. Đoạn nó trợn mắt lên, ngó nhìn thầy kiện mà nói rằng : Bấy lâu tao ở đây, hằng chờ ngày nào mày bỏ đọc kinh, mày quen đọc mà kinh Đức Bà thì tao thừa dịp ấy mà bóp cổ mày, và bắt linh hồn mày xuống hoả ngục, như lệnh Đ. C. T. đã truyền cho tao. Thầy kiện nghe lời ấy hoảng hồn kinh khiếp, liền sắp mình xuống xin thầy cả dòng phù hộ giúp mình. Tức thì thầy cả khiến ma quỷ phải

ra khỏi nhà và cho phép nó khoét lỗ thân qua vách mà chun ra, cho đặt làm chứng nó đã ra rồi. Bấy giờ mọi người nghe vách chuyển động, thấy quỷ chun ra lỗ ấy. Cái lỗ này chẳng ai lấp đặt, ý mẫu nhiệm Chúa tỏ ra quờn cả Đức Bà, đã cứu chữa thầy kiện này ; đến sau có tạc hình thiên thần trên tấm đá cẩm thạch mà che cái lỗ này. Thầy kiện đặt nhờ ơn Đức Bà che chở, thì hết lòng tạ ơn ngợi khen lòng lành Đức Bà, và lo ăn năn trở lại cho thật, cùng đi đường như đức cho đến chết.

Hỡi anh em ! Ta nghe chuyện này thì hãy đem lòng sợ hãi cho kẻ lỗi phép công bình, vì tay công thẳng Đ. C. T. phú cho ma quỷ gia hình phạt. Ông này nhờ việc lành kính Đức Bà mới đặt khỏi. Ta đừng bỏ việc lành tôn kính Đức Mẹ vì hễ ta bỏ lòng trông cậy Đức Bà, ắt là ta vô phương thể đỡ vớt ta mà lo phần rồi linh hồn ta.

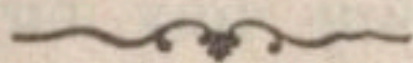
Hoa thiêng liêng — Đ. C. T. sẽ làm theo ý kẻ có lòng kính sợ Người; cùng nhậm lời kẻ có lòng khiêm nhượng thật thà kêu xin.

Vậy tôi dốc lòng : Tôi quyết lòng vững phục giữ mọi điều răn Chúa cùng hạ mình kêu xin Chúa mọi sự bằng ngày tôi thiếu thốn.

Lời than thở—Lạy rất thánh Đức Mẹ Chúa Trời xin cầu cho chúng tôi ; Đáng chịu lấy những sự Chúa tôi đã hứa.

Ngày mồng năm

Lễ Đức Bà chịu truyền tin

Ta hãy vui mừng cùng Hội Thánh trong ngày lễ này mà không khen lòng khiêm nhượng lạ lùng Đức Mẹ đã làm cho Người đáng uy-quyền rất lớn làm Mẹ Đ. C. T. Thiên hạ cứ lời sấm Ký và các thánh Tiên tri bảo tin, hằng đợi trông đấng Cứu thế sinh bởi người nữ. Vậy đến ngày tiền định Đ. C. T. sai thánh Thiên thần Gabiriel truyền tin cho Đức Mẹ chịu thai Con Chúa.

Lễ thứ 1. — Ta hãy nhớ lại, lời Thánh Kinh rằng : Đ. C. T. sai thánh Thiên thần đến trong thành xứ Galilêa tên là Nazareth, đến cùng Đức nữ đồng trinh đã gá bạn cùng ông thánh Giuse mà chào mừng rằng : Kính mừng Bà đầy ơn phước, Chúa ở cùng Bà, Bà có phước lạ hơn mọi người nữ. Đức Mẹ nguyện kinh nơi thanh vắng, thấy hình dung người nam vào, bèn sợ hãi ; lại nghe lời Thiên thần thì bối rối chẳng biết thế sự làm sao.

Tức thì thánh Thiên thần liền rằng : Hỡi bà Maria, Bà chớ sợ, Bà đầy ơn Chúa ; kìa Bà sẽ chịu thai Con một Chúa, Người sẽ sinh ra và đặt tên là Giêsu, là Đấng rất cao cả, cùng là Con Đấng chí tôn ; Người sẽ ngự toà David là cha

Người, và sẽ cai trị dòng dõi Giacóp đời đời ; nước Người trị chẳng hay cùng. Đức Bà liền thưa lại rằng : Lẽ nào dặng như vậy, vì tôi chẳng biết việc vợ chồng. Thiên thần đáp lại rằng : Đ. C. T. Thần sẽ phù hộ và ơn Đấng chí tôn sẽ gìn giữ lấy Bà. Đức Mẹ vâng thánh ý Chúa liền thưa lại rằng : Nầy tôi là tôi tá Đ. C. T., tôi xin vâng như lời Thiên thần truyền cho tôi. Chốc ấy Ngôi thứ Hai liền xuống thai trong lòng thánh nữ Maria.

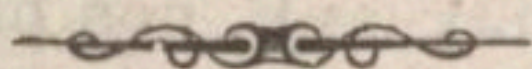
Hỡi người dương thế, hãy xem sự Đức Mẹ khiêm nhượng cách lạ lùng. Kìa có nhiều người phú quý, trông cho dặng chức làm Mẹ Đ. C. T., mà Đức Mẹ chẳng tưởng gì đến phận mình xứng đáng. Lại khi nghe lời Thiên thần chào kính, liền ấy náy âu lo. Lạy Đức Mẹ, chúng tôi không khen Đức Mẹ dặng quờn chức làm Mẹ Thiên Chúa, là bởi Đức Mẹ hết lòng khiêm nhượng thâm sâu và đầy lòng trinh khiết, nên Mẹ đã dặng chịu thai Con Chúa mà còn giữ sự đồng trinh đến trọn đời.

Lẽ thứ II. — Ta cứ lời Evang, từ ngày ấy Đức Mẹ đã dặng chức rất trọng làm Mẹ Chúa Trời. Ta hãy vui mừng chúc tụng Đức Mẹ mà xin Người cầu bầu cho ta ; ta hãy suy, Đức Mẹ càng hạ mình xuống chừng nào, thì Đ. C. T. lại nhắc Người lên bậc rất cao. Đức Mẹ bởi lòng sạch sẽ ấy náy âu lo, thì lại dặng Đ. C. T. nâng đỡ an ủi.

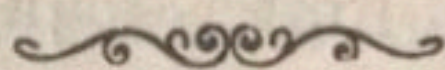
Người, thật là ơn Đấng chí tôn đã gìn giữ lấy Người.

Hỡi anh em, ta hãy bắt chước Đức Mẹ mà ở khiêm nhượng với hết mọi người, vì có một kẻ khiêm nhượng sẽ đặng Chúa nhắc lên. Lại cũng hãy bắt chước Đức Mẹ mà ở khiết tịnh nét na đảm thắm, vì Người hay ngự vào lòng kẻ thanh tịnh mà xuống mọi ơn phước ; như lời Thánh kinh rằng : Đ. C. T. chẳng ưa sự xôn xao náo động.

Truyện-thánh

**Đức Bà cứu một thầy dòng về
bệnh phần xác là thể nào.**

Trong sách kể phép lạ Đức Bà có kể truyện sau này : có một thầy dòng ở xứ Ma-ca bên Tây, tên là Caton thuật truyện mình thế này : Khi tôi còn nhỏ có sài chốc lớn trên đầu cứ lở lói ra mãi cùng bay mùi hôi thúi, đến nỗi không trò nào dám ngồi chung với tôi một chỗ. Khi ấy tôi đi học, mỗi lần tôi đi ngang qua nhà thờ Đức Mẹ, thì tôi vô nhà thờ bái ba cái, đọc ba kinh Kính mừng mà kính Đức Bà rồi mới đi. Đêm kia tôi ngủ thức dậy, tưởng trời đã sáng, tôi mặc áo đi trường

học, tới cửa nhà thờ thấy cửa chưa mở, tôi quì ngoài cửa, bái ba cái, đọc ba kinh Kính mừng đoạn đứng dậy thấy cửa nhà thờ mở ra tôi bước vào, thấy trong nhà thờ sáng hơn chính Ngọ, tôi bước tới vài bước, thấy trước bàn thờ chính có bảy bà rất sang trọng, mà bà đứng chính giữa tốt lành hơn cả.

Người nói với tôi rằng : « Ở con, sao con không xúc thuốc rơi dầu con cho khá ? » Tôi thưa rằng : « Thưa bà ! con đã lo hết sức, xúc đủ thuốc mà không thấy lành, nên phải chịu tội như vậy luôn ». Người hỏi tôi rằng : « Con có biết ta chăng » ? Tôi thưa rằng : « không biết ». Người liền phán rằng : « Ta là Mẹ Chúa Kirixitô là bồng mạng nhà thờ này. Bởi con không quên mẹ, nên mẹ bằng nhớ con luôn, con hãy đi hái trái cây kia mà dầm trong nước, đoạn trước khi xem lễ hôm nay, con rửa đầu ba lần cùng nguyện rằng : « nơn danh Cha và Con và Thánh thần » thì lành đã. Đoạn người liền biểu tôi lại gần, Người đặt tay trên đầu tôi mà rằng : Từ này cho đến chết đừng đau đầu nữa, nói đoạn các bà liền biến đi hết.

Tôi về nhà thuật lại chuyện ấy, thì thân nơn tôi chạy đi hái trái cây đó đem về dầm nước, rồi rửa ba lần như vậy, liền lành tron cho đến rày, chẳng hề đau đầu long óc lần nào nữa.

Ta nghe truyện kể có lòng kính Đức Bà, dầu

chẳng phải có lòng kêu xin Người cứu chữa thì Đức Bà cũng đã lo lắng cho. Vậy chúng tôi bất kỳ đau yếu, bất luận thời thanh, chúng ta hãy chạy đến kính mến Đức Bà, hãy trông cậy Đức Bà cho vững vàng thì Người sẽ cứu chữa chúng ta, vì Người là mẹ chúng ta, thì Người hằng lo cho con cái mình.

Hoa thiêng liêng — Có lời thầy cả Avila rằng : Kẻ chịu lấy ơn Đ. C. T. mà tưởng bởi sức mình, cậy mình kiêu ngạo thì nó là như kẻ trộm cướp của Đ. C. T.

Vậy tôi dốc lòng : Mọi sự sang trọng chức quyền của cải tôi dâng, tôi phải dùng mà làm sáng danh Chúa. Mà chẳng hề khoe mình tôi.

Lời than thở — Lạy Đức Mẹ, Mẹ đẹp lòng Đ. C. T., chẳng phải vì dâng làm Mẹ Đ. C. G. đâu, song vì Mẹ có lòng khiêm nhượng mà chớ. Xin ban cho chúng tôi dâng lòng khiêm nhượng như Đức Mẹ.

Ngày mồng sáu

Lễ Đức Bà là mẹ Đ. C. T.

Trong các nước thế gian, sau quờn chức đấng làm vua, thì chẳng có ai đặng quờn sang trọng phép tắc bằng bà quốc mẫu mẹ vua. Mà hễ đấng làm vua sang trọng phép tắc chừng nào, thì mẹ vua càng nhờ lộc con chừng ấy.

Lễ thứ I. — Đức Bà Maria là mẹ vua cả trời đất, Đ. C. T. là đấng quờn cả phép tắc vô cùng, quờn cao khôn ví. Vậy quờn cả Mẹ Người nào có ai dám sánh tày, vì Đức Mẹ tuy chẳng sinh ra tính Đ. C. T., song thật là mẹ Thiên Chúa, vì dầu mẹ sinh con phần xác, chẳng có sinh linh hồn con song thật là mẹ cả hồn cả xác con.

Đức Bà đặng làm mẹ sinh Đ. C. G. thì thật Người cũng đặng gồm lại mọi quờn chức sang trọng rất lạ lùng và đặng vô số vô ngần ơn họa hiểm trừ hết các thánh thiên thần cùng cả và loài người thấy thấy. Quờn làm mẹ vua cả trời đất, thật là quờn rất sang trọng họa hiểm vô cùng. Bởi đó thánh Bênadô lấy làm kinh khủng mà ngợi khen rằng : Một người nữ chịu thai cùng sinh đẻ Đ. C. T., thật là phép lạ trên hết các phép lạ. Vậy ơn cao cả này dầu lấy hết lượng trí thánh

thần cũng chẳng có suy thấu kịp. Các đấng thánh sư đều rập một tiếng mà không khen quờn cao cả Đức Mẹ thì rằng : Trên trời dưới đất trừ ra Đ. C. T. thì chẳng có phép tắc nào ví bằng Đức Mẹ nữa. Gọi Đức Mẹ là đấng phép tắc, nghĩa là Đức Mẹ muốn xin cùng Đ. C. T. đều gì thì liền dâng tức thì.

Vậy ở anh em ! hãy mừng Đức Mẹ là mẹ Chúa Trời, là đấng rất có phép tắc, hãy chạy đến cùng Người mà nài xin Người xuống mọi ơn phước cho ta, vì chẳng có đều gì Đức Mẹ muốn xin cho ta mà chẳng dâng bao giờ.

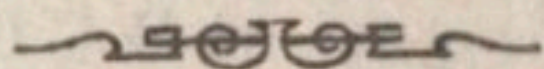
Lẽ thứ II. — Quờn chức Đức Mẹ rất lớn, thì quờn phép Người cũng gần vô cùng ; bởi vì chẳng có sự gì mà Đ C T. làm chẳng dâng. Vậy Đức Mẹ muốn kêu xin khẩn nguyện cho ta đều gì, ắt cũng sẽ dâng đều ấy chẳng sai, vì Đ C G. là Đ C T. mà còn phải vâng lời Đức Mẹ, vì Đức Mẹ thông thịt máu mình khi Ngôi Hai chịu thai xuống thế. Đ C T. còn vâng lời chịu lụy quờn phép Đức Mẹ định liệu, huống nữa là ai mà còn dám cãi lệnh Đức Mẹ. Thánh Bonaventura luận rằng : Nào có sự gì lạ lùng bằng chức làm mẹ Đ C T.. Chúa muốn làm một thế gian khác lớn hơn thế gian này, thì chẳng khó gì, song làm mẹ nào khác trọng hơn mẹ Đ C T. thì Chúa làm chẳng dâng. Vậy cứ lời này mà luận thì chẳng có phép tắc nào dám ví kịp quờn

Đức Mẹ nữa. Ta hãy hiệp cùng thánh Anselmô mà kính mừng Đức Mẹ rằng: Lạy Đức Bà Maria, thật chẳng ai dám ví cùng Đức Mẹ vì mọi vật trên hay là dưới Đức Mẹ. Trên thì có một Đ C T. còn mọi loài khác thì đều ở dưới tay Đức Mẹ thấy thấy.

Vậy ở anh em ! Đức Mẹ có quờn cao cả, ta hãy kíp làm tội Người và hãy cúi đầu vâng phục lời Người truyền dạy ta cải tà qui chánh và dâng mình làm con riêng Người, hầu xin Người hộ vực ta hồn xác đời này và đời sau. Hễ ta thật lòng làm tội Người, thì chẳng còn sợ gì, vì Người là mẹ riêng ta rất có quờn phép, lẽ nào ta còn sợ kẻ thù nhiều hại ta.

Lạy Đức Mẹ Chúa Trời, cực cao cực trọng đầy ơn phước, có phước lạ hơn mọi người nữ, xin cầu cho chúng tôi.

Truyện-thánh

**Đức Mẹ ban ơn cho kẻ khốn khóặng
mọi đều an ủi phần xác.**

Ông thánh Antoniô, khi làm Giám mục trong nước Italia có chép lại một tích chứng Đức Mẹ cứu chữa người ta phần xác là thế nào.

Số là có một người có đạo sốt sắng, sinh đặng ít đứa con gái đã đến tuổi lo đôi bạn, mà bởi nghèo khổ quá không biết lấy gì mà lo, vì theo thói bên phương Tây con gái phải có cửa đưa dâu về nhà chồng. Ngày kia người bôn đạo ấy than thở việc cực khổ mình với Đức Giám-mục, thì người bảo rằng : Cha chỉ cho con một phương con nhờ đặng là con hãy đến nhà thờ Đức Bà chịu truyền tin mà cầu xin Đức Bà, ắt Người sẽ giúp con. Người nghèo khổ ấy nghe lời thánh Giám-mục, mỗi bữa sáng đều đến nhà thờ Đức Mẹ mà cầu xin. Có một lần chưa rạng đông, người ấy đã đến trước cửa nhà thờ, thấy dưới chái nhà thờ có hai đứa trẻ này đương nói chuyện với nhau mà nó không thấy người. Một đứa nói rằng : Người ta coi tôi là đứa cùng bần mà thiếu gì tiền của trong mình tôi, tôi kiếm ăn đắc lợi lắm. Thằng kia rằng : Này mà tôi lại thua gì, bây giờ tôi tích trữ đã nhiều, dầu có sống mấy năm nữa tôi cũng không sợ thiếu ăn. Thằng kia lại khoe rằng : Tôi may trong áo rách tôi đặng hai trăm đồng vàng mà anh có bao nhiêu ? Thằng nọ trả lời rằng : Tôi may trong cái mao rách đây đặng ba trăm đồng vàng. Người nghèo ấy nghe tự sự rồi vào nhà thờ cầu nguyện như thường, đoạn đi trình tự sự với thánh Giám-mục. Tức thì Đức Giám-mục Antoniô cho đòi hai đứa ấy đến toà mình cùng quở trách chúng nó có cửa chừng ấy thì không nên

đi ăn mày nữa. Chúng nó động lòng nghe lời Giám-mục dạy răn, liền xin dâng hết cho Đức Giám-mục làm việc phước đức. Người nhận lấy song trả lại cho chúng nó một đũa hai chục đồng vàng, đũa kia ba chục mà rằng : Chúng con giữ chừng ấy đủ dùng mãi đời, còn bao nhiêu cha giúp làm phúc cho kẻ khó. Hai đũa ấy vâng nghe thánh Giám-mục, rồi ra đi ; còn bao nhiêu thì thánh Giám-mục kêu người khó ấy mà giao và bảo rằng : Này là nhờ ơn Đức Bà phù hộ, giao cho con đăng lo đôi bạn cho mấy đũa con gái con. Người ấy vui mừng nhìn biết là bởi ơn Đức Bà là Đấng mình cậy trông cầu khẩn bấy lâu theo lời Đức Giám-mục dạy, nên nay đăng mọi đều như ý mình ; liền đội ơn ngợi khen Đức Mẹ không cùng.

Hoa thiêng liêng — Có lời ông thánh Gioan thánh Giá rằng : Chính sự khiêm nhường thật, chẳng phải là chẳng nhìn xem và hiểu tỏ những ơn riêng Đ. C. T. ban cho, một phải nhìn mình là của Đ. C. T. mà chớ. Nên ta phải tin phần của ta là tội lỗi mà thôi.

Lời than thở — Lạy thánh Mẫu Maria. Tôi còn linh đình nơi biên hiem, xin chớ để tôi phải đắm đuối bại tàn ; song xin Mẹ lòng nhơn quảng đại. Giảng buổi thiên hộ vực mọi đảng (*Hymne Ave Virgo*).

Ngày mồng bảy

Lê kính tên Đức Bà

Khen thay Hội Thánh lập lễ kính tên Đức Mẹ mà cảm tạ không khen quyền cả Người đã xuống mọi ơn hồn xác cho kẻ kêu đến tên thánh Người.

Lời Kinh thánh rằng : « Trên trời chẳng có tên nào đáng cho ta trông cậy đặt phần rồi, chỉ có một tên cực trọng Chúa Giêsu » ; mà sau tên cực trọng này, chẳng có tên nào quý trọng hơn nữa, chỉ có một tên Đức Mẹ làm cho ma quỷ úy kỵ và có sức an ủi ta trong mọi cơn phiền não. Vậy ta hãy suy :

Lễ thứ I. — Tên Maria nghĩa là soi sáng, vì thật Đức Mẹ đem Đấng Cứu thế soi sáng phần rồi ; Đức Mẹ là Ngôi sao bắc đầu chỉ nẻo khỏi lạc lầm biển hiem thế này ; thiếu chi người kêu tên Đức Mẹ mà dặng khỏi hư mất đời đời và dặng nên thánh cả.

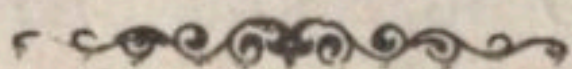
Vậy ta hãy nhìn Đức Mẹ là mẹ ta, mà kêu đến tên Đức Mẹ, xin Người bầu cử ta trong mọi cơn ưu phiền túng rối. Ta hãy nghe lời thánh Bênadô rằng : Ở loài khốn nạn kia, bay phải chước ma quỷ cám dỗ, hay là phải sự gì hiem

nghèo thì hãy nhìn xem ngôi sao bắc đầu, hãy kêu tên cực thánh Maria, vì có Người phù hộ, thì chẳng còn sợ sự gì nữa.

Lễ thứ II. — Tên Maria nghĩa là Chúa Bà có quyền có phép, vì Người là Mẹ Đ. C. T., Người muốn xin sự gì liềnặng theo lời sở nguyện, Người xứng đáng lời Thiên thần cao kính : Bà Maria đầy ơn phước. Hội Thánh mượn tên Maria mà kêu rằng : Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng tôi là kẻ có tội, khi này và trong giờ lâm tử, là xin Đức Mẹ chữa khỏi mọi điều nan dữ đời này và cứu khỏi ma quỷ làm hại trong giờ lâm tử. Thật quỷ ma khiếp oai kinh sợ tên cực trọng Đức Mẹ là Đấng đập đầu nó. Biết bao nhiêu người phải cảm dỗ về sự ô uế, hoặc phải ma quỷ làm khốn khổ, mà nhớ đến kêu tên Maria, liềnặng bằng an trong linh hồn.

Hỡi loài người, hãy nghe lời thánh Bênadô rằng : Đ. C. T. muốn cho ta đặng mọi ơn phước bởi Đức Mẹ, Đức Mẹ là máng xối chảy xuống mọi ơn phước cho ta ; vậy trong cơn sầu muộn âu lo, hãy ngửa mặt lên kêu tên Maria, chắc sẽ đặng mọi điều an lạc xác hồn. Kính mừng Maria, cầu cho chúng tôi. Amen.

Truyện-thánh

Một nữ kla có lòng thành
kính Đức Bà.

Trong sách thánh Đức Bà địa phận Nam-kỳ có thuật lại một chuyện rằng : Xưa có nữ kla kia chần chiên có lòng thành kính Đức Bà hết lòng ; ở nơi chần chiên có nhà thờ nhỏ dâng cho Đức Bà Maria. Hằng ngày khi cho chiên ăn rồi, thì vào kính chào Đức Bà mà đọc kinh Kính mừng. Bởi nhà thờ nghèo nên áo che tượng Đức Mẹ chẳng đẹp tốt đẹp xứng đáng, thì nó lo mua một áo quý và kết tràng hoa làm mũ cho Đức Mẹ cùng nguyện xin Đức Mẹ rằng : Lạy Mẹ rất nhơn từ yêu dấu, tôi ước ao dâng mũ vàng ngọc cho Đức Mẹ, song không có ; tôi là kẻ chần chiên nghèo nàn, chỉ có hoa cỏ ngoài đồng mà thôi, nên xin dâng kính Đức Mẹ mũ hoa này, xin Đức Mẹ nhậm lấy thảo vì tôi có lòng thành kính Đức Mẹ lắm.

Việc nhỏ mọn này đẹp lòng Đức Mẹ lắm, nên Người đã thưởng cho trẻ nữ kla cách bội hậu ; là khỏi ít lâu gái này đã phải bệnh mà qua đời. Vừa khi ấy có hai thầy dòng đi qua gần đó, ngồi nghỉ dưới bóng cây, suy gẫm ngất đi, liền thấy nhiều trinh nữ xinh đẹp và có một người oai nghi trời xa hơn các bạn. Hai thầy hỏi trinh nữ vang hiên

ấy là ai, đi việc gì ? Người rằng : Tao là Mẹ Chúa Trời, Tao đi thăm cùng giúp đỡ con chẵn chiên kia đương hấp hối gần đây, vì khi nó còn khoẻ mạnh đã siêng năng thăm viếng Tao. Hai thầy nghe lời đoạn, liền tỉnh lại và nói cùng nhau về cũng một sự mình đã xem thấy như nhau, và rủ nhau đi thăm xem trẻ nữ đẹp lòng Đức Mẹ thế ấy. Nhờ ơn Chúa chỉ dẫn, hai thầy đi tìm gặp đặng trẻ nữ nằm trên rơm, diện mạo xinh tốt vui vẻ, tỏ dấu mình đặng phước thanh nhàn, trẻ nữ thật đã chết, song mặt mũi tươi tắn như thánh sống, và tỏ ra hình dung hơn đức như thánh vậy. Hai thầy ngợi khen Đức Mẹ chẳng nề giúp đỡ kẻ có lòng kính mến Người.

Hỡi anh em, ta còn sống, phải chọn Đức Bà làm mẹ, Người sẽ lãnh lấy ta làm con; ta đừng bỏ những dịp dầu rất nhỏ mọn, tỏ lòng tôn kính Đức Mẹ, thì sẽ đặng Đức Mẹ ban phần thưởng thanh nhàn đời này và đời sau cho ta.

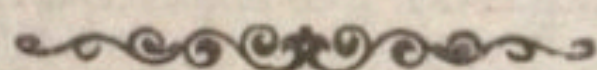
Hoa thiêng liêng — Có lời ông thánh Lu-y rằng: Kẻ chẳng hay ra sức cứu linh hồn người ta, thì cũng chẳng có lòng kính mến Đ C T. cho thật, và chẳng ra sức làm sáng danh Chúa.

Vậy tôi dốc lòng : Cứu linh hồn người ta tùy sức tôi, tùy đấng bực hèn tôi ; lo khuyên răn giảng dạy, bổ thí, lo việc mở đạo, việc nhà Chúa, thường giúp các thầy cả, giúp đỡ kẻ khó. Lại tùy

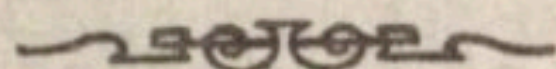

sức lo ăn chay, hãm mình, đọc kinh cầu nguyện cho kẻ có tội, kẻ ngoại ăn năn trở lại.

Lời than thở — Lạy Đức Bà Maria là đấng rất nhơn lành hay thương kẻ có tội, xin cầu cho chúng tôi.

Ngày mồng tám

Lê Đức Bà giao kết làm bạn cùng
ông thánh Giuse.

Ý mẫu nhiệm Đ C T. chọn Đức Bà làm mẹ Ngôi thứ Hai, song Chúa cũng muốn cho Người gá bạn cùng ông thánh Giuse cũng đồng trình khiết. Có ý cho Người gìn giữ tiếng Đức Mẹ bề ngoài, kéo quân Giudêu chẳng hiểu sự mẫu nhiệm ngôi thứ Hai xuống thế sinh bởi người nữ đồng trình mà nhạo cười phỉ báng Người chẳng.

Lễ thứ I. — Ta hãy suy tự tích thề nào. Thuở xưa tại đền thờ thành Giêrusalem có lập những nhà dạy trẻ nam nữ đến học cùng các thầy cả đền thờ. Bên nam thì có thầy cả dạy vẽ. Còn bên nữ thì có các bà chỉ bảo răn khuyên. Thuở ấy

Đức Mẹ đã phú mình vào đền thờ, đoạn cũng đến ở học tại đền thánh. Còn bên nam thì có ông thánh Giuse ở học, tập tành nhưn đức với những trai sang trọng. Vừa khi ấy ông thánh Ximêon làm thấy cả đền thờ, và bà thánh Anna muốn kiếm chọn một người gá bạn cùng Đức Nữ Maria hầu gìn giữ Chúa Cứu thế ngày sau. Cứ lời truyền rằng: Thuở ấy các nam nhưn thấy Đức Mẹ nét na sang trọng, thì ai cũng muốn đua tranh gá ngãi cùng Đức Bà, chỉ có một mình ông thánh Giuse đảm đảm khiêm nhượng chẳng lo chi đến việc ấy, một chỉ lo tu trì, hằng nắm giữ đức trinh sạch mình cho toàn vẹn. Vậy ông thánh Simêon và bà thánh Anna muốn rõ ý Chúa định ai xứng đáng kết bạn cùng Đức Bà, thì chọn những trai danh giá có lòng nhưn đức dạy vào đền thờ đọc kinh cầu nguyện, mỗi người cầm một nhánh cây khô, mà kêu xin Chúa, nếu nhánh cây của ai trở chồi đâm hoa thì ấy là người xứng đáng làm bạn cùng Đức Bà. Mọi người vâng nghe lời liền vào nhà thờ đọc kinh cầu nguyện, tức thì nhánh cây ông thánh Giuse trổ hoa, ai nấy đều tung hô ông thánh Giuse có phước trọng vì người cũng đã dâng mình đồng trinh cho Chúa và hết lòng tu trì mọi nhưn đức xứng đáng làm bạn cùng Đức Bà và làm Bô nuôi Chúa ngày sau. Khi ấy Đức Mẹ cùng ông thánh Giuse quì gối trước mặt ông thánh Simêon và bà thánh Anna

khẩn giao kết gá bạn cùng nhau, hầu sau này giúp việc Chúa chuộc tội cho thiên hạ. Ấy là ý Chúa mẫu nhiệm.

Ta hãy mắng cho Đức Mẹ vì Người đặt bạn rất hơn đức và trinh khiết là ông thánh Giuse, hầu cùng nhau giúp lo việc Chúa. Ở những kẻ có đôi bạn hãy dõi theo gương bạn rất thanh sạch này mà giữ mọi điều vâng lời Chúa dạy mà theo ơn Chúa, và khi phải lo tính toán đôi bạn thì hãy chọn người đạo đức ngoan ngùy, song đều thứ nhất là lo chọn Chúa làm bạn chí thiết mình mà xin Người khăng lo liệu cho ta hồn xác.

Lẽ thứ II — Trong bài gẫm này, ta thấy Đức Mẹ trông cậy Đ C T. là thế nào. Người rõ thánh ý Đ C T. muốn cho Người giữ mình đồng trinh sạch sẽ, song Người cũng phải vâng lời Chúa mà kết bạn cùng ông thánh Giuse, thật là hai đều trái nghịch với nhau, song Đức Mẹ biết rõ Đ C T. chẳng muốn sự gì thiệt hại cho mình và Đ C T. định liệu mọi sự cho ra xuôi hết thảy. Đức Mẹ quyết phú mọi sự cho Đ C T. định liệu. Thật là sự trông cậy cách trọn lành và rất khiêm nhượng mọi đàng, là chẳng dám cãi lệnh Chúa. Sự trông cậy Đức Mẹ chẳng ra vô ích, vì Đ C T. mở lòng cho ông thánh Giuse khấn giữ mình đồng trinh sạch sẽ trọn đời, hầu để cho Đức Mẹ cũng đang tuyền vẹn sạch sẽ. Thật xứng lời Thánh kinh

rằng : Từ xưa nay chẳng hề thấy kẻ trông cậy Chúa mà phải thẹn thuồng bao giờ.

Hỡi anh em, ta hãy nhìn xem Đức Mẹ mà bắt chước trông cậy Chúa trong mọi cơn gian truân túng rối Chúa gởi cho ta phải chịu ; vì mọi việc dưới thế này bất luận gian nan vui thanh đều bởi tay Chúa, ắt là Chúa sẽ liệu cho mọi việc ấy trở nên lành nên ích cho linh hồn và xác ta, miễn là ta sẵn lòng vâng thuận theo ý Người.

Ta hãy sắp mình kính lạy Đức Mẹ, xin Người nguyện cho chúng ta đừng ơn thánh bằng lòng thuận theo ý Chúa trong mọi việc tần toan oan khổ ở đời này, hầu đừng nhờ ơn Chúa định liệu cho mọi việc chúng ta ra xuôi thanh.

Truyện-thánh

Truyện ông thánh Alphonsô Rodrighê.

Năm 1500, tại nước Hispania có một trẻ tốt lành tên là Alphonsô Rodrighê sinh ra bởi cha mẹ ngoan đạo, bởi còn bé thơ đã tỏ lòng thành kính Đ. Mẹ thiết tình. Những khi đi qua ngang tượng ảnh Đức Bà thì cúi đầu và đứng lại nói chuyện với tượng ảnh như người sống vậy. Ngày kia thấy ảnh Đức Mẹ như lệ thương, thì lấy lòng

dạn dĩ mà nói rằng: Ở Đức Mẹ, Mẹ không biết tôi thương mẹ lắm sao? Mẹ không thương tôi bằng tôi thương mẹ đâu. Khi ấy nghe tiếng như người sống bởi tượng ảnh phán ra với người rằng: Con lắm lắm, mẹ thương con hơn muôn phần, con không thương mẹ như vậy đâu. Alphonsô nghe vậy thì mừng quá, nên càng ra sức thành kính Đức Bà hơn nữa, và hễ có việc gì trắc ngại thì đến phú mình trong tay Đức Bà sửa đương phù hộ.

Từ ấy về sau nhờ ơn Đức Bà người dặng tấn tới trong sự học hành, dặng hơn đức và hiểu biết rõ ràng những sự thể gian nầy chóng qua giả trá, người hằng dùng ngày giờ suy gẫm sự thương khó Chúa. Một năm kia, vừa lễ Mông triệu thăng thiên, khi chịu lễ rồi, thì bất tỉnh ngất trí, thấy mình ở trên thiên đàng đứng trước toà Đức Mẹ, có ông thánh Phanxicô và thiên thần hộ thủ dâng người cho Đức Mẹ; Đức Mẹ lại dâng người cho Đ. C. G.; người tỉnh lại thì vui mừng không xiết, và từ ấy chẳng còn ước mơ những sự đời nầy nữa. Alphonsô khi đã tỉnh yên việc gia đạo, thì hiệp cùng ông thánh Phanxicô Xavêriô mà xin vào dòng Tên Đ. C. G. và khẩn hứa trọn đời dâng mình làm tôi Chúa trong nhà dòng cho đến trọn đời; ở đó chẳng giờ nào mà bỏ việc ngợi khen Đức Mẹ, dặng mọi người đều thương mến vì hơn đức cả thể; song ma

quỉ lại ghét, hiện nhiều hình quái gở đánh phá cùng xô người xuống khỏi lầu, lại đốt lửa phồng cả mình người ; tri khôn nhưng nghe tiếng bời rồi về phần rồi, phải ma quỉ cảm dỗ về việc ngã lòng. Ma quỉ bảo rằng : ăn chay hãm mình làm chi, đã tiền định mấy phải sa hoả ngục. Lời ấy làm cho Alphonsô phải sầu não quá lẽ, song người hay cậy trông Đức Bà, nguyện xin Đức Mẹ cứu giúp thì Đức Mẹ hiện ra an ủi bảo chớ sợ, cứ ở vững vàng, thì người mới dặng an lòng. Song ma quỉ cũng cứ cảm dỗ khuấy người hơn nữa, mà rằng : Maria mấy ở đâu ? Song nhờ yếng sáng Đức Bà chiếu ra cả nhà, ma quỉ liền chạy tan tác.

Năm nọ đang khi người suy gẫm về lễ Mông triệu, thì ngất trí, liền thấy Đức Bà sinh thì, có muôn và thiên thần triệu Người về trời lãnh chức nữ vương. khi ấy mặt mũi người tươi tốt, muốn cho linh hồn lia ra khỏi xác về thiên đàng xem thấy mặt Chúa cùng Đức Mẹ. Alphonsô bời nhờ lòng thành kính Đức Bà chí thiết, nên cũng dặng lên tột danh bậc như đức cao xa ; sau hết dầy như dầy phước mà qua đời bằng an cũng đã dặng làm nhiều phép lạ trên mồ người, nên đến đời Đức Giáo tông Lêô XIII đã đem tên người vào sổ các thánh.

Ơ anh em, kẻ bằng tỏ tình làm tội Đức Bà thì chẳng hề bỏ, và bằng bầu chữa phù hộ cách

riêng. Ta hãy tỏ lòng làm tôi Đức Mẹ như thánh Alphonsô này, hầu dâng biệp vầy cùng Đức Bà đời này và đời sau.

Hoa thiêng liêng — Có lời ông thánh Phanxi-cô dạy rằng : Kẻ thật lòng kính mến Đ. C. T., dầu khi chẳng nhớ Chúa, vì mắc lo tưởng những việc bề ngoài mình phải làm, thì cũng là kính mến Đ. C. T. thật, chẳng có kém hơn nguyện gắm, hay là giục lòng kính mến Người.

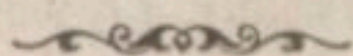
Vậy tôi dốc lòng : Lo làm mọi sự vì Chúa, và khi tôi phải việc vâng, thì tôi nhìn xem Đ. C. T. ở trước mặt tôi, giúp tôi làm và chịu làm một cùng tôi.

Lời than thở — Lạy Maria, xin Mẹ cầu khẩn mà rửa còn sạch bốn tiền khiên và cho con biệp cùng Thần-thánh, đừng bướng phước muôn kiếp bỉ t oan. (*Ave Virgo singularis*).

Ngày mồng chín

Lễ Đức Bà trông đợi Đấng Cứu thế.

Phàm sự gì ta ước muốn, thì hằng trông mong chờ đợi, mà có sự gì ta phải trông đợi bằng biết rằng : Sẽ có kẻ đến cứu ta khỏi sa vực đắm đuối đời đời. Đ. C. G. là Đấng sẽ đến mà phá sự tối tăm, đem sự sáng đến cho ta cùng cứu ta khỏi tử huyệt sanh, khỏi vực hư mất vô cùng.

Lễ thứ I. — Ta suy Đức Mẹ biết rõ con mình chịu thai là Đ. C. T. thật, là Đấng cứu chữa thiên hạ, cùng là vua cả trời đất. Lại Đức Mẹ hằng thương mến Đ. C. G. hơn hết mọi sự, nên Người hằng mong mỏi đợi chờ Chúa Cứu thế ra đời cho mau chóng, hầu tỏ lòng yêu mến cho thỏa tâm tình, và hằng nhìn xem con mình rất yêu dấu là Đ. C. G. cho phải dạ, nên chẳng có giây phút nào mà Người chẳng trông mong cho mau đến giờ con mình sẽ sinh ra khỏi lòng mình hầu hằng bằng ăm năg niu.

Vậy ta hãy bắt chước Đức Mẹ hằng ngày ước ao cho Đ. C. T. ở trong lòng ta, và cho Chúa ngự xuống lòng ta, nhứt là khi ta chầu lễ, rước Mình thánh Người ; ta hãy giục lòng ta đến với Chúa

trong đền thờ và năng chịu lễ, hầu dâng nhĩn xem Đ. C. G. là Đấng ban mọi ơn phước cho ta.

Sau nữa Đức Bà biết rõ thế gian đã ra tối tăm vì tội lỗi tràn trề đầy dẫy và phải vương xiềng toả quỷ ma. Nếu có Đấng Cứu thế đến thì mọi sự sẽ biến tan và ma quỷ sẽ phải khép oai tầu tán, nên Đức Mẹ hằng kêu xin nguyện cầu cho Ngôi Hai xuống thế sinh ra làm tướng cai trị thế gian, đặng cứu người ta cho khỏi sa vực hư mất đời đời. Vậy ở anh em, bởi nhờ Đức Mẹ kêu xin, thì Con Người đã ra đời cứu chuộc ta, ta hãy cảm tạ đội ơn Đức Mẹ và hằng ngày gìn giữ ơn cứu chuộc trong lòng ta cho bền bỉ.

Lễ thứ II. — Trong lúc Đức Mẹ trông đợi đấng Cứu thế thì Người dọn mình một cách xứng đáng cùng làm mọi việc lành đọc kinh cầu nguyện, chăm chỉ dọn mình, chú ý cho xứng ơn mình sẽ sinh ra đấng Cứu thế chuộc tội thế gian. Đức Mẹ hằng làm việc hạ mình xuống, xưng mình chẳng đáng làm mẹ Ngôi thứ Hai, cùng lấy lòng sốt sắng đọc kinh than thở lời vua David rằng : Ai làm cho tôi dặng gặp con tôi, cùng làm cho Chúa ra ngoài, cho tôi dặng tôn kính thờ phượng Người.

Ở anh em, ta hãy trông xem Đức Mẹ mà bắt chước Người, hết lòng khiêm nhượng làm nhiều việc lành sốt sắng. Khi phải dọn mình làm việc gì trọng, hầu chịu ơn Chúa cho xứng đáng, như

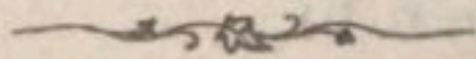
xem lễ, châu lễ, xưng tội, chịu lễ, hoặc muốn cho Chúa ban ơn gì thì phải dọn mình khiêm nhượng, hết lòng sốt sắng đọc kinh cầu nguyện cho xứng đáng chịu ơn ấy cho nên, vì kẻ hết lòng khiêm nhượng kêu xin thì Chúa chẳng từ.

Truyện-thánh

Đức Bà ban ơn cho ông thánh

Gioan thánh Giá là thế nào !

Ông thánh Gioan thánh Giá sinh ra trong năm 1542, từ khi còn nhỏ, lối 5 tuổi đã tỏ lòng đạo đức và tôn kính Đức Bà, vì nhờ cha mẹ rất hơn đức đã dạy vẽ cho đều lành chuyện phải hẳn hoi.

Vậy bữa kia người còn nhỏ, đi chơi, thì phải té xuống giếng sâu mà chẳng ai hay biết. Mà Đức Mẹ đã tỏ lòng thương, hiện đến cứu người lên khỏi giếng mà trở về cùng cha mẹ bình an. Thánh Gioan khi còn trẻ tuổi phải trăm bề lao đao : vì mất cha sớm ; ở với mẹ goá nghèo nàn, khôn phương học hành, phải đợ thân nuôi mẹ; dầu vậy nhờ Đức Mẹ một khi cũngặng học hành cách vật và sau đặng vào dòng Carmel làm thầy cả sốt

sáng, giúp bà thánh Têrêxa sửa luật dòng cách khôn ngoan cùng làm nhiều điều lạ, chữa tật bệnh, lập nhiều dòng nam nữ hiếm thường.

Dầu đã đặt công danh trong Hội thánh mà cũng phải kể nghịch thù, là khi người sửa luật dòng và sửa lỗi các thầy, thì những kẻ nhẹ dạ muốn thông dong chẳng bằng lòng, đến bắt trộm người mà bỏ tù trong dòng kia, ở nơi kín tại thành Toletô. Lòng thánh Gioan hằng kêu xin Đức Mẹ vực đỡ, thì khỏi chín tháng, Đức Bà đã hiện đến mở cửa nơi kín mà đem người ra khỏi chỗ giam cầm. Sau người đã làm bề-trên cả các dòng, cùng lập nhiều công đức lạ lùng ; song lòng kẻ nghịch cứ hiểm ghét cùng làm cho người chịu nhiều sự khổ sở, bỏ vạ người nhiều điều cùng cách chức người, song người cậy trông phép tắc Chúa cùng lòng lành Đức Bà thì ai nấy đều phải nhìn biết sự phải, lại trọng kính người. Đến khi người đặt 49 tuổi thì phải liệt nặng và sinh thì bằng an trong tay Chúa.

Phước thay cho kẻ có lòng thành kính cậy trông Đức Mẹ, vì đặt nhờ Người cứu cho khỏi tai nạn trong mọi cơn nguy hiểm xác hồn. Đến đời này Đức Giáo Hoàng Lêô XIII đã đem người vào sổ các thánh và Đức thánh Phapha Piô XI đã đặt người làm tấn-sĩ cả và Hội thánh, ta gọi là ông thánh Gioan thánh Giá thánh sư.

Vậy ta hãy bắt chước ông thánh Gioan mà

thành kính Đức Bà hầu Người cứu chữa ta trong mọi cơn cực nạn bối rối, nhứt là trong giờ lâm chung; xin Đức Bà cầu cho chúng tôi khi nầy và trong giờ lâm tử. Amen.

Hoa thiêng liêng — Có lời Đ. C. G. dạy rằng : « Ai chịu khổn khó vì đạo ngay, ấy là phước thật ». Lại có lời thánh Phao-lô rằng : Mọi sự sẽ trở nên tốt cho kẻ lành.

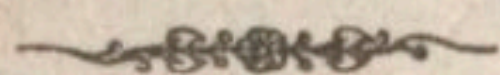
Vậy tôi dốc lòng : Sẵn lòng chịu mọi sự khổn khó Chúa gởi, dầu bịnh hoạn tật nguyên, chịu thiệt hại danh lợi của cải chịu người ta khinh dể bỏ vạ cáo gian, nói hành nói xấu cho tôi, vì tôi suy là dịp Chúa cho tôi lập công nghiệp và sẽ làm cho các sự ấy trở nên triều thiên thưởng tôi.

Lời than thở — Tôi xin than lời ông thánh Bonaventura rằng : Lạy Đức Bà Maria ngọt thay, chúng tôi trông cậy Đức Bà, xin hãy bình vực chúng tôi đời đời.

Ngày thứ mười.

Lễ Đức Bà đi viếng bà thánh Isave.

Bồn tính Đức Mẹ hay thương người ta và chẳng sợ phải chịu những sự cực khổ mà giúp đỡ thiên hạ, nên Đ. C. T. đã dùng Đức Mẹ mà làm ơn phước cách tỏ tường.

Lễ thứ 1. — Đức Mẹ khi đã đặng thánh Thiên Thần truyền tin chịu thai cưu mang đấng Cứu thế đoan, thì Đ. C. T. cũng dùng Thiên Thần mà bảo cho Người hay : Có bà Isave là chị em bạn con dì, đã già yếu ở phương xa chịu thai đấng Tiên hô Cứu thế là ông thánh Gioan Baotixita, Đức Mẹ phải đi thăm bà ấy mà làm ơn phước cho người. Đức Mẹ nghe tiếng Chúa giục bảo, liền vội vã tốc tả đi qua rừng núi xa xuôi dậm thẳm, chẳng quản dằng sá hiểm trở, dầu Người ham ở tịch mặc, phận nữ trinh chẳng muốn vào ra xông pha dương thế ; song Người chỉ một điều là làm ích cho chị em mình.

Ấy Đức Mẹ làm gương cho ta phải thương yêu anh em chị em khi có thể mà giúp đỡ an ủi, chớ nệ lấy lễ nọ lễ kia làm khó lòng mà chữa mình ; vì sự thương giúp người ta thật là đẹp lòng Chúa lắm. Ta xét mình mà xấu hổ, là nhiều lần ta vì tính hà tiện, hoặc lánh sự khó cực một chút mà bỏ việc bồn phận ta là chẳng giúp đỡ

anh em ta, nên làm cho nó phải chịu thiệt hại cả hồn và xác.

Lễ thứ II. — Đức Mẹ đi đàng cực khổ lâu ngày mới đến nơi nhà bà thánh Isave, Người biết mình đến chủ ý cứu trẻ con Gioan Baotixita còn trong lòng mẹ khỏi tội tổ tông cùng làm ơn phước cho mẹ người, nên Đức Mẹ và bà Isave khi gặp nhau thì hết lòng mừng rỡ mà hát mừng ngợi khen Chúa. Khi ấy ông thánh Gioan mới thọ thai được sáu tháng ; còn ở trong lòng mẹ, liền nhảy mừng hớn hờ. Bà thánh Isave hết lòng mừng rỡ mà ngợi khen Đức Mẹ rằng : Bởi đâu mà tôi được phước rất trọng, nay mẹ Đ. C. T. đã kháng đến viếng tôi, nầy con tôi đang ở trong lòng nhảy mừng vì đáng Cứu thế đã làm cho nó khỏi tội tổ tông truyền. Ôi ! phước rất lạ là dường nào !

Phần ta biết mấy lần được nhờ ơn Đức Mẹ kêu mời ta đến rước Đ. C. G. vào lòng, hầu làm cho ta được nên thánh mà ta chẳng màng chẳng kể. Ta hãy ăn năn hầu chịu ơn Đức Mẹ cho xứng đáng. Ta cũng hãy suy khi ấy Đức Mẹ hết lòng khiêm nhượng chẳng nề chức phận mình làm mẹ Chúa mà giúp đỡ làm tôi bà Isave. Ở sự khiêm nhượng rất lạ ! Còn phần ta thì ta kiêu ngạo quá đi là chừng nào : ta là loài thọ sinh mà làm kiêu cách khi phải giúp việc Chúa và lấy làm thẹn thường khi phải làm tôi Người ; hoặc lấy mình làm sang mà chẳng chịu hạ mình giúp

đỡ kẻ khó bần. Ta phải xấu hổ mà dốc lòng bắt chước Đức Mẹ, cho ta đặt lòng sốt sắng thương giúp anh em ta, thì Đ. C. T. sẽ thương hộ giúp cho ta lại chẳng sai.

Truyện-thánh

**Đức Bà thương kẻ có lòng trung
nghĩa thành kính Người là thế nào.**

Trong sách kể phép lạ Đức Bà có thuật lại rằng : Xưa trong nước Italia có một trẻ nữ tên là Đôminica có lòng sốt sắng tôn kính Đức Bà lắm ; hằng có thói ăn chay mọi ngày từ bé đến lớn vì lòng tôn kính Đức Mẹ ; hễ là ngày thứ bảy thì quen bớt phần ăn mà thí cho kẻ khó khăn, lại ái mộ kết hoa ngoài đồng dọn bàn thờ cho Đức Bà.

Khi vừa đến 17 tuổi, đang khi trình nữ Đôminica đang đứng gần cửa sổ thấy một bà kia dắt con trẻ xinh tốt đi qua đang coi như tuồng mẹ con đi ăn mày từng nhà, dầu bề ngoài ăn mặc rách rưới khó bần, song có dấu bày tỏ là người sang trọng. Trình nữ Đôminica thấy vậy thì động lòng vội vã đi kiếm cửa mà thí cho. Khi hai mẹ con lại gần, thì Đôminica toan giơ tay ẵm lấy con trẻ, song thấy nơi ngực trẻ ấy đầy những vết tích, tay chơn vấy đầy những máu, liền thụt tay

lại mà hỏi rằng : Ai đã ăn ở độc ác cả lòng đâm trẽ nầy làm vậy ? Bà mẹ liền thưa lại rằng : Vết tích nầy bởi lòng yêu mến mà ra. Bấy giờ Đôminica nhìn xem con trẽ xinh đẹp ấy mà hỏi rằng : Con có đau đớn lắm chăng ? Con trẽ chẳng trả lời, một mình cười.

Trong khi ba người nầy đứng nói khó cùng nhau gần hình ảnh Đức Bà ăm Đ. C. G. thì bà khó khăn bởi trinh nữ Đôminica vì ý nào mà đặt mũ tràng hoa trên hình ảnh nầy. Đôminica liền thưa rằng : Vì tôi có lòng kính mến Đức Bà và Đ. C. G. lắm. Bà ấy rằng : Con hãy giữ lòng kính mến hai Đấng ấy cho luôn, như vậy thì con sẽặng phần thưởng chẳng sai. Khi ấy những dấu tích con trẽ bay mùi thơm tho cách lạ, thì Đôminica liền sợ hãi, muốn hỏi bà mẹ về điều ấy, song liền nhìn biết là Đức Bà và Đ. C. G. nên mới sắp mình xuống mà kính lạy. Khi ấy Đ. C. G. lấy mũ hoa trên đầu hình ảnh Đức Bà mà đặt trên đầu Đôminica, đoạn mẹ con liền biến đi mất.

Đôminica lấy làm khoái chí vui mừng khôn kể xiết. Trinh nữ Đôminica nhờ ơn Đức Bà chỉ vẽ xui khiến thì đã bỏ thế gian mà vào dòng nữ tu cùng bền đỗ đi đường như đức, làm gương tốt, sau đặng chết lành như người thánh vậy.

Ta nghe tích nầy thì nên vui mừng vì dầu những việc nhỏ mọn ta làm mà thành kính Đức

Mẹ hằng ngày, thì đặng đẹp lòng Đức Bà và đặng nhờ Người tuôn xuống cho mọi ơn khôn kể xiết.

Hoa thiêng liêng — Sự thanh tịnh sạch tội đẹp lòng Đ. C. T. và quí giá hơn mọi sự sang trọng thế gian này. Ai có lòng sạch tội, ấy là phước thật, vì sẽ xem thấy mặt Đ. C. T. vậy.

Vậy tôi dốc lòng : Giữ mình sạch sẽ mọi tội lỗi cho đặng theo hầu con chiên thiên Chúa.

Lời than thở — Lạy Đức Mẹ chẳng đúng bợn nhơ, xin cầu cho chúng tôi.

Ngày thứ mười một

Lê Kính gia thất Đ. C. G.

Đức Bà và ông thánh Giuse.

Trong ngày lễ hôm nay chúng ta đặng xem thấy mẫu gương rất trọn lành cho các gia đạo soi mà giữ mọi việc bổn phận mình, hầu cho gia đạo đặng an hoà thuận thảo, dõi theo đường chính, sống thánh chết lành, hưởng mọi điều vui vẻ khoái lạc trên trời.

Lễ thứ I. — Ta nên nhắc lại thơ Đức thánh Phapha Lêô XIII, nói về gia thất Đ. C. G. Đức Bà

và ông thánh Giuse. Thật thì Đ. C. T. là Đấng lòng lành vô cùng. Khi Người làm việc cứu chuộc muôn dân thiên hạ là việc ai nấy thấy đều ngóng trông chờ đợi lâu đời, Người muốn 'ỏ ra cho thế gian một mẫu gương gia thất cực thánh, cho mọi người đặng xem các gương như đức về gia đạo mà học đòi bắt chước. Gia thất cực thánh là gia thất Đ. C. G., Đức Bà và ông thánh Giuse ở thành Nazareth. Trước khi Đ. C. G. là mặt trời công bình ra soi cho thế gian, thì Người hằng ở cùng Đức Bà Maria là Mẹ Người và ông thánh Giuse là bố nuôi Người trong một nhà. Mà gia thất cực thánh này hằng chói chiếu mọi thói ăn nết ở trọn lành, đầy lòng thương yêu nhau, ăn ở cách thánh mọi đàng, đầy đủ mọi như đức, nên gương cho các gia đạo sau này noi theo bắt chước. Hẳn thật Đ. C. T. đã tiền định lập gia thất cực thánh này hầu cho mỗi người giáo hữu, bất kỳ đẳng bậc nào, ở nơi nào, hãy nhìn xem đến gia thất này liền gặp đặng đủ mọi điều giục lòng mình học đòi mọi gương phước đức trọn lành.

Lẽ thứ II. — Kẻ làm chủ nhà, nhìn xem gia thất cực thánh này, thấy ông thánh Giuse nên như mẫu gương lo lắng coi sóc trong mọi điều chí tín ; kẻ làm mẹ thì đặng học đòi bắt chước Đức Bà, hằng biết thương yêu bạn mình cùng con mình và hằng giữ nết na vâng phục, và tín nghĩa

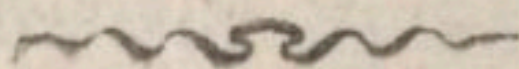
mọi đàng. Còn đạo kẻ làm con cái thì lại học đòi Đ. C. G. vâng lời chịu lụy Đức Bà và ông thánh Giuse, và làm gương vâng lời chịu lụy họa hiêm, ai nấy nghĩ đến, đều phải tung hô và học đòi noi giữ.

Gia thất cực thánh này bởi dòng dõi sang trọng, dạy kẻ danh vọng học đòi, khi mình đang phú túc phải biết tiết kiệm thế nào, và lúc lâm nạn phải giữ danh giá mình làm sao ; kẻ giàu có xem đến gia thất thánh này liền biết phải chuộng nhơn đức hơn của cải là thế nào ; những kẻ làm công độ thân cùng những kẻ phải gia bần khổ bức, ở dấng bậc bèn mặt, nên nhìn xem đến gia thất này bằng ở khó khăn vui vẻ, thì mình phải bằng lòng, hơn là lo buồn đau đớn. Vì chung trong gia đạo này Đ. C. G. Đức Bà và ông thánh Giuse đều thông công cùng nhau trong mọi việc khó nhọc, và mọi đều tận toan lo lắng ; vì chung ông thánh Giuse làm thuê cho có tiền mà cấp dưỡng gia đạo, phải làm nghề thợ mộc cho đặng nuôi mình. Kẻ khôn ngoan giàu có lịch lãm ở đời, phải bắt chước Đ. C. G., Đức Bà và ông thánh Giuse mà khinh chê của cải đời này, cùng chọn lấy đức khó khăn cho mình. Xét về các lẽ ấy, nên xưa bôn đạo hằng tôn kính khẩn cầu cùng gia thất cực thánh, hộ vực cho mình. Lại các Đức thánh Phapha đã ban nhiều ơn riêng cho mọi người lấy lòng sốt sắng tôn kính gia thất cực thánh này ;

Việc tôn kính gia thất rất thánh đã có từ đời XVII. Trong nước Italia, Gallia, Belgia, và gần cả phương Tây đều đem lòng tôn kính gia thất cực thánh và lần lần cũng lan ra đến bên phương America và xứ Canada đều tôn kính thánh gia thất rất thánh và đã dựng nhiều ơn khôn kể xiết. Thật thì các gia đạo người giáo hữu chẳng có phương thần biệu nào giúp sức cho dựng nên trọn lành và được mọi nhơn đức bằng tôn kính gia thất cực thánh này. Vậy trong nhà nên treo ảnh gia thất Đ. C. G. Đức Bà và ông thánh Giuse mà nhìn xem và thờ kính thì trong gia đạo dựng mọi sự lành và được vui lòng chịu mọi điều gian truân tàn khổ ở thế gian này. Vì các lẽ ấy cho nên Đức thánh Phapha Léo XIII dạy dân các gia đạo giáo hữu cho gia thất cực thánh Chúa, và đến đời Đức thánh Phapha Bê-nê-ditô XV rao truyền cho cả và thế gian đọc kinh và làm lễ mà tôn kính thánh gia thất.

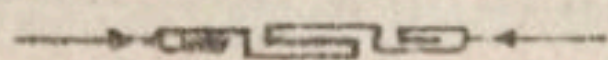
Hỡi anh em, ta hãy hiệp cùng Hội Thánh mà tôn kính gia thất, kèm ảnh gia thất chung trong nhà, và mỗi khi ta đọc kinh hôm mai ta dâng gia thất ta cho Đ. C. G., Đức Bà và ông thánh Giuse hộ vực ta khi này và trong giờ lâm tử. Hằng ngày và nhất là những khi ta gặp sự gì rủi ro nguy hiểm hãy kêu đến ba tên cực thánh: Giê-su, Maria, Giuse, xin cứu chữa ta.

Truyện-thánh

Đức Bà xua đuổi ma quỷ chẳng cho
làm hại kẻ có lòng kính Người.

Trong sách Thang-trời nói về những tích tở
quờn phép Đức Bà, có thuật chuyện rằng : Có tên
lính kia bởi nghèo cực túng rồi thì van vái kêu
xin ma quỷ giúp ; ma quỷ hiện đến chịu giúp, mà
buộc nó ngày nọ phải đem vợ nó đến một chốn
kia. Linh mê tiền bạc chịu ưng theo lời quỷ dạy ;
từ đó hoá ra giàu có ăn uống ngổa nguê say sưa
sung sướng mà lại còn dư thừa. Chẳng bao lâu
đến ngày hẹn với quỷ thì người lính tỏ cho vợ
rằng : Nay bà hãy sửa soạn ăn mặc hẳn hoi mà đi
chơi xứ xa, xin bà hãy vui lòng đừng ngại. Vợ là
người hiền từ, có lòng đạo đức kính mến Đức Mẹ,
cứ tình ngay vâng lời chồng. Cả hai đi vài mươi
dặm, ngang qua trước nhà thờ Đức Bà, người vợ
vào nhà thờ quì gối cầu nguyện, xin Đức Mẹ chỉ
dẫn, vì trong lòng ái ngại lo sợ không biết đi đến
đâu, lành dữ thế nào.

Bà vợ cầu nguyện một chập phát vui lòng
toại chí bèn ngủ quên đi. Khi ấy Đức Mẹ hiện đến
mặc đồ giả người nữ ấy ra khỏi nhà thờ mà đi với
tên lính ấy, cách một đôi dặm, tới chỗ ma quỷ đã
hẹn, thẳng quì đọc vài lời phù chú, ma quỷ liền

hiện ra bộ sợ hãi run rẩy nói không ra tiếng. Khởi một giây, ma quỷ mắng thẳng linh rằng : Mày là đồ khốn nạn, vợ mày hằng lỗi với tao, tao biếu mày đem nó tới đây cho tao trị tội, sao mày đem bà mẹ Chúa Trời đến đây là đáng rất nghịch với tao.

Nói vừa dứt lời Đức Bà tỏ mặt oai nghi quở ma quỷ rằng : Ở đồ hung ác, sao bay cả gan muốn hại kẻ kinh mến Tao. Bay phải kiêng sợ, bởi bay hoang tâm làm dữ, nên tao khiến bay phải xuống đáy hoả ngục chịu phạt không được ra mà cảm dỗ kẻ kêu tên Tao. Ma quỷ vừa nghe liền biến mất.

Đoạn Đức Mẹ xây lại quở tên linh ấy sao nghe theo ma quỷ, mà rằng : Bạn mày còn trong nhà thờ, mày phải trở lại đem nó về và bắt chước nó mà thờ phượng Chúa cùng yêu mến Tao. Tên linh hoảng hồn kinh khiếp, tái mét mặt, trở lại nhà thờ thấy bạn mình còn ngủ, liền kêu dậy đem nhau về nhà kể lại sự tích đầu đuôi cho bạn nghe, thì cả hai cảm tạ ngợi khen Đức Mẹ. Từ đó người linh ăn năn trở lại hết lòng tôn kính Đức Mẹ, theo gương vợ mình cho đến cùng.

Phần chúng ta ghe phen phải chước ma quỷ dỗ dành theo những tính mê nết xấu, hãy chạy đến cùng Đức Bà xin Người chữa bàu, ta phải thường ngày thành kính Đức Bà, hầu Người đón ngăn những chước sâu độc quỷ dữ làm hại ta.

Hoa thiên-liêng. — Có lời ông thánh Phao-lô dạy rằng : Anh em hãy ăn ở nết na đức hạnh cho mọi người đặng biết có Chúa ở gần ta.

Vậy tôi dốc lòng : Chớ ở lãng loạn trác nết, dẫu trong cách đi đứng ăn mặc, kẻ người ta xem tôi là kẻ mất nết, theo xác thịt. Lại tôi phải nhớ : Chúa tôi phải chịu sỉ nhục trần truồng vì tôi ăn ở trái lẽ xấu xa.

Lời than thở. — Thương ôi ! Giữa cơn nguy hiểm ấy. Loài xác thịt nào dặng vững an, song một mẹ chẵn là mẹ thật, xin kịp tới chữa chúng gian nan.

(*Ave virgo singularis*)

Ngày thứ mười hai.

Lễ Đức Bà dâng Đ. C. G. vào
đền thánh.

Trong đạo cũ, lễ luật ông thánh Môisen dạy : Hễ dờn bà sinh con trai dặng 40 ngày thì phải đem vào đền thờ mà dâng của lễ cho mình dặng sạch sẽ. Vậy ngày hôm nay ta suy Đức Mẹ dâng Đ. C. G. vào đền thánh thì thấy Đức Mẹ giữ những nhơn đức cách trọn hảo lạ lùng là dường nào !

Lễ thứ I. — Đức Bà đầu đã sinh Đ. C. G. khỏi bốn mươi ngày mặc lòng, nhưng Người vẫn hãy còn đồng trinh, lễ luật chẳng buộc ; lại vì con mình thật là Đ. C. T. song Đức Mẹ muốn ở khiêm nhượng, liền đem Đ. C. G. vào đền thờ ; Người cũng theo bậc nghèo khó mà mua đôi chim bồ câu làm của lễ, để thiên hạ kể mình như kẻ có tội.

Ở giáo nhơn, suy đến nhơn đức Đức Mẹ thì ta phải bỏ người thẹn thuồng là thế nào, vì ta phạm hèn tội lỗi, mà muốn phô trương quyền chức danh giá để phể trể lễ luật đạo thánh, lấy việc kinh nguyện, xem lễ, xưng tội, chịu lễ làm hèn hạ thị thường. Hỡi loài người, hãy run sợ hãi sợ, kìa Đức Mẹ là Đấng trinh bạch vẹn tuyền, mà khỏi bốn mươi ngày mới dám vào đền thánh, mà ta nhiều lần vào cung thánh làm đều phi pháp, chịu lễ chẳng nên, dọn mình chẳng xứng, lòng sắc dục, là tây, mê tham, giận dữ, còn giấu yếm trong lòng. Vậy thì ngày nay ta hãy noi gương Đức Mẹ mà giữ mọi lễ luật Chúa cho chín chắn kỹ càng.

Lễ thứ II. — Khi Đức Mẹ ẵm bế Chúa Hài đồng dâng vào đền thánh, thì có ông thánh Simeon ẵm lấy Chúa Hài đồng mà hát mừng rằng : « Kìa con mắt tôi rày đã đặng xem thấy Chúa cứu chuộc loài người, xin Chúa để cho tôi tớ Chúa đặng chết bằng an. » Người lại nói tiên tri rằng : Trẻ

này sẽ nên như đích cho nhiều người vấp phải, và linh hồn Đức Mẹ phải đau đớn như gươm sắt thấu qua lòng vậy. Từ ngày ấy Đức Mẹ phải đau đớn vì biết con mình sẽ phải chết mà chuộc tội cho thiên hạ, mà có nhiều người chẳng muốn nhờ.

Ta suy : kìa Chúa ở với ta mọi ngày trong phép thánh Thể, cho ta dâng chịu vào lòng, mà ta chẳng lấy làm phước trọng, lại vấp phạm đến Người. Ngày nay ta hãy dâng mình cho Chúa, hãy thống hối ăn năn đền bồi phạt tạ tiền khiên, xin Chúa bao dung tha thứ cho ta và dốc lòng từ nay về sau chẳng dám phạm tội nữa kéo mất lòng Chúa và làm phiền lòng Đức Mẹ.

Truyện thánh.

Đức Mẹ chữa kẻ phải âu lo.

Trong hạnh bà thánh Catarina lập dòng nữ tu châu chực Minh thánh Chúa, có lời bà thánh ấy thuật lại : Những ơn trọng người đã xin cùng Đức Mẹ đều làm chứng Đức Mẹ siêng năng đi viếng thăm giúp đỡ kẻ âu lo, nhứt là những linh hồn đã phải mình làm tội tá Người. Khi bà thánh ấy mới vào dòng, cả và nhà đều mắc ôn dịch chẳng ai dám vào giúp các chị phần hồn phần xác, dầu

các ngày Chúa nhật cũng có nhiều bữa không ai xem lễ đặng nữa. Bà thánh Catarina lấy làm cực lòng lắm, thà mắc trăm ngàn sự khốn khó chẳng thà phải đổi tẻ phần linh hồn. Còn bà thánh ấy thì lại nắc bệch thiêng liêng khốn cực, hiềm nghèo hơn ôn dịch bội phần, là người mất sự sốt sắng, trở nên khô khan lạt lẽo, khi thì bất buồn bực quá lẽ, khi thì lại sợ hãi khôn cùng, cùng nhòm góm các việc bốn phận, chẳng còn làm gì cho đặng an lòng, không biết cậy ai gỡ mình cho khỏi cơn cực ấy. Bà thánh Catarina lấy làm khốn khổ ; song chỉ một lòng trông cậy Đức Bà Maria cùng xin Đức Mẹ là đấng an ủi kẻ âu lo, cùng hằng cầu xin Đức Mẹ rằng : Lạy thánh nữ đồng trinh là mẹ rất nhơn từ, Đức Mẹ có đem tôi vào nhà này để tôi chết khốn nạn chẳng ? Không phương nào cho tôi thờ phượng Chúa đặng, vì trí khôn tôi rối rắm tối tăm, chẳng có ai chỉ dẫn cho tôi biết đường nào là đường chính, nếu Đức Mẹ chẳng kháng lãnh việc dạy dỗ tôi, ắt là tôi sẽ hư mất chẳng sai. Những lời cầu nguyện sốt sắng này thấu đến trái tim Đức Mẹ, nên Đức Mẹ đã nhậm lấy lời ấy tức thì. Từ ấy về sau bà thánh này lại đặng an lòng lại, chẳng còn rối trí chẳng phải túng ngặt như khi trước nữa, những sự tối tăm đều biến đi đâu mất hết : vì Đức Mẹ khẩn xem sóc dẫn đường phước đức cho người cách riêng, vì vậy về sau bà thánh ấy thảo kính không khen lòng

anh Đức Mẹ rằng : Mọi sự tôi đã hiểu biết thì đều bởi Đức Mẹ dạy dỗ tôi mà chớ. Ở mẹ rất ơn lành, ai kể cho xiết các ơn trọng Đức Mẹ đã làm cho tôi, tôi xin cảm ơn Đức Mẹ và xin thành kính Đức Mẹ cho đến trọn đời.

Hỡi anh em, ta hằng ngày lâm phải âu lo lúng rối, lòng trí hằng xao xiển, hãy chạy đến cậy nhờ Đức Mẹ bầu chữa, và bền lòng phó thác mọi sự trong trái tim Đức Mẹ, thì Đức Mẹ sẽ cứu chữa ta chẳng sai.

Hoa thiêng liêng — Có lời Ca-vịnh vua David rằng : (P. 37-33). Ở linh hồn tôi, hãy phải cả lòng trông cậy Chúa. Hãy giao phó mọi sự lo lắng hãy cho Chúa ; ắt người sẽ lo nuôi dưỡng hãy chẳng sai.

Vậy tôi dốc lòng : Phó thác mọi sự tôi cho Chúa, khi toan làm và khi đã làm rồi ; trước khi làm thì xin ơn Chúa cho xuôi thành làm cho nên, sau khi thành sự thì cảm ơn Chúa, xin thêm ơn xuống cho đặng làm nên các việc khác.

Lời than thở — Lạy Đức Nữ Maria, Chúa đã đoái đến sự thấp hèn mẹ là tớ nữ Chúa, xin mẹ hãy nhận lấy tôi làm đầy tớ mẹ và phù hộ cho tôi.

Ngày thứ mười ba

Lễ Trái Tim Đức Bà.

Rất thánh Trái Tim Đức Bà Maria là đáng rất thánh gồm no mọi nhơn đức, rất đáng cho ta kính tôn tâng trọng, vì Người là đáng cực tốt cực lành đầy lòng lân mẫn hay thương người ta. Hội thánh khen ngợi Người đầy lòng quảng đại, nên dạy giáo hữu kính tôn Trái Tim Người cách riêng cùng ban ơn ích cho kẻ tôn kính Trái Tim Đức Mẹ.

Lễ thứ I. — Ta cứ lý mà suy : Ta kính Ngôi cực thánh Đ C G. là Đ C T., mà Ngôi cực thánh Đ C G. đã sinh ra bởi bửu huyết rất thanh sạch, bởi Trái Tim Đức Mẹ. Đang khi Đức Mẹ cưu mang Ngôi thứ Hai trong lòng, thì Trái Tim Đức Mẹ đã thông sự sống phần xác cho ngôi Hai. Vậy Trái Tim đã có công trọng thông phần chuộc tội cùng Ngôi thứ Hai, thì lễ nào chẳng đáng cho ta kính mến sao ? Ta lại hãy xét : Người nào chức quyền sang trọng hay thương cùng làm ơn cho ta, lại hễ ta có vương đều gì khó gỡ âu lo, hoặc phải dầm đuối gian nan, tức thì người ấy vội vã ra tay cứu chữa, ắt ta phải mến lòng quảng đại kẻ ấy. Vậy Đức Mẹ có lòng thương ta, hễ ta lâm phải đều gian truân, ta chạy đến cùng Người, Người liền

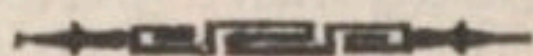
cứu chữa tức thì. Lại dầu ta tội lỗi Người cũng chẳng nổi chấp ta. Ấy lẽ nào mà ta chẳng mến thương lòng Đức Mẹ khoan thay quảng đại cùng ta làm vậy sao ? Vậy ta hãy trăn mình vào Trái Tim Người, xin Người nên nơi dung thân vững đỡ cho ta.

Lễ thứ II. — Xưa nay Hội Thánh hằng tôn kính Trái Tim Đức Mẹ, nên lập lễ riêng tôn kính Trái Tim Người cùng làm nhiều nhà thờ, đền thánh oai nghi trọng thể tôn kính riêng Trái Tim Đức Mẹ, xin Người gìn giữ thương giúp cách riêng. Lại lập một họ Trái Tim Đức Bà chính gốc tại thành Phari, có muôn vàn người tứ phương thể giải đem tên vào sổ họ ấy, hầu tôn kính Trái Tim Đức Mẹ, muôn vào người mang áo kính Đức Mẹ.

Sau nữa các thánh xưa nay hằng lấy lòng sốt sắng tôn kính Trái Tim Đức Bà. Ông thánh Herman quen tôn kính Trái Tim Đức Mẹ và hằng ngày đã dâng muôn vàn ơn lạ lùng. Sau hết thấy Đức Mẹ ban ơn riêng cho kẻ kính thờ Trái Tim Người, như bây giờ còn làm tại nhà thờ kia ở thành Phari là nơi có lập Hội riêng kính Trái Tim Đức Mẹ, nhứt là Đức Mẹ hay thương giúp những linh hồn tội lỗi, là những linh hồn phải trầm luân trong lửa luyện ngục. Ta hãy lo lập bàn thờ kính Trái Tim Đức Mẹ trong lòng ; hãy lo dọn

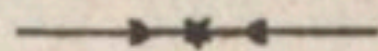

lòng ta sạch sẽ vắn vang, hầu xin Đức Mẹ ngự đó mà ban ơn phước cho mình. Ta hãy làm việc gì, tỏ một hai dấu gì mà tôn kính Trái tim Đức Mẹ, như treo bức ảnh Trái tim Đức Mẹ trong nhà và hằng ngày đọc câu : Lạy Rất Thánh Trái tim vẹn sạch Đức Bà Maria, cầu cho chúng tôi. Hoặc mang áo xanh, hoặc ảnh Trái tim Đức Mẹ, tỏ dấu làm con Người, hầu xin Người xuống mọi ơn phước cho.

Truyện-thánh

**Đức Bà cứu giúp các linh hồn
nơi lửa giải tội**

Trong sử dòng Đ. C. G. có kể lại truyện này trong những ơn lạ Đức Mẹ ban xuống cho thiên hạ. Nguyên có một thầy lạc đạo người Hồng mao thông thái, chẳng hề tin những điều đạo thánh, mà lại ghét kẻ có đạo Thiên Chúa. Vừa khi thầy này qua nước Langsa, gặp đặng các thầy dòng Tên đi giảng và nhờ ơn Đức Bà giục bảo nên đã bỏ đảng lạc mà trở về đạo chánh và có lòng thành kính Đức Bà cách riêng. Cách ít lâu thầy ấy đi thăm một người bạn hữu ở thành Rôma. Ngày kia bạn hữu thấy người bộ mặt ưu sầu thì hỏi

người có việc gì trái ý chẳng ? Người liền trả lời rằng ; Hồi hôm tôi thấy mẹ tôi hiện về nói với tôi rằng : Con vào đạo chánh Thiên Chúa thì thật là rất có phước ; mẹ chết trong đạo tà đạo lạc, bây giờ phải ở trong hỏa ngục chịu phạt đời đời. Người nói tới đó liền sa nước mắt hết tình thảm não. Từ ấy về sau người càng tỏ ra lòng thành kính Đức Mẹ hơn nữa và đã xin vào tu trong nhà dòng Đ. C. G. ; ở đó người phải bệnh, bề trên thấy người liệt nhược thì muốn cho đi nhà thương thành Napolê dưỡng bệnh, song ý Chúa muốn người chóng hưởng phước thiên đàng.

Vậy bệnh một ngày một gia tăng, người nài xin bề trên cho khẩn theo luật dòng, bỏ sắc tài mọi sự thế gian, bỏ hết ý riêng mình. Khẩn đoạn, người chịu các phép sau hết cùng mắng rở bội phần, cùng hằng cảm ơn Đức Bà đã cho ăn năn trở lại mà vào sổ nhà dòng. Khi hấp hối người nói cùng kẻ đứng xung quanh rằng : Các thầy không thấy các thiên thần đến giúp tôi sao ! Có một thầy dòng thấy người thăm thĩ trong miệng, liền hỏi, người liền nói rằng : Thánh thiên thần bồng mạng tôi nói tôi chết rồi, ở trong luyện tội chẳng bao lâu thì đặt lên thiên đàng ; nói dứt lời, người kêu Đức Mẹ luôn hai lần rằng : Lạy Đức Mẹ là mẹ tôi, liền tắt hơi. Cách ít ngày Chúa soi cho một thầy dòng thấy linh hồn người đã đặt lên thiên đàng hưởng phước vui vẻ.

Ở anh em ta muốn đặng chết lành, khỏi lửa hỏa hào luyện ngục đời sau, thì hãy hết lòng thành kính Đức Mẹ, Người sẽ hộ vực ta trong giờ lâm chung, mà cho ta đặng thẳng lên nơi tiêu sái.

Hoa thiêng liêng — Có lời Kinh thánh rằng : Mọi người ở thế này khi chết đoạn, thì mọi sự thế gian này chẳng đem theo mình được một mảy nào. Dầu mọi chức quyền danh vọng của cải cũng đều biến mất. (*Psal. 48-18*)

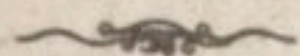
Vậy tôi dốc lòng : Đừng yêu chuộng những sự danh vọng giả trá đời này, một bầy lo giữ nghĩa Chúa. Vì mọi việc lành dữ tôi làm chỉ đi theo tôi mà thôi.

Lời than thở — Gắn vó xin cùng thánh Mẫu cho con nhờ thừa ơn này, là in dấu thánh Chúa tôi ghi tạc vào lòng khẩn khẩn.

Ngày thứ mười bốn

Lễ Đức Bà chỉ bảo đàn lành.

Đức Mẹ là đấng đầy ơn Chúa, hằng ở khôn ngoan hiêm lạ, biết chọn lựa đều lành lẽ phải, thật xứng đáng làm mẹ Chúa Trời cùng đáng cho Hội thánh tặng Người là mẹ chỉ bảo đàn lành.

Lễ thứ I — Ta hãy suy : Đức Mẹ là đấng đấng đầy ơn Chúa, thông minh sáng láng học ít hay nhiều, hằng tính toan mọi đều khôn khéo. Thật xứng đáng cho thánh thiên thần chào kính ngài là đấng có phước lạ hơn mọi người nữ, và đấng mọi ơn Chúa đầy dẫy, vì Đức Mẹ nghe thánh thiên thần báo tin mình chịu thai Đấng Cứu thế, thì Người cứ giữ lòng khiêm nhượng xưng mình chẳng đáng ; lại vì mình đã khẩn giữ mình đồng trinh. Song khỏi một chốc thiên thần báo là việc Chúa làm, thì Người phú mình mặc thánh ý Chúa định liệu, liền thưa rằng : Nầy tôi là tôi tá Đ. C. T., tôi xin vâng như lời Chúa dạy. Ta hãy khen Đức Mẹ khéo biết lo liệu theo ý Chúa, thì đã đấng Chúa thưởng Người làm mẹ Thiên Chúa. Ta hãy bắt chước Đức Mẹ mà suy tính trong mọi việc ta làm, chớ vội vã nói làm sự gì mà chẳng suy xét cho kịp, lại cũng hãy phú mình theo ý Chúa và đọc

kinh cầu nguyện, xin Người sở định cho ta, vì ta dầu có khôn ngoan bậc nào, nếu ta cậy sức riêng, thì ta phải uổng công vô ích trong việc ta toan làm.

Ta lại suy rằng : Thánh kinh tặng khen Đức Mẹ hằng biết giữ mình nét na, đọc kinh cầu nguyện, hằng ở nơi tịch mặc, mà đến lúc phải làm ích giúp người ta, thì Người chẳng từ nan ; như việc Đức Mẹ đi viếng bà thánh Isave, lúc Người giúp ở tiệc Cana, tỏ ra Đức Mẹ khéo liệu thì tiện cho ơn Đ. C. T. xuống làm phước cho thiên hạ. Vậy ta hãy ngợi khen Đức Mẹ và xin Người khẩn cầu cho ta đừng ơn khôn ngoan đỉnh đặc trong việc rồi linh hồn ta.

Lê thứ II — Ta cứ tự tích mà xét. Hội Thánh ngày nay tặng khen Đức Mẹ là đấng chỉ bảo đường lành, là nguyên tích xưa nay trong Hội Thánh người ta có làm những hình tượng Đức Mẹ dạy ơn Chúa, tỏ hình Người có quờn cả hay làm nhiều phép lạ cho nhơn dân. Cách bốn đời nay, đời Đức thánh Phapha Phaolô cai trị Hội Thánh, Đức Mẹ lại tỏ mình ra trong nhà thờ các cha cai dòng ông thánh Augutinô và hằng ban ơn cho thiên hạ ; coi sắc chỉ các Đức thánh Phapha hằng làm chứng rõ. Đến đời Đức thánh Phapha Piô VI cũng lập lễ đọc kinh riêng trong dòng ấy ; qua đến đời Đức thánh Phapha Lêô XIII thấy Đức Mẹ càng ngày càng ban ơn riêng, hầu mở mang việc kính thờ

Đức Mẹ, và lấy hiệu là Đức Bà chỉ bảo đảng lành, hầu tỏ ra quờn cả Đức Mẹ bằng chỉ bảo đảng lành cho con cái Người. Hễ ai chạy đến cùng Đức Mẹ mà xin Người chuyển cầu chỉ dạy cho thì liền đảng như ý sở cầu.

Vậy ta hãy chạy đến xin Đức Mẹ cho đảng khôn ngoan, biết chọn đảng ngay lẽ phải trong việc linh hồn ta.

Truyện-thánh

Những lời hiệp nhau đọc kinh cầu
nguyện, có sức giục lòng Đức Mẹ
xuống mọi ơn phước.

Trong Sử ký có kể truyện rằng : Năm giáng sinh 1393, có một phép lạ hiển hách tại thành Phari làm chứng tỏ quờn phép Đức Mẹ là thể nào. Nguyên có một đờn bà ham mê xác thịt buông mình theo đảng tội lỗi, chơi ác sinh đẻ đảng một thằng con. Người nữ này mất nết quá lẽ, sau sợ xấu hổ trước mặt thiên hạ thì quyết giết con cho đảng giấu tội mình phạm, nên đã lấy giẻ nhét vào họng con cho nó chết nghẹt đi, đoạn con mẹ vô tâm ấy đã chôn xác con nó dưới

đồng rơm ngoài cửa thành. Tình cờ có người săn bắn đi ngang qua, chó đánh hơi lấy chơn buới rơm ra, liền thấy bảy xác con trẻ tốt lành. Mọi người nghe đều tuôn đến xem, song ai ai cũng nghi chẳng biết con trẻ ấy đã chịu phép rửa tội chưa, người ta chẳng dám chôn nó theo phép đạo.

Đang khi mọi người buồn bã vì linh hồn trẻ nhỏ chẳng đặt vào nước thiên đàng là bởi tội cha mẹ nó. Bấy giờ có một người nữ ngoan đạo sốt sắng liền bồng xác trẻ ấy đưa lên mà nói rằng : Anh em hãy theo tôi đem nó vào nhà thờ, ta hiệp nhau mà kêu xin Đức Mẹ cứu nó. Thật sự rất lạ lùng ! Khi ấy có hơn 400 người ở đó đồng rập trông cậy ơn Đức Bà, liền vào nhà thờ đặt xác con trẻ nơi bàn thờ Đức Bà, quì gối thấy đều khẩn vái kêu xin Đức Mẹ. Thật quả nhiên, đức tin mạnh mẽ làm cho Đức Mẹ phải tỏ ra quờn phép Người, là khỏi năm ba phút trẻ ấy day động một chút, rồi thấy tấm giẻ trời ra khỏi miệng nó lần lần, đoạn nghe tiếng khóc oa-oa.

Mọi người vui mừng khôn xiết cất tiếng ngợi khen quờn cả Đức Bà, kẻ thì hát mừng, người thì chạy rung chuông nhà thờ như khi làm lễ cả vậy. Thấy cả thấy sự lạ lùng làm vậy, muốn tỏ ra lòng cảm ơn Đức Bà, thì đã rửa tội con trẻ ấy tại nơi bàn thờ Đức Mẹ và đặt tên là Maria, đoạn kiếm vú

nuôi nó, song khỏi ba ngày thì nó chết cùng chôn trước bàn thánh Đức Mẹ như xác thánh vậy.

Vậy hỡi anh em ta, hãy hội nhau đọc kinh cầu nguyện kêu xin Đức Bà trong mọi lúc ta mắc gian nan túng ngặt. Hãy xin các nơi nhà trường, nhà dòng, nhà phước đọc kinh cầu nguyện giúp cho ta, ắt là trông cậy bởi lời kẻ hiệp nhau kêu xin khẩn nguyện, thì Đức Mẹ sẽ cứu chữa ta.

Hoa thiêng liêng — Có lời ông thánh Gia-cô-bê dạy rằng : Ai giữ mình đừng chằng lỗi trong lời nói, thì mới đáng gọi là người trọn lành. Hễ ai nói lắm, thì hay sơ lỡ lắm.

Vậy tôi dốc lòng : Trước khi nói, phải lo xét trước có nên nói chẳng? Có làm ích gì chẳng, hay là thiệt về phần mình cùng kẻ khác. Hãy dè dặt trong lời nói, và giữ những sự kín chẳng nên tỏ ra.

Lời than thở — Lạy Rất Thánh Đức Bà Maria, xin Mẹ đoái thương phò người thống khổ, xin Mẹ bảo bọc dân đạo cầu thay (*Sancta Maria succurre*).

Ngày thứ mười lăm

Lễ dời nhà Đức Bà

Bên phương Tây các nơi Đức Mẹ xuống ơn làm phép lạ, thì Hội Thánh dâng đền thờ cùng làm lễ riêng trọng thể để nhớ ơn Đức Mẹ đã làm. Vậy nhà Đức Bà là nơi Ngôi thứ Hai đã xuống thế làm người ở cùng chúng ta và lo việc cứu chuộc cho thiên hạ, thật thì Hội Thánh phải nhớ đến cách riêng, nên lập lễ kính sự dời nhà Người, hầu nhớ những ơn trọng Đ. C. G. và Đức Mẹ đã làm cho thiên hạ bởi nhà ấy mà ra.

Lễ thứ 1 — Ta hãy suy gốc tích nhà Đức Bà thế nào. Nhà Đức Bà ở thành Nazareth là nhà đơn sơ nghèo khó, song sạch sẽ tiêm tất, xây bằng đá đỏ và vuông, theo kiểu Giudêu. Trong nhà một bên có bàn thờ đá, gần bàn thờ có chậu để mấy cái bát; bên kia có bếp và tường, trên bếp có nơi để tượng Đức Mẹ ẵm Đức Chúa Giêsu, ông thánh Luca vẽ. Ấy là nhà tầm thường, song thật là nơi rất quý trọng vì mẹ Đ. C. T. đã ở đó và Ngôi cao Thiên Chúa đã ngự xuống mà làm những sự lạ lùng mầu nhiệm chuộc tội cho loài người ta. Nhà như vậy rày cũng bấy còn có, ta hãy vui mừng vì Đ. C. G. lấy nhà thiêng liêng

linh hồn ta làm quý trọng, là bằng ngày Người ngự xuống luôn mãi. Như nhà Đức Mẹ xưa Người ở có mấy mươi năm khi ở thế gian, mà Người đã làm cho nhà ấy hoá nên sang trọng quý giá ; thì nhà linh hồn chúng ta dọn dẹp cho tiêm tất, ắt Người cũng sẽ làm ơn cứu chuộc cho chúng ta ở đó và làm cho nó nên đền đài quý báu nữa.

Lễ thứ II. — Nhà Đức Bà dời qua thành Lôretô làm sao. Nhà Đức Mẹ ở thành Nazareth trong nước Giudêu, đến tháng maiô năm 1298 thành Ptolêmais phải quân Hồi-hồi bắt, thì nhà ấy cũng phải quân xấu phạm đến. Vậy Đ. C. T. muốn giữ nhà ấy toàn vẹn, thì sai Thiên thần đem nhà ấy sang xứ Dalmatia. Sớm mai mọi người thấy nhà mới lạ, vì xây kiểu thức xưa nay chưa hề thấy.

Phép lạ này chóng đồn ra, thiên hạ đua nhau đi xem đông lắm. Khi ấy Đức Giám mục đang liệt nặng gần chết cũng muốn ra mà coi và làm chứng thật là nhà Đức Mẹ, tức thì Đức Mẹ làm phép lạ cho Đức Giám mục đứng lành, hầu làm chứng việc lạ nhà Người. Đức ông cai đất ấy sai kẻ khôn ngoan chắc chắn, sang thành Nazareth tra xét cho đích xác. Những kẻ ấy đi coi rồi về nói quả quyết nhà Đức Mẹ chẳng còn ở Nazareth, lại đo bề ngang dọc nơi nền cũ thì biệp y như thước tắc nhà ở xứ Dalmatia.

Đến ngày 10 tháng Décembre 1294 mọi người

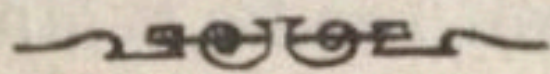

lại xem thấy nhân tiên các thiên thần đem nhà ấy lên trên không và biến đi đầu mất. Tối ngày ấy ở xứ Alcona trong đất Italia, nhiều kẻ xem thấy sáng láng trên không, và nghe tiếng hát êm ái dịu dàng, đoạn thấy rõ các thiên thần đương kiệu nhà đến rừng rậm kia gọi là Lôrêô thì mới hạ nhà xuống. Đến sáng ngày và mấy bữa sau, thiên hạ tuôn đến kính nhà ấy đông lắm, song bọn kẻ cướp đón đảng phá phách, nên khỏi tám tháng thiên thần lại đem nhà Đức Mẹ đến sườn đồi kia nơi đất của hai anh em họ ; song vì hai anh em này tranh giành đất với nhau, nên cách bốn tháng sau, thiên thần lại đem xê nhà ấy ra giữa đường cái thành Rênicêô. Bây giờ thiên hạ tụ đến cùng chọn 16 người kẻ cả trong dân mà cho đi tra xét nhà ở xứ Đalmatia và nơi thành Nazareth, thì thấy quả chẳng còn, và làm chứng mọi sự in hợp là nhà Đức Mẹ.

Ấy là tự tích về sự dời nhà Đức Bà. Đức Mẹ đã ban nhiều ơn lạ cho những kẻ đến viếng nhà Người. Toà Thánh xét kỹ cang và ban nhiều ơn rộng cho kẻ đến viếng nhà Đức Mẹ ở thành Lô-rêô và lập toà Giám-mục ở thành ấy. Về sau Toà Thánh sợ nhà ấy lâu năm phải hư nát, nên xây nhà thờ lớn bao bọc nhà thánh ấy, và từ đó đến bây giờ thiên hạ mọi nơi tuôn đến viếng thăm và cầu khẩn, thì đãặng muôn ơn Đức Mẹ khôn

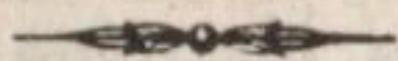

kể xiết. Đức thánh Phapha Innocentio XII có lòng tôn kính Đức Mẹ, nên đã lập lễ hằng năm trọng thể mà tôn kính Đức Mẹ, có ý nhắc lại tích phép lạ sự đời nhà Đức Mẹ. Phần ta chẳng dặng đến viếng nhà ấy ở thành Lôrelô, thì ít nữa là hằng ngày hãy đến trước bàn thờ Đức Mẹ, mà kêu xin mọi điều ta thiếu thốn phần hồn phần xác.

Truyện-thánh

Đức Mẹ cứu bà Maria là kẻ rất tội lỗi.

Trong sách Hạnh thánh có thuật lại rằng : Trong nước Egýptô có một người nữ tên là Maria từ thuở nhỏ đến 17 tuổi đã buông mình phạm nhiều tội xấu xa, sau hết đã nhờ ơn Đức Mẹ mà ăn năn trở lại, lên rừng tu trì lâu năm cho đến tuổi già mà chẳng ai biết, sau hết Chúa đã tỏ ra cho một thầy ẩn tu hơn đức tên là Sosimô tình cờ cũng lên một chốn ấy mà tu trì nguyện gẫm. Nguyên tích thầy Sosimô nguyện gẫm nơi rừng rậm rạp vắng vẻ liền thấy bóng người chạy thoáng qua. Thầy Sosimô chạy theo vì tưởng là có thầy tu nào nên la lớn tiếng xin làm phép lành cho, song thầy Sosimô nghe tiếng thưa lại rằng : Lạy thầy Sosimô xin cời áo ngoài ra để cho tôi mặc

bầu đến cùng thầy vì tôi là người nữ bèn hạ tội lỗi chẳng dám đến cùng đáng linh mục Chúa. Thầy Sosimô nghe chỉ tên mình, thì lấy làm lạ mà làm theo lời người ấy xin, cùng lấy tên Đ. C. G. mà dạy người nữ ấy nói mình là ai và ở rừng đã bao lâu. Bà ấy thưa lại rằng : tôi thuật chuyện tôi thì thầy lấy làm gớm ghê vì gặp tôi như con rắn độc, song tôi xin kể lại để thầy cầu nguyện xin Chúa thương xót tôi. Tên tôi là Maria, sinh ở nước Egyptô, khi lên 12 tuổi tôi đã bỏ nhà cha mẹ mà đi hoang đang đến 17 tuổi. Năm kia đến lễ Kính thánh giá, người ta qua thành Giêrusalem, tôi cũng đi theo, song dọc đường, tôi phạm nhiều tội gớm ghiếc. Đến bữa lễ, thiên hạ vào nhà thờ chầu lễ, tôi cũng vào theo, song như có sức gì bắt đuổi tôi ra. Khi ấy lòng trí tôi phải xao xác, tôi bèn ghé lại góc nhà thờ, ngửa mặt lên, thấy tượng ảnh Đức Bà, tôi liền sắp mình xuống mà cầu nguyện, xin Đức Bà là Đấng bầu chữa kẻ có tội, cho phép tôi vào đền thánh cho dâng nhờ ơn Chúa cứu chuộc trong ngày lễ Kính thánh giá này. Tôi cũng hứa tôi chẳng còn phạm tội nữa, và sẽ bỏ thể gian tìm nơi tịch mặc mà ăn năn đền tội. Tôi cầu nguyện vừa rồi, nhờ ơn Đức Mẹ cho tôi dâng an lòng và dâng vào kính thánh giá như mọi người khác, lễ rồi tôi tạ ơn Đức Mẹ và xin người chỉ dẫn tôi phải đi đâu cho dâng đền tội ; tôi liền nghe tiếng bảo tôi phải qua sông Giudong

thì sẽ đặt bằng an. Tôi liền đi qua phía ấy và đọc rằng người ta bố thí cho tôi ba đồng tiền mua ba cái bánh, đoạn lên nơi sầm uất vắng vẻ này có ý hãm mình đền tội cho đến ngày giờ Đ. C. T. đòi linh hồn tôi về cùng Người. Bà Maria cũng thuật lại rằng : Từ khi tôi tới thành Giêrusalem đến bây giờ là 40 năm, ba cái bánh tôi mua cách ít ngày sau đã ra cứng như đá, tôi ăn một ít với rễ cây mà thôi, ở đây cũng hằng bị ma quỷ cám dỗ làm hại tôi 17 năm luôn, song trong mọi cơn túng rồi tôi chạy kêu xin Đức Bà Maria tức thì tôi liền đặt bằng an. Thật cảm ơn Đức Bà chẳng hề bỏ tôi bao giờ ; xin thầy Sosimô cầu nguyện cho tôi và sau trở lại thăm tôi cùng. Thầy Sosimô hỡi hùng và ngợi khen-quờn cả Đức Mẹ đã thương kẻ có tội. Phen sau, thấy Sosimô trở lại rừng ấy thì thấy bà này đã qua đời, nằm trên bãi cát, có viết tên là Maria và có hai sư tử quì hai bên, và vừa khi thấy thầy Sosimô đến thì nó lấy chơn đào lỗ như xin thầy Sosimô mai táng bà Maria. Xong rồi hai sư tử ra như bái đầu tạ ơn thầy Sosimô và chạy vô rừng.

Bà Maria là người tội lỗi đặt ơn Đức Mẹ ăn năn trở lại và sau đã đền tội mình mà chết như người thánh, nên rày Hội Thánh tặng kêu là bà thánh Maria Egyptiaca.

Hoa thiêng liêng — Có lời Đ. C. G. phán cùng

bà thánh Margarita rằng : Trái Tim Tao đầy lửa yêu mến loài người quá bội, song người ta ăn ở vô tình bạc ngãi cùng Tao, lại có những kẻ xưng mình làm tôi tá Tao, cũng sắp cật xây lưng cho Tao.

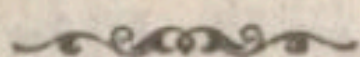
Vậy tôi dốc lòng : Chẳng dám phạm tội lỗi nghịch cùng Trái Tim Chúa và chừa bỏ các vết xấu, nhứt là những vết làm đau trong linh hồn tôi, vì chính lời ấy chỉ về tôi là kẻ dâng mình làm tôi Chúa cách riêng, đã nhiều lần vong ân bội nghĩa cùng Chúa.

Lời than thở — Lạy Mẹ Chúa tôi, xin hãy làm cho tôi một ngày một thêm trông cậy Đức Mẹ. Lạy Đức Bà bầu chữa kẻ có tội, cầu cho chúng tôi.

Ngày thứ mười sáu

Lễ Đức Bà xuống tuyết.

Hội Thánh dâng ơn lạ lòng Đức Mẹ ban cho, nên hằng hết dạ thiết tình, lập đền thánh, đặt những ngày lễ hầu tỏ lòng cảm ơn trọng kính Đức Mẹ. Như ngày hôm nay Hội Thánh mừng ngày lễ Đức Bà xuống tuyết, hầu nhắc lại quyền cả Đức Mẹ đoái thương ban ơn cho con cái Người.

Lễ thứ I. — Ta hãy suy gốc tích phép lạ này là thế nào. Trong đời Đức thánh Phapha Liberio, có lời bà Gioan Patricio là người Roma sang trọng cùng giàu có, lòng đạo đức rất chí thành mà chẳng có con nối nghiệp. Hai ông bà rất nhơn đức, xin cúng dâng gia tài cho Đức Mẹ, cùng nguyện xin Đức Mẹ chỉ dẫn cho biết phải dùng tiền bạc mà làm việc phước đức nào cho đẹp lòng Đức Mẹ. Đức Mẹ nhậm lời ông bà xin mà ban phép lạ tỏ tường thế này : Nguyên ngày mồng 9 Augustô là mùa hè bức sốt, cả thành Rôma nằng như lửa đốt. Song đến đêm lại một phần nông Esquilinô có tuyết sa xuống che phủ. Đêm ấy Đức Mẹ hiện đến cho cả hai vợ chồng ông Gioan dâng xem thấy, và bảo chỗ nào có tuyết sa xuống, thì chọn chỗ ấy mà xây đền thờ dâng kính riêng Đức

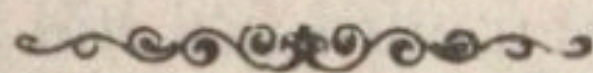

Mẹ. Ông bà Gioan đi tâu cho Đức thánh Phapha Libêrio biết, mà chính mình Đức thánh Phapha đêm ấy cũng thấy Đức Mẹ hiện ra mà bảo như vậy. Bởi đó các thầy cả cùng dân sự tuôn đến nơi chỗ nông có tuyết sa xuống mà đọc kinh cầu nguyện cách trọng thể. Đức thánh Phapha chỉ chỗ làm đền thánh theo như lời Đức Mẹ chỉ bảo, lại dùng tiền bạc hai ông bà Gioan dâng cúng mà làm một nhà thờ nguy nga tốt đẹp, hầu nhớ ơn Đức Mẹ đã làm, ấy là gốc tích lễ Đức Bà xuống tuyết. Phần ta nhiều lần dâng ơn Đức Mẹ, lại Người khiến dạy ta đều nọ sự kia, mà ta chẳng vâng theo ý Người ; cho nên chẳng dâng ơn Người giúp cho trọn hảo.

Lễ thứ II. — Hội Thánh làm lễ kính Đức Mẹ thể nào. Nơi Đức Bà xuống tuyết, đã lập đền thờ trọng thể, đến sau Đức thánh Phapha Xistô đã tu bổ thêm và gọi là đền thờ ông thánh Libêriô hay là nhà thờ Đức Bà ban ơn. Song vì ở thành Rôma có nhiều nhà thờ chọn tên Đức Bà làm bổn mạng, mà nhà thờ này là nơi tốt đẹp hơn cả và rất oai nghi rực rỡ, Đức Mẹ hay xuống mọi ơn phước cho người ta, nên bây giờ gọi tên là nhà thờ Đức Bà Major, nghĩa là nhà thờ Đức Bà trọng hơn ; hằng năm Hội Thánh làm lễ riêng kính Đức Mẹ chính ngày Đức Mẹ đã làm phép lạ ấy gọi là lễ Đức Bà xuống tuyết.

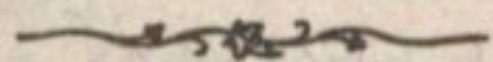

Hỡi anh em, ta hãy chạy đến cùng Người, mà xin Người chỉ vẽ cho ta biết việc lành nào đẹp lòng Đức Mẹ mà làm, hãy bắt chước ông bà Gioan ; đừng tiếc của tiếc công, mà lo việc làm sáng danh Đức Mẹ: Đức Mẹ sẽ trả công cho ta bội hậu, chẳng những đời sau mà thôi, mà lại đời này. Người cũng giúp đỡ ta hầu trả ơn cho ta đã có lòng với Người.

Truyện-thánh.

Vì thói quen đọc một kinh Kính mừng,
mà Đức Mẹ cứu cho khỏi hoả ngục.

Trong sách Thánh Mẫu Phương Danh có thuật lại rằng : Năm 1604 trong nước Langsa có hai học trò xấu nết, hằng ngày bỏ học hành đi chơi ác rượu trà sắc dục. Đêm kia cả hai rủ nhau vào nhà chứa đã có ý theo tính xác thịt. Chừng nửa đêm trò Bicharê kêu bạn ra về, mà trò nọ chẳng nghe, nên Bicharê đi về một mình. Giờ đã khuya hòng nằm nghỉ thì nhớ đọc một kinh Kính mừng như đã quen giữ xưa nay, và đọc và gục vì xác say sưa mệt mỏi, trí khôn bởi mê xác thịt, nên ra u minh đọc chẳng ý tứ gì. Đọc vừa rồi nằm xuống ngủ, liền nghe gõ cửa mạnh, vùng thức dậy

thấy tự nhiên cửa mở ra, và bạn kia đã đứng trong phòng, song hình dạng đen đui mặt mũi xấu xa tái mét như xác chết. Bicharê kinh hãi bèn hỏi rằng : Ôi ! sao anh đổi sắc dạng thế ấy, tôi thấy anh tôi kinh hãi gớm ghiếc lắm, anh muốn chơi hay là làm sao ? Tên bạn kia liền than van rằng : Hỡi anh ôi ! Mùa chơi cười đã qua rồi, nầy tôi đã phải hư mất và phải sa hoả ngục rồi. Số là tôi vừa ra khỏi nhà chơi bởi hồi hôm thì ma quỷ liền xông vào mà giết tôi. Bây giờ xác tôi còn nằm chết dọc đường mà linh hồn đã phải trầm luân rồi ; anh cũng đáng phải chết dữ như tôi, song nhờ Đức Bà Maria khấng nhậm việc nhỏ mọn anh làm trước khi nằm ngủ là đọc kinh Kính mừng, nên Người đã cứu anh khỏi chết, nay Đức Mẹ dạy tôi đến bảo cho anh hay : thật thì anh rất có phước là trùng nào, nói đoạn nó mở áo ra, bày tỏ những ngọn lửa nồng nàn thiêu đốt nó, đoạn liền biến đi.

Bấy giờ Bicharê gần như nửa sống nửa chết chỗi dậy sắp mình xuống đất, đội ơn Đức Mẹ và đang khi còn ăn năn thống hối thì nghe tiếng chuông dòng ông thánh Phanxicô, liền nói rằng : Ấy là tiếng Đ. C. T. gọi tôi vào đó, tức thì Bicharê chỗi dậy đi xin vào dòng, song các thầy từ chối vì đã biết danh hư trò ấy, nhưng khi nghe nó thuật lại các sự lạ lùng nó đã thấy thì sai hai thầy đi theo nó đến nơi trò kia nằm chết mà coi, và thấy hẳn thật như vậy thì mới cho nó vào dòng.

Bicharê vào dòng đạo càng ngày càng nên sốt sắng làm nhiều gương mọi nhơn đức, sau đã qua nước Nhựt-Bồn mà giảng đạo và đặt phước tử vì đạo ở đó.

Hỡi kẻ có tội, hãy lo sợ giờ công thẳng Đ. C. T. và hãy cậy trông Đức Bà, hãy dốc lòng chẳng bỏ qua ngày nào mà chẳng đọc kinh nào hay là chẳng làm việc gì lành, hầu tôn kính Đức Bà.

Hoa thiêng liêng. — Có lời sách gương phước dạy rằng : Hãy giữ mình sạch tội, thì Đ. C. T. sẽ phù hộ chẳng sai.

Vậy tôi dốc lòng : Chẳng hề khi nào dám phạm tội, hầu nhờ ơn Chúa giúp tôi trong mọi việc tôi làm đời này và đời sau.

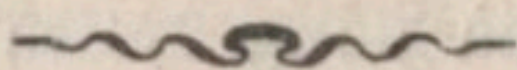
Lời than thở. — Lạy Mẹ Maria, hỡi ai sa cơ túng ngặt, kêu tới mẹ, ắt đặt chứng chàng, vì hằng đặt nhờ ơn hộ vực bởi tay Mẹ giúp sức sửa đang.

(*hym. Ave virgo singularis*)

Ngày thứ mười bảy.

Lễ Đức Bà hiện ra trên núi Caramêlô.

Xưa nay các môn đạo đua nhau vào họ áo Đức Bà núi Caramêlô (là áo đen) thì thật là đều rất tốt và là sự rất có ích mọi đảng, vì nhận mình vào hội làm con cái Đức Bà phù hộ cách riêng cùng đặng nhờ mọi ơn ích phần hồn phần xác, lại nhờ những ân xá đại xá Hội Thánh ban giúp mình và các đảng.

Lễ thứ I. — Ta hãy suy, chính ngày lễ Đức Chúa Thánh Thần hiện xuống, các thánh Tông đồ và nhiều môn-đệ đặng ơn Chúa nói tiếng lạ cùng làm nhiều phép lạ cả thể, thì có nhiều kẻ như đức muốn bắt chước tiên tri Elia và Elidêu cùng ông thánh Gioan Bao-ti-xita mà đua nhau giữ luật Evang cho nghiêm nhặt và hằng muốn tỏ lòng cung kính Đức Mẹ cách riêng, nên đã hội hiệp với nhau trên núi Caramêlô là nơi thánh tiên tri Elia đã thấy tuyết bởi trời sa xuống là hình bóng Đức Mẹ, đoạn lập một nhà thờ nhỏ tôn kính Đức Mẹ cách riêng. Thường ngày có nhiều kẻ đến nơi nhà thờ Caramêlô này mà đọc kinh, làm các lễ phép đạo, cùng ca hát bài ngợi khen Đức Mẹ.

Những kẻ ở đó gọi là anh em dòng Đức Bà núi Caramêlô. Về sau các Đức thánh Phapha cũng đặt tên cho dòng ấy như vậy, cùng ban nhiều ơn cho dòng và kẻ vào dòng nữa. Ấy là gốc tích, dòng Đức Bà trên núi Caramêlô ; ta hãy bắt chước các thầy dòng ấy mà dâng mình làm tôi tá Đức Bà cách riêng cùng hãy dâng lòng ta làm như núi Caramêlô, xin Đức Mẹ ngự đó mà ban ơn cho ta phần hồn phần xác.

Lễ thứ II. - Đức Mẹ lấy dòng núi Caramêlô làm rất đẹp lòng Người, nên Người đã xuống mọi ơn thiêng liêng chứa chan cùng binh vực dòng ấy cách riêng ; đến đời sau Người cũng hiện ra mà tỏ cho ông thánh Simon Stok kiêu may thứ áo dòng ấy, và Đức Mẹ hứa sẽ cứu chữa những kẻ mang áo ấy cho khỏi mọi tai nạn. Cũng có một khi bên phương Tây chưa biết dòng ấy, nên có nhiều kẻ xin Đức thánh Phapha ra sắc bãi tuyệt đi ; song Đức Mẹ hiện ra bảo Đức thánh Phapha hãy ở nhưn từ cùng binh vực dòng ấy. Xưa nay chẳng những các nơi có lập dòng Caramêlô mà đặng Đức Mẹ binh vực chữa bầu mà thôi, mà lại hằng ngày những con cái đem tên vào sổ mang áo dòng, như ngày nay những kẻ mặc áo Đức Bà, đọc đôi kinh, làm một hai việc lành phước đức tôn kính Đức Bà, thì đã đặng muôn ơn Người phù hộ kẻ chẳng xiết. Có dấu này Đức Mẹ xuống ơn hơn

nữa, là giờ lâm chung kẻ mang áo này dặng nhờ Đức Mẹ cứu khỏi lửa đời đời mà dặng vào nơi tiêu sái. Bởi Hội thánh nhìn biết Đức Mẹ xuống ơn bội hậu, nên lập lễ hằng năm, gọi là lễ Đức Bà trên núi Caramêlô mà tôn kính Người.

Hỡi anh em, ta hãy mừng, vì dặng vào sò kẻ mang áo Đức Bà ; ta là con Đức Mẹ cách riêng, hằng ngày hãy trần mình vào áo Đức Mẹ, xin Người hộ vực ta khỏi mọi điều hoạn nạn phần linh hồn và phần xác.

Truyện-thánh

**Một người nữ tội lỗi tên là Maria
đã nhờ ơn Đức Mẹ dặng khỏi
lửa luyện ngục.**

Trong hạnh bà thánh Catarinà có thuật lại rằng : có một người nữ tên là Maria, từ bé đến lớn đi đàng tội lỗi, làm gương xấu chán chường, đến lúc già cũng chẳng lo ăn năn trở lại, lại càng ra hoang đàng, trác nết hơn nữa, đến đời người ta đuổi nó ra khỏi thành, phải kiếm ẩn nơi hang đá, bần khổ thiếu thốn mọi đàng, sau hết phải mắc bệnh mà chết khốn nạn chẳng ai giúp đỡ cho chịu các phép bí tích nào dặng, nên người ta chôn

xác nó như loài vật vậy. Còn phần bà thánh Catarina có thói quen cầu nguyện cho kẻ mới qua đời, song về thị Maria này thì người chẳng xem sao đến, vì ai ai cũng tưởng nó phải sa hoả ngục rồi.

Cách bốn năm, đang khi bà thánh Catarina chằm chỉ nguyện gắm, bỗng chốc thấy một linh hồn ở lửa luyện ngục hiện ra mà than thở với người rằng : Thương ôi ! khốn nạn cho tôi ! sao bà thường đọc kinh cầu nguyện cho mọi người mà chẳng nhớ đến tôi. Bà thánh Catarina rằng : Mày là ai ? Linh hồn ấy thưa lại rằng : Tôi là Maria chết khốn nạn trong lang đá đã bốn năm nay. Tôi nhờ quờn cả Đức Bà thương đến cứu tôi choặng rồi, vì vừa khi tôi phải tưng rồi, tôi thấy người ta đều chê bỏ và suy xét tội lỗi tôi đầy tràn ngê ngán, tôi chẳng biết nương cậy vào đâu, một nhìn đến Đức Bà và phú mình trong tay Người mà rằng : Lạy Đức Mẹ là đấng hay bầu chữa kẻ có tội, rày tôi tưng ngặt chẳng biết cậy ai cứu, xin Đức Mẹ cứu giúp tôi. Đức Bà đã nhậm lời tôi và đã cầu nguyện cùng Đ C G. cho tôi, nên tôi đãặng ăn năn tội cách trọn, vậy tôi đã khỏi lửa hoả ngục, song cần phải nhờ ít lễ thì tôi mớiặng khỏi lửa luyện tội ; tôi cậy bà xin thầy cả làm lễ cho tôi mau đặng lên nơi tiêu sái, thì tôi sẽ biết ơn mà cầu nguyện cho bà : nói bấy lời linh hồn ấy liền biến đi. Bà thánh Catarina lấy làm lạ lòng và tung hô lòng lành Đức Mẹ.

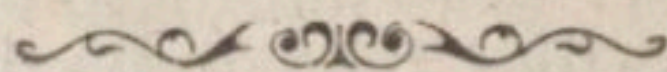
Người liền đi xin thầy cả làm mấy lễ cho linh hồn ấy. Khởi ít ngày thì Maria lại hiện ra cùng bà thánh Catarina một lần nữa, mà lần này thì mặt mày sáng láng như mặt trời mà bảo tin rằng: Hỡi bà Catarina, nay tôi đã đăng lên thiên đàng mà ngồi khen lòng lành Đ C T. ở đó tôi sẽ nhớ ơn bà luôn, xin bà chờ hồ nghi đều ấy.

Hỡi ai h em ! Đức Bà hay thương xót kẻ có tội, dẫn kêu ca một đôi lời, thì Người cũng mở tay rộng rãi mà cứu vớt. Vậy hỡi ai là kẻ có tội, bất luận phải mắc vòng lao lý bậc nào, bấy kịp chạy đến kêu xin Đức Bà là mẹ bầu chữa, ắt là sẽ đăng nhờ ơn Người phù hộ chẳng sai.

Hoa thiêng liêng — Có lời đấng khôn ngoan dạy rằng : kẻ thật lòng muốn đi đàng nhưn đức, thì thường mắc phải nhiều sự khốn khó.

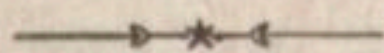
Vậy tôi dốc lòng : Vâng chịu mọi đều gian truân khốn khó Chúa để tôi phải chịu, vì suy lời ông thánh An-rê Avellionê rằng : Một sự khốn khó người ta chịu bằng lòng thì đáng ích hơn trăm sự lành người ta vui lòng mà làm.

Lời than thở — Kính lạy mẹ dưỡng sinh Cứu thế, cửa thiên đàng rộng mở thình thình: Sao bắc đầu dẫn đàng biển biếm, xin phù trì lụy ngã sinh linh. (*Alma Redemptoris*)

Ngày thứ mười tám

Lễ Đức Bà Môi-kkôi.

Đ C T. bằng dùng mọi phương thế dễ dàng, hầu ban ơn Người xuống cho ta, lại tỏ quờn phép Mẹ Người bằng binh vực giúp đỡ ta ; mà trong các phương thế ấy, thì chuỗi Môi-khôi cũng là một phương nhứt bảo, Hội Thánh đã nhờ muôn ơn khôn kể xiết, nên lập lễ kính tôn tạ ơn Đức Mẹ đã đoái thương đến con cái mình.

Lễ thứ I. — Ta suy gốc tích chuỗi Môi-khôi là thế nào. Vốn đời ông thánh Đôminicô, có quân rối đạo lán ra khắp cả xứ Tôlôxantiô, phá phách bắt bớ các miền xứ có đạo, cùng làm nhiều điều hư phong bại tục lắm. Thánh Đôminicô lấy làm áy náy âu lo, ngài liền chạy đến kêu xin cùng Đức Bà cứu chữa, cùng chỉ vẽ phương thế phá tan quân lạc đạo. Đức Bà hiện ra cùng ông thánh ấy mà dạy đọc chuỗi Rôsariô 150 kinh Kính-măng, cách một chục kết một kinh Sáng-danh và một kinh Lạy-cha, làm như tràng hoa Mân-khôi hoa hương thiêng liêng dâng kính Đức Bà ; bởi vậy nên gọi là chuỗi Môi-khôi, bởi tiếng Rosa nghĩa là mân-khôi mà ra.

Hiệu nghiệm thay ! Việc này chóng lán ra

khắp xứ cùng đã phá tan quân rồi đạo mau chóng. Các đức Giáo-Tông mừng tin, liền ban khen và phê nhận phép lần chuỗi ấy. Ấy là gốc tích việc lần hạt chuỗi Mối-khôi.

Phép ấy đã giúp cho con nhà có đạo thắng trận quân rồi quân giặc nhiều lần như đời Đức thánh Phapha Piô V đã dặng thắng trận quân Turcô là kẻ giữ đạo Hồi-hồi cũng bởi nhờ chuỗi Mối-khôi ; các vua có đạo dặng trận cả thể cũng bởi nhờ một phương ấy. Phép lần chuỗi Mối-khôi cũng làm cho ta được nhờ muôn ơn phần hồn phần xác nữa.

Lễ thứ II. — Đức thánh Phapha Grêgorio XIII thấy mọi nơi dặng nhờ ơn Đức Mẹ bởi đọc chuỗi Mối-khôi, thì dạy lập bàn thờ riêng kính Đức Bà cùng lập lễ riêng ngày Chúa nhật thứ nhất tháng Octobêrê làm lễ trọng thể mà kính Đức Bà cùng chọn Đức Bà làm nữ vương quản trị họ rất thánh Mối-khôi. Lại Đức giáo Tông ban nhiều ân xá đại xá cho kẻ vào họ Đức Bà Mối-khôi.

Đời Đức thánh Phapha Clémentê X năm 1716, quân Hồi-hồi còn khuấy khuấy các nước có đạo bên phương Tây ; vua Carôlô là vua nước Hungaria dặng trận cả thể, các nơi dặng yên hàn, cũng bởi nhờ đọc chuỗi Mối-khôi kêu xin Đức Bà Maria, Đức thánh Phapha cũng truyền cho cả và Hội Thánh đọc kinh chuỗi Mối-khôi, mà đã dặng xuôi

xắn các việc rồi khỏ, và đâu đó hể có đều gì gian nan tàn khỏ, mà nhóm nhau lẫn hột, liền đặt bằng an. Đến đời Đức Giáo Tông Lêô XIII, thấy thì buổi Hội Thánh phải lao đao khỏ bức, thì dạy các bôn đạo khắp thế gian lẫn hột trong cả tháng Octobêrê gọi là tháng Môi-khô, xin ơn Đức Bà cứu chữa cho khỏi tai nạn. Mà quả thật, Đức Bà đã xuống muôn ơn bội hậu cho kẻ lẫn chuỗi kính Người.

Hỡi anh em, ta hãy chạy đến cùng Đức Mẹ trong mọi cơn sầu bi túng rối, hãy kêu xin Người ban ơn hồn xác, chắc sẽ đặt đặc kỳ sở nguyện chẳng sai.

Truyện-thánh

**Ông thánh Thôma bởi thành kính
Đức Mẹ mà nên lãn sĩ thông minh và làm
nhiều điều lạ lùng trong Hội thánh.**

Ông thánh Thôma tãn sĩ người nước Italia, sinh ra năm 1226, cha mẹ sang trọng đạo đức. Hỡi còn thơ ấu, có một lần người nầm đặt tấm giấy, trong có viết kinh Kính-măng Maria. Vú nuôi chẳng biết, muốn lấy mà coi, thì người liền khóc la cùng nầm chặt chẳng cho lấy cho đến khi thả ra cho người ; đến khi về nhà, mẹ ra sức ép lấy, người

mới thả ra, thì mới biểu lòng trẻ con đã khi sự thành kính Đức Mẹ từ buổi sớm làm vậy, và hễ bao nhiêu lần người khóc la mà muốn dỗ người nín thì trao cái giấy ấy, người liền nín ngay cùng tỏ lòng mừng rỡ vui cười. Vừa khi người nên 5 tuổi đã biết cầm trí nguyện gắm việc thiêng liêng, và càng tỏ ra lòng sốt sắng kính mến Đức Mẹ cùng ra sức bắt chước các nhơn đức Đức Mẹ, nhứt là nhơn đức đồng trinh sạch sẽ. Khi nên mười tuổi, cha mẹ cho đi học ở trường lớn mới lập ở thành Neapoli, người lập tờ dốc lòng chẳng khi nào bỏ việc triu mến cây trồng Đức Bà và hằng làm việc lành tôn kính Người ; nhờ Đức Mẹ bình vực và bày vẽ nên hăm mộ đảng thiêng liêng, triu mến Đ. C. G. cách lạ, người còn nhỏ mà đã muốn đi ở dòng, cha mẹ không cho, anh em ngăn trở, đến đổi giam người lại hai năm choặng đổi ý, song vô ích ; sau đã làm sự quái gở đem con gái trặc nết đến cám dỗ người. Nhờ ơn Đức Mẹ, người cậy sức Chúa lấy cây củi đang cháy đở đánh đuổi nó, đoạn quì xuống lấy cây lửa ấy gạch hình thánh Giá trên vách mà dọi ơn Chúa và từ ấy khẩn giữ mình đồng trinh sạch sẽ cho đến trọn đời. Người dặng đầy ơn Chúa nên làm nhiều sự lạ lùng cùng dặng nói khó cùng Chúa, và lần lần trời tiếng thông thái đến đổi đã chép những pho lý đoán rất thông minh trí huệ và nhiều sách khác rất khéo léo, bây giờ bấy còn dùng trong Hội thánh, song người

có lòng khiêm nhượng lạ lùng sợ mình có sai lầm thì cầu xin Chúa sửa dương lại cho mình, nên lần kia người cầu nguyện ngất trí xác nổi lên khỏi đất, liền nghe tiếng trên ảnh chuộc tội phán rằng: mọi điều con đã viết về tao thì đều trúng hết, bây giờ con muốn lãnh phần thưởng thế nào? Người thưa lại rằng: Lạy Chúa tôi, tôi chẳng muốn phần thưởng nào sốt, một muốn một mình Chúa tôi. Năm 1274, người đầy công đầy phúc, nhờ ơn Đức Bà chỉ bảo, biết giờ gần qua khỏi đời này; người đến nhà dòng ông thánh Bena rô, liền nói rằng: Đây là nơi nghỉ ngơi sau hết cho tôi; người phải lâm bệnh, cách ít ngày đã chết lành bằng an trong tay Chúa và đãặng làm nhiều phép lạ, Hội thánh tặng người lên bậc cá: thánh và phong người chức tấn sĩ làm quan thầy bầu chữa cho các nhà trường Hội thánh.

Hỡi anh em, ta xem thấy rõ các thánh tỏ lòng thành kính Đức Bà từ thuở niên ấu thì đã đặng Đức Bà ban ơn cho đặng làm nhiều việc lạ lùng và làm ích cho Hội thánh là trùng nào. Vậy ta hãy dâng lòng kính tôn Đức Mẹ: trong mọi việc hãy bàn hỏi cùng Đức Mẹ thì Người sẽ chỉ dạy và xuống cho ta mọi ơn lành phần hồn phần xác.

Hoa thiêng liêng — Sự vâng lời chịu lụy đẹp lòng Đ. C. T hơn của tế lễ. Bởi đó Bà thánh Têrêsa rằng: Đức vâng lời hay sinh những hoa thiêng

liêng, là lòng ước ao làm lành, đừng trở nên việc lành thật.

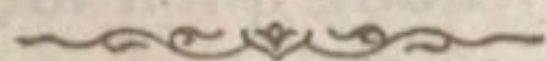
Vậy tôi dốc lòng : Vâng lời chịu lụy kẻ bề trên tôi trong hết mọi sự, dầu xuôi, dầu nghịch ý tôi, hầu cho đừng đẹp lòng Chúa, và cho tôi đừng nhờ mọi ơn ích bởi đức vâng lời mà ra.

Lời than thở. — Ở Đức nữ chung thỉ khiết trinh, xin nhậm lời chào thần mừng kính, xin thương dân nặng nỗi tội tình. (*Alma Redemptoris*)

Ngày thứ mười chín

Về áo Đức Bà núi Caramêlô.

Các bồn đạo xưa nay đua nhau mang áo đen dòng Caramêlô, hầu cho đặt tỏ mình làm con Đức Mẹ và cho đặt nhờ Đức Mẹ ban ơn Người đã hứa cho kẻ mang áo dòng này. Vậy hỏi anh em, ta là kẻ thành kính Đức Mẹ, hãy suy gốc tích áo đen dòng Caramêlô là thế nào, và những ơn ích kẻ mang áo là làm sao.

Lễ thứ 1. — Ta hãy suy gốc dòng núi Caramêlô thế nào. Nguyên khi Đ. C. G. lên trời đoạn, có nhiều bồn đạo lên trên núi Caramêlô trong nước Giudêu, là nơi tiên tri Elia và nhiều tiên tri đã lên mà cầu nguyện cùng tu tri ở đó. Các bồn đạo lập một nhà tụ hội nhau đi đàng nhưn đức cùng làm nhiều việc lành khác. Các bồn đạo có lòng triu mến Đức Mẹ lắm, nên đã lập một nhà thờ chính nơi tiên tri Elia đã cầu nguyện mà thờ phượng Đ. C. T. cùng tôn kính Đức Bà. Đức Mẹ đã phù hộ ban nhiều ơn cho các kẻ ấy, nên nhiều người bắt chước các bồn đạo ấy mà lập dòng gọi là dòng Đức Bà núi Caramêlô. Cách nhiều đời sau, ngày mồng 6 tháng Julio 1251, Đức Bà đã hiện ra cùng ông thánh Simon Stok bề trên dòng

Caramêlô tại nước Hồng-mao, mà trao tấm áo nỉ đen là áo các thầy dòng quen mặc mà phán rằng: Ở con, con hãy chịu lấy áo thánh này là áo riêng dòng con ; hễ khi chết mà mang áo này thì chẳng phải chịu lửa đời đời. Ông thánh Simon vâng lời Đức Mẹ mà tâu xin Tòa Thánh lập họ áo cho kẻ thành kính kêu xin tỏ lòng làm con Đức Mẹ. Đức thánh Phapha Pio V và Clémentê VIII cùng các Đức Giáo Tông khác đã châu phê ưng nhận, mà thiên hạ đã xin vào họ áo này đông đảo khôn kể xiết.

Lễ thứ II. — Ta hãy suy ơn ích bởi sự mang áo Đức Bà trên núi Caramêlô. Từ ngày lập họ áo này, các Đức thánh Phapha đã ban nhiều ân xá đại xá cho kẻ vào họ áo. Lại ta nên suy những ơn ích trọng : Là cứ lời Đức Mẹ đã truyền áo này là của cầm phần rồi người ta, vì Đức Mẹ đã phán rằng : Hễ khi chết mà mang áo này thì chẳng phải chịu lửa đời đời. Lại xưa nay Đức Mẹ cũng đã làm nhiều phép lạ ban ơn cho những kẻ mặc áo này ; nhiều kẻ tội lỗi bởi nhờ mặc áo này mà đãặng ơn nghĩa thánh lại trong giờ lâm tử. Phần ta hãy đưa nhau vào họ áo Đức Bà và lo cho kẻ khác vào nữa, hầu đặng nhờ nhiều ơn ích phần hồn phần xác. Ta muốn vào họ áo này thì hãy kiếm một bộ áo có hai tấm nỉ đen hay là xám, cùng xin thầy cả làm phép, và xin biên tên

mình vào sổ họ thì mới đặt nhờ những ân xá đại xá Hội Thánh ban cho. Đến sau có hư tấm nỉ ấy thì mua bộ khác mà mặc, mà chẳng cần phải xin thầy cả làm phép nữa. Hội Thánh bây giờ có cho phép mang ảnh vảy thế áo, song phải xin thầy cả làm phép.

Hỡi anh em, hãy đội ơn Đức Mẹ, đã chỉ vẽ phương pháp chắc chắn về phần rỗi ta. Ta hãy bền đỗ mang áo Đức Bà và hãy tỏ lòng làm con thảo thuận Người ; hầu xin Người xuống mọi ơn phước lành cho ta đời này và nhứt là giờ lâm tử.

Truyện-thánh

**Đức Bà có lòng thương ông thánh
Thoma à Kempí.**

Ong thánh Thoma à Kempí hồi còn niên ấu đã khấn buộc mình hằng ngày đọc nhiều kinh mà kính Đức Bà ; song khi đã đi học ở nhà trường, lần lần ra khỏi khan nguội lạnh bỏ thói quen rất lành ấy mà chẳng đọc kinh như hồi trước nữa ; ban đầu bỏ một ngày, sau bỏ hai ba ngày, sau thì lơ lửng bỏ hết, chẳng còn lo triu mến Đức Bà nữa.

Vậy có một lần kia đang giấc ngủ, thấy chiêm bao lạ, là thấy một áng mây có Đức Bà ngự giữa hiện đến oai nghi sáng láng mặc áo xinh đẹp tốt lành ; khi ấy người cũng thấy mình đang ngồi bàn học cùng các trò, bạn học đang xem thấy Đức Bà thì vui mừng hơn hở ; trước hết Đức Bà an ủi cùng giãi ơn các thầy cai trường vì đã có lòng sốt sắng lo cho học trò. Trò Tôma thấy vậy thì lấy làm có phước lắm, ước ao trông đợi hoặc Đức Bà có đến an ủi mình chẳng, cho nên hằng nhìn Đức Bà và nói trong lòng rằng : Một chút nữa, Đức Bà đi thăm các trò rồi, thì cũng tới phiên mình, dầu mình chẳng xứng, song bấy lâu đã tùy sức mình mà tỏ ra lòng kính mến Người. Vậy Đức Bà vừa đi thăm các trò từng người, thì người cũng ghé lại gần trò Tôma, song người nghiêm mặt và thanh nộ mà quở trò Tôma rằng : Mầy cả dám trông tao thăm viếng mầy nữa sao ? Mầy đã ra nguội lạnh trẽ nải, cả lòng ham vui giả trá mà bỏ các việc lành mầy đã làm mà tôn kính tao, bây giờ mầy dám trông tao đến thăm viếng mầy nữa chẳng ? Đoạn Đức Bà xây mặt đi và ra dấu buồn mà phán rằng : Mầy hãy lui ra cho xa, mầy đã phế bỏ chẳng làm những việc lành mầy đã hứa cùng tao thì chẳng đáng cho tao thương mầy nữa. Đức Bà phán bấy lời đoạn liền biến đi.

Trò Tôma sợ hãi liền thức dậy và suy xét

thì biết tỏ mình đã lỗi lầm nhiều quá, nên ăn năn
dốc lòng sửa mình lại và từ đó càng ngày càng
thêm lòng sốt sắng tôn kính Đức Bà và ra sức
làm các việc lành phước đức chớ đặng tỏ lòng
con hiếu thảo với Đức Bà cho đến mãn đời ; mà
thật vậy về sau trò Thoma đã nổi tiếng như đức,
đã làm nhiều ích trong Hội Thánh. Nhờ Đức
Bà, người đã viết một sách rất có danh tiếng
cho đến bây giờ. Trừ ra sách Sấm truyền thì
chẳng có sách nào dám sánh, là sách Gương-
Phước. Người đầy công đầy phước, sau hết đặng
chết lành bằng an trong tay Chúa. Hội thánh đã
tặng cho người là ông thánh Thoma a Kempis
cho ta tôn kính người.

Hỡi anh em, ta tỏ lòng thành kính Đức Mẹ
thì hãy hết lòng bền đỗ, bất luận ở đẳng bậc nào,
hoặc làm học trò, làm thầy dạy, hoặc gánh chức
quản hành công vụ, hãy cứ một lòng kêu xin Đức
Bà, xin Người đoái chữa, ắt sẽ đặng mọi bề an
hảo và xuôi thành trong đẳng bậc ta.

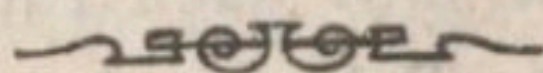
Hoa thiêng liêng — Có lời Đức Chúa Giêsu
dạy rằng : Chẳng có sự gì kín đáo, mà chẳng phải
bày ra tỏ lộ.

Vậy tôi dốc lòng : Tôi chẳng dám làm điều gì
tà vạy gian ác, nhứt là tìm những mưu kín làm
hại kẻ khác, vì chẳng đợi ngày sau Chúa sẽ tỏ
ra, song đời bây giờ Chúa cũng đề mưu gian mà

phải hình phạt xấu hổ. Lại tôi cũng mừng : vì tôi làm lành, dầu chẳng ai biết, thì đã có Chúa biết, Người sẽ ban phần thưởng trọng cho tôi.

Lời than thở — Lạy Đức Bà Maria ! Rủi E-và mất phúc thường sinh, mẹ cậy Con phục hồi thánh sủng. Nay lâm bạc dặng trông vinh phúc, cũng nhờ mẹ rộng mở thiên đình.

Ngày thứ hai mươi.

Lễ kính bảy sự thương khó Đức Bà.

Ta hãy hiệp cùng Hội Thánh trong ngày lễ này mà khóc than những sự thương khó Đức Mẹ, vì như con hiếu thảo thì tự nhiên thống tình áo nảo các điều khổ hạnh mẹ mình phải chịu.

Lễ thứ I. — Ta đã biết cả đời Đức Mẹ hằng chịu thương khó luôn, song ta hãy hiệp làm một cùng Hội Thánh mà chọn bảy sự thương khó Đức Mẹ, hầu suy nhớ những sự ưu phiền mẹ ta phải chịu : một là Đức Bà chịu thương khó khi ông thánh Simeon nói tiên tri về sự thương khó Đức Mẹ sẽ chịu ngày sau, như gươm sắc thấu qua lòng vậy ; hai là khi vua Erode toan bắt

Đ. C. G. mà Người phải trốn qua nước Egyptô; ba là Đ. C. G. ở lại trong đền thờ thành Giêrusalem, mà Đức Mẹ lạc mất, phải đi tìm ba ngày tròn mới gặp Người ở trong đền thánh; bốn là Đức Mẹ thấy Đ. C. G. vác cây thánh giá nặng nề, phải ngã xuống khốn nạn tất tưởi; năm là Đức Mẹ thấy Đ. C. G. chịu nạn trên cây thánh giá, mà trút linh hồn; sáu là khi hạ xác Đ. C. G. xuống mà Đức Mẹ ẵm lấy xác Con vấy đầy những máu cùng bị vít tích loạn bì; bảy là khi táng xác Đ. C. G. đoạn, mà Đức Mẹ xem thấy hoàn đá lớn lấp cửa buýet lại thì lòng Đức Mẹ thương tiếc Con là thế nào. Ấy là những sự khốn khó bởi tội lỗi ta làm có cho Đức Mẹ phải chịu; ta hãy năng suy gẫm mọi ngày mà chừa dứt tội lỗi ta.

Lễ thứ II. — Vì ý nào Đ. C. T. để cho Đức Mẹ phải chịu thương khó. Đ. C. T. để cho Đấng rất trinh sạch chẳng vương tội tổ mà phải mắc những sự gian nan cam khổ, là có ý cho Người dựng thêm công nghiệp, hầu giành lấy mũ triều thiên ngọc ngà châu báu trên trời; hai là cho Đức Mẹ dựng nên giống Con mình là Đ. C. G. là Đấng chịu thương khó vì tội lỗi loài người ta. Sau nữa Chúa có ý chọn Đức Mẹ làm gương dạy ta bằng lòng chịu các sự khốn khó ở đời này.

Hỡi người có đạo, hãy cầm trí mà suy các sự thương khó Đức Mẹ; hãy động lòng bắt chước

nhơn đức Đức Mẹ ; hãy biết nhịn nhục chịu khổ vì lòng kính mến Chúa, mà tể lễ mọi ý riêng mình ; từ bỏ mọi điều và theo ý Chúa sở định ; bằng lòng vác thánh giá Chúa gởi mà đến các tội lỗi ta đã phạm mất lòng Chúa. Vậy lạy Đức Mẹ là Nữ vương các thánh tử đạo, xin cầu cho chúng tôi dặng bằng lòng chịu khổn khó vì Chúa.

Truyện-thánh

**Đức Bà cứu giúp người ta
trong giờ lâm tử.**

Trong sách kể phép lạ Đức Bà, có chép truyện sau này : Bà thánh Birgitta có một con tên là Carôlô, từ thuở bé có lòng kính mến Đức Mẹ, đến tuổi đang thì đi lính ở trại chẳng bao lâu bị thương tích mà chết. Bà thánh Birgitta nghe tin thì buồn sầu áy náy, nhớ con mình đang còn xuân xanh, mà đang ở hàng quân lính, nhiều dịp cheo leo, sợ hiểm nghèo về phần rồi con.

Đang khi bà thánh ấy lo sợ làm vậy, thoát chốc thấy linh hồn bay lên trước toà Chúa, thấy Đ C G. ngự trên ngai châu báu chói lòà, có Đức Mẹ ngồi trên toà rất xinh đẹp rực rỡ. Xảy có thẳng quỷ bò đến trước toà Chúa mà thưa kiện rằng :

Lạy Chúa rất công thẳng, tôi tuy là kẻ nghịch, song cúi xin Chúa xử việc này cho minh, là khi Carôlô chết thì mẹ Chúa lỗi phép công bình trong hai khoản : một là bởi phép Chúa cho chúng tôi được cảm dỗ hết mọi người nhứt là khi lâm tử, vì thiên đàng hoả ngục ăn thua hồi đó, bất giờ ấy chẳng còn giờ khác ; ai dè khi Carôlô gần chết thì mẹ Chúa đến ở luôn trong phòng chẳng cho chúng tôi đến cảm dỗ, ấy là đều nghịch phép công bình, xin Chúa cho Carôlô sống lại, để cho chúng tôiặng cảm dỗ nó ít nữa là một ngày, nếu nó vững chí theo Chúa, thì là của Chúa, bằng nó theo tôi ấy là thuộc về tôi.

Thứ hai, vừa khi Carôlô chết rồi, mẹ Chúa dẫn tuốt lời toà Chúa phán xét, không cho tôi theo kêu nại nó sự gì, ấy cũng là đều bất công, vì phép xử đoán, phải cho hai bên đối nại, rồi lên án mới thành. Bà Birgitta cũng thấy Đức Mẹ hào quang sáng láng hiện đến nói ít lời chính đính thể này : Bởi Carôlô kính mến ta, hằng ngày xin ta phù hộ, nên ta cầu Chúa ban cho nó ơn thánh phi thường.

Đ C G. nghe bấy lời liền phán đoán rằng : Mẹ tao ở trên thiên đàng không nên sánh so với người dương thế, vì người là mẹ Chúa Trời, là hoàng hậu nữ vương trời đất, cho nên luật phép ta lập khi nào có cơ thì người khởi giữ ; Carôlô công khi còn sống có lòng kính mến Đức Mẹ, nên nó phảiặng ơn thánh, phải nhờ ơn riêng trong giờ

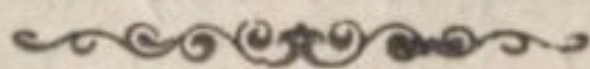
làm chúng. Chúa phán dứt lời liền đuổi quỷ không cho nài bà gì nữa. Ý mẫu nhiệm Chúa soi tỏ cho bà thánh nầy đừng ái ngại về phần rồi con mình, lại cho rõ biết kẻ nào có lòng tôn kính Đức Mẹ khi còn sống, đến giờ lâm tử đặng người phù hộ giúp đỡ, ma quỷ chẳng làm hại gì đặng nữa.

Vậy khi ta còn sống muốn sanh thuận tử an, hãy hết lòng tôn kính Đức Mẹ, đừng bỏ ngày nào mà chẳng làm việc gì tỏ ra lòng tôn kính Đức Bà, hầu xin Người giúp ta khi sống và khi chết.

Hoa thiêng-liêng. — Có lời Đ C G. dạy rằng : Bay Lầy học cùng Tao mà ăn ở hiền lành và khiêm nhượng trong lòng, thì linh hồn bay sẽ gặp sự bình an khoái lạc.

Vậy tôi dốc lòng : Ở hiền lành với mọi người và dầu ta ở bậc nào, chớ có lấy mình làm hơn kẻ khác và khoe khoan những sự mình có, vì biết mình là sự không mà thôi. Lại bằng lo cho tôi đặng sự bình an.

Lời than thở. — Lạy Bà Maria, xin mẹ hằng làm mẹ chúng con, nguyện cùng đấng vì con xuống thế, là đấng đã làm con Đức Mẹ, ắt là Người sẽ tỏ dạ trung thành. (*Ave maris stella*).

Ngày thứ hai mươi một

Lễ Đức Bà hiện ra.

Đức Mẹ muốn ban ơn cho thiên hạ, và tỏ mình làm mẹ bầu chữa loài người, nên Người tỏ mình ra cho thiên hạ xem thấy Người là Đấng có quyền phép cả, cùng là Nữ vương chẳng đúng bọn nhơ, hầu thêm lòng tin mạnh mẽ cho kẻ trông cậy Người. Bởi đó Hội Thánh đã đặt lễ riêng nhắc tích Đức Mẹ hiện ra. Ta hãy hiệp cùng Hội Thánh mà suy sự Đức Mẹ tỏ mình ra là thế nào, và Hội Thánh ưng nhận tự tích cùng làm lễ trọng kính làm sao.

Lễ thứ 1. — Ta hãy hiệp cùng Hội Thánh mà suy Đức Mẹ tỏ mình ra là thế nào.

Từ khi rao sắc dạy tin Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông đặng bốn năm, Đức Mẹ lại hiện ra, đứng trên hoàn đá nơi hang Messabiele tại nơi bờ sông Gavi gần thành Lộ-đức (Lourdes) ở địa phận Tabiensê trong nước Langsa. Người tỏ mình ra cho một trẻ nữ tên là Benadetta khó khăn đơn sơ, thật thà nhơn đức, đặng xem thấy nhơn tiên ; Người tỏ mặt tươi tốt đẹp đẽ, áo mặc trắng như tuyết, ngoài có khoát áo choàng, lưng nịt dây

xanh, tay cầm tràng chuỗi, đi chơn không đứng trên hoàn đá có hoa hường che phủ.

Ngày trước hết là ngày 11 tháng Février 1858, Đức Mẹ dạy trẻ Benadetta làm dấu thánh giá, và cầm lấy chuỗi, dạy bắt chước Đức Mẹ mà lần hạt Mối-khôi ; việc này mỗi lần hiện đến đều bảo làm như vậy. Đức Mẹ hiện ra lần thứ hai, trẻ nữ Benadetta vì lòng thật thà tưởng là ma quỷ, thì lấy nước thánh mà rảy, song Đức Mẹ mỉm cười tỏ ra mặt hiền từ. Đến lần thứ ba, Đức Mẹ hiện ra dạy trẻ đến châu cho đủ 15 ngày, Người nói khó cùng trẻ nữ, và dạy cầu nguyện cùng ăn chay, hôn đất, hãm mình cho kẻ có tội, đoạn đi thưa cùng các thầy cả lập đền thờ cùng làm lễ tại đó. Đức Mẹ cũng dạy đào mạch nước nơi cát mà uống và rửa mình cho sạch. Sau hết đến ngày lễ Truyền tin, trẻ nữ kêu xin Đức Bà hãy nói tên, thì Đức Bà nhìn xem cách chí thiết, tay chấp lại trên ngực, mặt ngửa lên trời mà trả lời rằng : Này ta là Đấng chẳng hề mắc tội tổ tông truyền.

Ấy là tự tích, ta bấy mừng Đức Mẹ tỏ lòng thương thiên hạ. Ta bấy nhìn Người là mẹ bầu cử ta mà cầu xin van vái cùng Người.

Lễ thứ II. — Hội Thánh đã ưng nhận tự tích và lập lễ riêng trọng kính Đức Bà tỏ mình ra là làm sao. Tiếng đồn những ơn lạ bốn đạo đã đặt bồi hang đá Messabiele làm cho thiên hạ đua

nhau tuôn đến cầu khẩn kêu xin đông đảo càng ngày càng hơn. Đức Giám mục thành Tabê thấy những ơn lạ lùng và tra vấn trẻ Benadetta.

Khỏi bốn năm khi đã xét kỹ cang các việc và những dấu lạ lùng mầu nhiệm Đức Mẹ hiện ra, thì chính người lấy quyền châu phê ưng nhận và cho phép làm lễ kính thờ nơi hang đá và đến sau đã dựng đền thờ nơi ấy, từng đoàn lũ bốn đạo đưa nhau rùng rùng tuôn đến khẩn vái nguyện cầu. Các nước bên phương Tây, như nước Langsa, nước Belgia, Italia, Hiphanho, cùng nhiều nước khác cho đến bên Thê-gian-mới và ngày nay đến người Việt-Nam ta hằng năm đến ngợi khen Đức Mẹ chẳng mắc tội tổ tông tại Lộ-Đức.

Chính nước bởi tuổi Lộ-Đức đem đi khắp tứ phương, có sức chữa kẻ liệt lão lãnh bệnh. Cả va thê gian bởi nhờ ơn Đức Mẹ, nên muốn đến ơn trả thảo thì gọi của cải, lập thánh đường oai nghi rực rỡ, cùng dâng cờ xí diêm trang đền thánh Đức Mẹ vô ngần vô số ; ngày đêm có hằng vạn hằng ngàn người vào ra tại Lộ-Đức mà đọc kinh hát mừng làm nhiều lễ trọng thể ngợi khen tôn kính Đức Mẹ ; đã cách mấy đời mà thiên hạ hằng đưa nhau tuôn đến kính thờ làm cho muôn dân thêm lửa đức tin kính mến. Mọi nơi đâu đó có các thầy cả đem con chiên đến mà chúc tụng danh thánh Đức Mẹ ; chính các đấng Giám mục cùng các hàng đức Hồng-y cũng đi với dân sự hằng

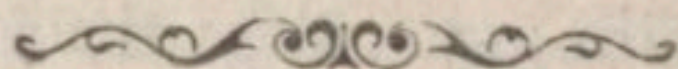

hăm đến hang đá Lộ-Đức mà tỏ lòng tôi ngay con thảo cùng Đức Mẹ.

Đức thánh Phapha Piô IX đã ban ân xá cho kẻ đến viếng, và chính Người đã đặt tượng Đức Mẹ chẳng hề mắc tội tổ tông mà kính, cùng sai Khâm sai đến đội mũ triều thiên trên đầu tượng Đức Mẹ ở Lộ-Đức. Còn đến đời Đức thánh Phapha Lêô XIII gởi nhiều của dâng cho đền thờ, và đến năm thứ 25 từ khi tặng sắc Đức Mẹ chẳng hề mắc tội tổ tông, Người ban ơn toàn xá và lấy quyền mình gởi tờ châu tri giục ai nấy đến viếng Đức Mẹ tại Lộ-Đức cùng dâng đèn thờ lấy hiệu Đức Bà Môi-khôl; Người cũng ban nhiều ơn rộng rãi cho kẻ đến viếng.

Sau hết khắp nơi các Giám mục kêu nài, thì người châu phê cho làm lễ trọng thể lấy hiệu Đức Bà hiện ra. Đến đời Đức thánh Phapha Piô X, lòng người sốt sắng tôn kính Đức Mẹ, người ra sắc dạy cả và thế gian phải làm lễ trọng thể kính Đức Bà hiện ra.

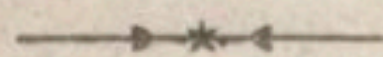
Hỡi anh em, ta bấy vui mừng, Đức Mẹ quyền cả, muốn ban ơn cho ta khắp nơi, ta hãy khẩn nguyện Đức Mẹ, vì chẳng ai chạy đến cùng Đức Bà mà phải về không bao giờ. Nước Nam ta có nhà thờ Đức Bà hay ban ơn lạ lùng tại chốn Lavang ta có thể đến dâng, ta hãy chạy đến đó, mà cầu ơn Đức Bà thương giúp ta.

Truyện thánh.

Ơn lạ Đức Bà Lộ-Đức.

Thiện báo « Ceylon Catholic Messenger » ngày 2 Mai 1924, có ấn hành một ơn lạ Đức Bà Lộ-Đức chữa một viên quan Langsa đau gần chết tại Colombo đang lành mạnh.

Viên quan ấy là ông R. Debray 38 tuổi, quê ở tại Paris. Khi hết giấc rồi thì ông Debraysang qua Đông Pháp và có làm thư-ký cho quan Đề-đốc Pelletier một ít lâu. Người giúp việc nước đang chừng ba năm, vừa kể bị đau một mụn bên hông phía bữu, nhức nhối, thuốc thang thể nào bệnh cũng cứ thêm, nên lệnh trên phải cho người hồi quê mà lo điều dưỡng.

Vậy ông Debray đi chiếc tàu « Porthos » mà về nước Langsa ; chẳng dè tàu chạy mới tới Colombo thì bệnh ra nặng quá, không thể đi theo tàuặng nữa, nên quan lãnh sự Langsa tại đó phải lo cho người lên ở nhà thương chánh tại thành ấy. Lúc đó là 11 Décembre 1924. Các quan thấy mồ cái mụn ấy máu mủ ra nhiều lắm. Dùng kính hiển vi mà khán thì thấy vi trùng ăn lỗ hư trong lá gan, cho nên máu mủ cứ chảy ra luôn thêm nóng rét hành hung. Thụt thuốc mửa thì không thấm, mồ hoài máu mủ cũng ra hoài. Lại trong ruột cũng hư lỗ phải mổ nữa.

Các quan thầy thấy bệnh hiểm nguy thì hết phương trông cậy. Ông Debray thăm sâu quá lẽ, vì thấy mình phải chết nơi đất khách, xa quê vức, cách bà con thân thuộc, thì đau lòng xót dạ là thế nào ! Vậy người xin rước cha đến.

Qua chiều ngày 17 Mars, nhờ lời cha an ủi khuyên bảo, nên ông Debray vui lòng khởi sự làm việc 9 ngày mà khăn cầu cùng Đức Bà cùng uống vài giọt nước suối phép lạ Đức Bà Lộ-đức. Tới ngày 21 thì người thấy trong mình khá, không còn bị rét hành nữa. Qua bữa sau máu mủ trong mụt còn chảy ra một ít nữa mà không có vi trùng và dần dần người đặng khá thêm.

Nên kể đó người đã đi viếng mà tạ ơn Đức Bà tại Ragama, đàng đi cách xa 9 cây số (9 kilometres) mà người không biết mệt nhọc chút nào.

Hoa thiêng liêng — Chẳng có của tế lễ nào đẹp lòng Đ. C. T. phép tắc vô cùng, bằng lòng sốt sắng lo cho người ta đặng rồi.

Vậy tôi dốc lòng : Hãy lo cho người ta ăn năn trở lại, lo việc giảng giải dạy dỗ, giúp các hàng đặc đức mở đạo, giúp lo cho châu nhưng đạo mới, bố thí giúp các thầy cả lo việc Chúa, và cần nhứt là đánh tội, ăn chay, bãm mình cầu nguyện cho kẻ ngoại trở lại.

Lời than thở — Lạy thánh nữ Maria, tôi còn linh định nơi biên hiểm, xin chớ để đấm đuổi bại tàn,

song xin Mẹ lòng nhơn quảng đại, giảng buổi
thiêng hộ vực mọi đàng. (*Ave virgo singularis*)

Ngày thứ hai mươi hai

Về chuỗi Đức Bà.

Người ta thường dùng bông hoa kết xâu lại
mà trang điểm bàn thờ Đấng mình tôn kính.
Trong đạo thánh có tràng hoa rất tốt lành là chuỗi
Môi-khô, ta kết lại những kinh rất trọng vẫn tắt
làm hoa thiêng liêng hầu dâng mọi ngày cho Đức
Bà là mẹ ta hầu xin Người đồ xuống cho ta mọi
ơn thần lực. Vậy ta hãy suy : Gốc tích chuỗi
Môi-khô là thế nào, và sức nhiệm chuỗi Môi-
khô làm sao.

Lễ thứ I. — Ta hãy suy gốc tích chuỗi Môi
khô là thế nào. Nguyên chuỗi Môi-khô là chuỗi
150 kinh Kinh-măng, đọc một chục thêm một kinh
Sáng-danh, một kinh Lạy-cha ngầu ở giữa. Gọi
Môi khô nghĩa là tràng hoa Môi-khô, hoa hồng
thiêng liêng rất thơm tho. Ông thánh Dominic)
đã dâng Đức Mẹ chỉ dẫn cho mà lập hầu dâng
cho Đức Mẹ, mọi ngày xin Người mọi ơn thiếu
thốn.

Thật là tràng hoa rất xinh tốt, đẹp lòng Đ. C. T. và Đức Mẹ lắm, vì kết những kinh Lạy-Cha là kinh Đ. C. G. đã đặt ra cho ta kêu xin mọi sự ta thiếu thốn và kinh Kính-măng là những lời thiên thần Gabirie và bà thánh Isave chào kính Đức Mẹ. Lại trong chuỗi này Hội Thánh quen thêm 15 sự mẫu nhiệm vui, măng, thương, hầu nhắc lại cho ta suy như phận sự ta ở đời khi vui khi buồn, rồi lúc lại đặng vui măng, có ý cho ta nhớ đến sự mẫu nhiệm vui buồn Chúa, hầu dõi theo mà ăn ở theo phận sự đời này.

Hỡi anh em, ấy mẫu kinh rất quý giá có sức kéo ơn Đ. C. T. xuống đầy dẫy, ta hãy lo chăm chỉ đọc cho chí tín, và khi có luật buộc ta, là mỗi ngày Chúa nhứt phải lần hột 150, chia làm ba chuỗi 50, kẻ trở chẳng xem lễ đặng thì ở nhà đọc ba chuỗi 50 thế lại ; hãy năng nắn mà đọc tràng hột, hầu xin Đức Mẹ xuống ơn phước cho ta. Lại khi ta sắm chuỗi, hãy xin thầy cả làm phép, hầu vào họ thánh Môi-khôl, đặng nhờ mọi ân xá Hội-Thánh.

Lễ thứ II. — Ta suy sức nhiệm chuỗi Môi-khôl thế nào. Chuỗi Môi-khôl có sức hiệu nghiệm là thế nào ! thật là thuận đỡ Hội Thánh cho khỏi tay quân nghịch. Nguyên xưa quân lạc đạo Albigense phá phách cùng chém giết bắt bớ bốn đạo trong Hội Thánh. Ông thánh Đominicô đặc lệnh

Đức Mẹ truyền, người lấy chuỗi dạy giáo hữu lần hạt làm cho quân lạc đạo tan tác. Lại đời Đức thánh Phapha Lêô X, quân ngoại đánh giặc cùng dân có đạo, cũng nhờ lần hạt Môi khôi làm cho quân nghịch phải thua vỡ chạy.

Xưa nay biết mấy cơn gian nan đông tổ trong Hội Thánh, bất kỳ chung hay là riêng, cũng nhờ lần hạt màặng yên hàng chẳng phải nao ; thật là phương pháp rất quý trọng. Trong đời vừa rồi, chính mình Đức Mẹ hiện ra tại Lộ-Đức, dạy trẻ nữ Bernadetta lần chuỗi cùng truyền cho thiên hạ lần hạt, hầu xin Người xuống muôn ơn hồn xác. Đời Đức thánh Phapha Lêô XIII thấy Hội-Thánh phải cheo leo hiểm trở, người dạy các bổn đạo khắp thế gian, mỗi ngày trong cả tháng Octobêrê nhóm nhau đọc chuỗi Đức Mẹ, xin Người hộ vực mà đã đặng qua các đời chẳng phải nao, sự ấy còn giữ đến bây giờ. Vậy các Đức thánh Phapha đã ban nhiều ân xá đại xá cho kẻ vào họ lần chuỗi Môi-khôi.

Hỡi anh em, ta lâm phải nhiều đều gian nan bí yếu, hãy kíp kêu xin cùng Đức Mẹ và siêng năng lần chuỗi Môi-khôi ắt trông Người sẽ cứu ta khỏi nạn, như lời Người đã hứa chẳng sai.

Truyện-thánh

**Đọc một kinh Kính mừng có sức giúp
kẻ có tội ăn năn trở lại.**

Trong sách kể lòng lành Đức Bà có thuật lại truyện rằng : có một người nữ kia có đôi bạn đã lâu, song chồng chẳng giữ bền phận mình, những đi đàng tội lỗi, người này là kẻ đạo đức khuyên bảo hết sức song cũng vô ích. Sau hết xin nài chồng rằng : « Hễ khi đi ngang qua tượng ảnh Đức Bà thì đọc một kinh Kính mừng, chồng hứa chịu và từ đó về sau giữ như vậy luôn ». Đêm kia người chồng đi, tình cờ thấy một ngọn đèn rất sáng, liền dòm coi, thấy có tượng ảnh Đức Bà ăm Đ. C. G. liền đọc kinh Kính-mừng như đã hứa giữ, song đọc chưa rồi thấy cả mình Đ. C. G. chảy máu dầm dề. Liền động lòng thương xót khóc lóc ăn năn. Biết tại tội lỗi mình làm cho Chúa phải thương tích dường ấy, thật là tội nghiệp quá, nhưng mà thấy Đ. C. G. xây mặt đi không thêm ngó, thì càng thêm lòng thảm thiết nài xin Đức Mẹ chữa bàu cho.

Bấy giờ Đức Mẹ phán rằng : « Ó những đứa tội lỗi ! Chúng con kêu Tao là mẹ hơn từ mà thật là mẹ khốn nạn, chúng con hằng phạm tội làm cho con Tao phải thương tích, thì lòng mẹ

đau đớn là dường nào ». Nói đoạn Đức Mẹ liền cầu cho ông ấy, mà Đ. C. G. chẳng chịu nhận lời. Đức Mẹ liền đề Đ. C. G. trên toà, đoạn xuống quì gối mà nguyện rằng : « Lạy Đức Chúa Con, bằng Chúa chẳng tha cho đứa tội lỗi này, thì mẹ chẳng bề dậy. » Đ. C. G. thấy Đức Mẹ quì gối bèn nhận lời mà rằng : « Hỡi mẹ ! chẳng có sự gì mẹ xin mà con chẳng nhận lời đâu. Vì lòng yêu dấu mẹ thì con tha cho đứa tội lỗi này ; mẹ hãy bảo nó lại đây mà hôn thương tích con ». Người ấy nghe Đ. C. G. dạy, liền chảy nước mắt ròng ròng, bước lại hôn thương tích Đ. C. G. Từ ấy người này hằng tôn kính yêu mến Đức Bà hết lòng hết sức và hằng lo lắng nên người sốt sắng cho đến mãn đời.

Hỡi anh em, một việc nhỏ mọn một kính Kính-măng, một dấu bái đầu tỏ lòng kính Đức Bà thì đủ làm cho người tội lỗi trở lại ăn năn. Phần ta hằng ngày lo làm con Đức Mẹ, lấy lòng sốt sắng ăn ở sạch tội, tỏ lòng mến Đức Mẹ ắt là người sẽ lo lắng cho ta ở đời này và đời sau muôn kiếp. Hãy tập thói quen làm một bài việc gì riêng hằng ngày mà tôn kính Đức Mẹ.

Hoa thiêng liêng - Có lời sách Gương phước dạy rằng : Con hãy yêu cùng ước ao cho người ta chẳng biết gì đến mình, và xem mình như không.

Vậy tôi hãy dốc lòng : Chớ khoe khoang việc mình và phô trương trước mặt kẻ khác, vì làm có cho người ta ghét và nói xoi bói mình, mà vì làm vậy, nhiều lần làm cho tôi mất sự bằng an. Phải coi mình tôi hèn hạ hơn hết mọi người.

Lời than thở - Lạy Đức Bà, kẻ thật lòng làm tôi Đức Mẹ, và trông cậy một mình Đức Mẹ thì có phước là trùng nào. (*St Bonav.*)

Ngày hai mươi ba

Lễ Kính sự thương khó Đức Bà

Từ ngày thánh tiên tri Simeon nói trước, Đức Mẹ sẽ chịu đau đớn như phải dao sắt đâm lòng, thì ai kể cho xiết những sự gian truân Đức Mẹ vương phải. Ở người hành bộ bấy đứng lại mà xem, có sự đau đớn nào sánh lại cùng sự đau đớn Mẹ mấy phải chịu. Ta xưng mình là con thảo tội ngay, bấy cầm trí lại mà suy các điều phiền muộn mẹ ta hầu thống tình áo não với Người.

Lễ thứ I. — Đức Mẹ có lòng kính mến Con một mình là Đ. C. G. cũng là Đ. C. T. thật, nên khi thấy Đ. C. G. chịu các điều tàn toan khổ, khổ,

lòng Người cũng phải xé ra làm hai vì thấy người ta vô ơn bội nghĩa cùng Con mình là Đấng Cứu thế, lại cả lòng bắt bớ, trước hết đuổi lánh qua Egypt ô, đi giảng chỗ này, bị đuổi chỗ khác, người ta khinh khi lời Con mình giảng dạy, đến nỗi sau hết bắt giải nạp cho quan làm hình khổ, vác cây thánh giá, chịu chết tất tưởi trần trường trên thập giá.

Hỡi loài người, lòng mẹ nào khi thấy con mình vô tội chịu oan cực khổ làm vậy mà chẳng đau đớn dường theo sao? Hỡi Mẹ ôi! Thật là loài người làm cho Mẹ phải chịu sầu bi! Mà thật thì tôi chúc! vì chính tội lỗi tôi làm cơ cho Con Mẹ và Mẹ phải chịu trần phiền khổ thử!

Lẽ thứ 11. — Đức Mẹ thấy loài người còn đeo đuổi bắt bớ Con mình luôn mãi, vì biết dầu Con mình đã chuộc tội chịu chết vì nó, song nó chẳng lo nhờ ơn cứu chuộc, lại hằng ngày phạm nhiều giống tội quái gở, ăn ở vô đạo, thờ ma lạy quỷ, xúc phạm đến phép cực trọng Minh Thánh, làm hư phép Giải tội, nhiều kẻ người ta tưởng là ơn đức mà lại làm dầu dăng, mà hành hạ gia giết Đ. C. G.. Đức Mẹ suy thấy làm vậy, thì Người buồn phiền lắm, vì Người thương loài người ta quá bội, mà người ta liều mất linh hồn cho dặng chọc cơn giận Đ. C. T.

Hỡi kẻ có tội, bây giờ tâm lại, hôm nay đây

Xưng mình là kẻ nhờ ơn Đức Mẹ, tôn kính Đức Mẹ, mà sao mấy còn làm cho Người phải cưu mang các đều tan toan thể ấy làm sao? Mấy cứ đeo đuổi lam cực cho con Người là Đ. C. G. thì cũng lam cực cho Đức Mẹ là mẹ Người; mấy vô tâm quá lẽ! sao hôm nay mấy còn theo con nọ thẳng kia, còn mê xác thịt, còn lòng tham lam phạm phép công bình; sao còn trề nải xưng tội, chịu lễ, đọc kinh, còn lòng độc dữ thù oán? Hỡi kẻ có tội, mấy ăn ở thể ấy thật lam cơ cho mẹ mấy phải phiền muộn đó; nếu mấy thật lòng tôn kính Đức Mẹ thì hãy chỗi dậy cho kịp mà tắm giặt linh hồn mấy cho sạch sẽ; hãy cải quá tự tân, thì mẹ mấy mới hết phiền muộn vì mấy; Người sẽ giao hoà mấy lại cùng Con Người là Đ. C. G. và sẽ kêu nài hộ vực cho mấy trước toà con Người là Đấng phán xét mấy.

Truyện-thánh

Đức Bà thương kẻ có lòng trinh sạch
kính bầy sự thương khó Người
là thể nào.

Trong sách thánh Đức Bà Đức cha Caspar đã
dọn có chép truyện sau này: Xưa trong thành
Xiêna có một người nhưn đức tên là Gioakim từ

bé đến lớn có lòng kính bầy sự thương khó Đức Bà, mỗi ngày đi viếng ảnh bầy sự thương khó Đức Bà ba lần và hằng giữ ăn chay ngày thứ bảy. Nhiều khi cha mẹ thấy con chồi dậy ban đêm mà đi dọc kinh nguyện gấm về bầy sự thương khó Đức Mẹ, nên đem lòng kính nể con lắm. Vậy khi Gioakim mắc bệnh gần chết thì Đức Bà hiện ra cùng an ủi phù hộ cho người đoan, Đức Bà tỏ cho xem thấy hai cái mũ triều thiên để dành thưởng người. Một cái bằng hột ngọc châu báu sáng láng có ý thưởng người đã có lòng kính những sự thương khó ; còn cái khác bằng ngọc để thưởng nhưn đức sạch sẽ người đã giữ mà bắt chước Đức Bà.

Ông Gioakim thấy những sự châu báu làm vậy thì mừng rỡ lắm liền tung hô ngợi khen Đức Bà mà rằng : Lạy rất thánh Đức Mẹ là mẹ tôi, chớ chi linh hồn tôi đang lìa ra khỏi xác tức thì cho đang xem thấy sự vang hiển sáng láng Đức Mẹ cho kịp. Tôi xin vì sự thương khó Đ. C. G. và Đức Mẹ xin nhậm lấy việc lành tôi làm từ hồi ba mươi tuổi đến bây giờ vì lòng kính mến Đức Mẹ, tôi xin cho tôi đang chết trong ngày Đ. C. G. chịu nạn chịu chết đền vì tội lỗi tôi.

Vậy Đức Mẹ đã nhậm lời người xin, vì đang khi các thầy hát bài thương khó Đ. C. G. thì ông ấy bất tỉnh nhưn sự ; khi hát đến câu : Người gục đầu xuống liền tắt hơi, thì ông Gioakim cũng tắt hơi giờ ấy khi ấy, mọi người nhóm

hiệp trong nhà thờ nghe mùi thơm tho cũng thấy
yếnng sáng loà ra cả nhà thờ. Ai nấy kính ông
thánh Gioakim như người thánh vậy.

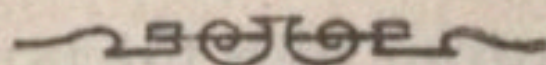
Hỡi anh em, ai có lòng tôn kính Đức Bà hết
lòng, thì đặng Đức Bà thương yêu cách lạ và
ban mọi ơn thánh đầy đầy.

Hoa thiêng liêng. — Có lời đấng khôn ngoan
dạy rằng : Đặng sáng láng trên núi Ta-bo-rê, thì
cũng phải chịu đóng đinh vấp vả trên núi Cal-va-
riô.

Vậy thường những kẻ Chúa ban cho đặng sự
vui mừng sung sướng thiêng liêng, thì Chúa cũng
bắt phải chịu nhiều sự khốn khó Người gởi đến.

Vậy tôi dốc lòng : Phú mình mặc thánh ý
Chúa. Tôi phải nói như thánh Job xưa rằng :
Chúa đã ban cho tôi, bây giờ Người cất lấy, thì
tôi xin cam chịu bằng lòng. Tôi xin ngợi khen
thánh danh Chúa tôi. Lúc tôi đặng an nhàn, thì
tôi cũng quyết lòng chịu các sự tân toan sẽ đến
cho tôi.

Lời than thở. — Lạy Nữ trinh khôn ngoan rất
mực, Mẹ nhơn hậu cai hết muôn dân. Trước Giê-
su Mẹ hãy khấn nguyện, cho chúng tôi ngõ đặng
hồng ân. (*Tota pulchra es.*)

Ngày thứ hai mươi bốn

Lễ Đức Bà bầu chứa các giáo hữu.

Hễ mẹ thì yêu dấu con. Vậy Đức Bà đã lãnh lấy loài người ta dưới cây thánh giá ; trước khi Đ. C. G. sinh thì, Người đã kêu Đức Mẹ mà ký thác ông thánh Gioan thay vì cả và thiên hạ mà rằng : Này là con Bà. Vậy từ ngày Đức Mẹ nhìn lấy ta là con cái Người, nên tỏ ra lòng thương mến bầu chứa ta.

Lễ thứ 1. — Ta hãy suy Đức Mẹ đồng một loài cùng ta, ắt là Người cũng động lòng thương xót ta, khi ta chạy đến nhìn Người làm mẹ. Vả lại đã gọi Đức Mẹ có phép tắc và nhơn từ; Người phép tắc vì Người là mẹ Đ. C. G. cùng là Nữ vương trời đất, nên hễ thấy ai chạy đến cùng Người, ắt là Người vì lòng hay thương xót thiên hạ, lẽ gì từ chối mà chẳng chứa bầu cho ta. Ta thường thấy xưa nay Đức Mẹ hay chuyển cầu giúp đỡ mọi kẻ kêu xin Người. Lại Hội thánh hằng thúc giục con cái mình hãy chạy đến cùng Đức Mẹ, vì Đức Mẹ hay bầu chứa nhậm lời những kẻ kêu xin Người, như lời ông thánh Bênêđô dạy rằng: Chưa hề thấy ai chạy đến cùng Đức Mẹ, mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhậm lời.

Vậy ở anh em, vì các lễ ấy, ta hãy vội chạy đến xin Đức Mẹ. Ở kẻ có tội, chớ ngã lòng, vì Đức Mẹ sẽ nhậm lời bay khẩn nguyện cầu xin ; ai chạy đến Người, ắt chẳng trở về vô ích.

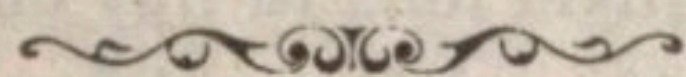
Lễ thứ II. — Ta cứ theo tự tích Hội thánh gọi Đức Bà bầu chữa các giáo hữu mà nhắc lại rằng : Đức Mẹ từ xưa đến rày hằng tỏ ra lòng nhơn từ phù hộ các bần đạo trong mọi cơn gian nan túng rỗi. Xưa trong đời Đức Giáo Tông Piô V, có những quân Hồi-hồi nghịch mạng đạo thánh, khuấy khoả bắt bớ các bần đạo ; tức thì Hội thánh dạy các giáo hữu kêu xin Đức Bà cứu giúp, thì bần đạo liền khỏi nguy ; bởi nhờ Đức Bà nhậm lời ban ơn bầu chữa ; nên Đức thánh Phapha dạy thêm một câu trong kinh cầu : Ngợi khen Đức Mẹ bầu chữa các giáo hữu.

Trong đời Đức thánh Phapha Piô VII, quân nghịch càng hung phá dữ dằn. Trong năm năm người phải giam cầm một nơi, mà người đã cậy lòng lành Đức Mẹ che chở, thì đặng khỏi mọi đều rối rắm cực phiền ; kinh đô Hội thánh Rôma lại đặng yên hàn, nên đã tạc tượng Đức Mẹ đồng trinh, là mẹ nhơn từ bầu chữa giáo hữu, và lo lắng cho bần đạo thành kính Đức Mẹ rất nhơn từ, lại rao truyền khắp thế gian phải làm một lễ riêng mà kính Đức Mẹ bầu chữa các giáo hữu ngày 24 Maiô, cùng dạy các thầy cả dẫu đó đọc những

kinh riêng ngày ấy. Ấy là gốc tích lễ kính Đức Bà bầu chứa các giáo hữu.

Ta là con cái Hội thánh, hằng ngày mắc phải gian nan túng rỗi, há chẳng đem lòng thành kính Đức Bà là mẹ riêng ta sao ? Ta hãy trách mình vì xưa nay ơ hờ nguội lạnh cùng Đức Bà, nay hãy kíp chạy đến cùng Người, ắt Người sẽ phù hộ bầu chứa.

Truyện-thánh

**Bà Hêlêna bỡi lần hột mà đã đặt
ăn năn trở lại.**

Ông thánh Ligorio có chép truyện rằng : xưa bên Tây có một đờn bà tên là Hêlêna tiếng là có đạo, song giữ đạo bơ thờ. Ngày kia bà ấy vào nhà thờ nghe thầy cả giảng việc lần chuỗi. Mỗi khi sinh ra nhiều ích thì lấy làm cảm động ; doạn đi mua một cái chuỗi mà lần hột.

Bỡi ơn Chúa còn thương Hêlêna, đọc chuỗi lấy làm vui, lấy làm thấm mùi đạo vị, nên không bỏ lần chuỗi buổi nào. Khỏi ít lâu, ngày kia ơn Chúa giục lòng ăn năn tội hết lòng chừa cải lỗi mình, lo liệu xưng tội sửa mình. Người đến qui trước bàn thờ Đức Mẹ mà đọc một chuỗi sốt sắng,

hiền nghe tiếng tượng ảnh Đức Mẹ phán rằng :
« Hỡi Hêlêna con đã phạm nhiều tội lỗi phạm
đến Chúa, mất lòng Mẹ. Vậy hôm nay con phải
thật lòng ăn năn thống hối tiên khiên, con đừng
hề phạm tội nữa ắt là con sẽ được nhiều ơn ».

Hêlêna thua rằng : « Lạy Rất Thánh Nữ đồng
trinh, thật bấy lâu nay tôi là đứa tội lỗi xấu xa
muôn phần, nhờ phép tắc Đức Mẹ đoái thương
chữa tôi ; tôi quyết lòng từ này cho đến chết chỉ
lo ăn năn đền tội ». Hêlêna chẳng những nhờ ơn
Đức Mẹ cầu bầu, mà dặng lòng cải quá tự tân,
mà lại quyết tu đức lập công lo lập đàngh nhưn
phước, bán hết gia nghiệp mình mà bố thí cho
kẻ khó khăn, hãm mình chịu khổ, làm nhiều
việc lành phước đức. Ma quỷ hằng làm trăm
phương cám dỗ người bỏ lòng kính mến Chúa.
Song người cứ kêu xin trông cậy Đức Bà bầu
chữa, thì chúng nó chẳng làm chi dặng.

Đ. C. T. thấy người thật lòng đi đàngh nhưn
dức, thì ban nhiều ơn lạ khôn kể xiết. Bà này đã
biết dặng nhiều việc quá khứ vị lai, cũng làm
nhiều điều lạ lùng, thiên hạ gọi người là thánh.
Đến khi mong qua đời thì Đ. C. G. cùng Đức Bà
hiện đến an ủi Hêlêna, mà dặng chết lành lên
thiên đàngh.

Hoa thiêng liêng — Có lời Bà thánh Têrêsa
dạy rằng : Kẻ chẳng lo nguyện gắm thì chẳng có
thể mà rồi linh hồn. Mà kẻ chẳng quen hãm mình,

hãm xác thịt, thì cũng chẳng có lẽ nào mà trông
nguyện gãm cho nên.

Vậy tôi dốc lòng : Tôi ở đấng bậc tu trì, dầu
khô khan thể nào, thì chẳng hề bỏ nguyện gãm.
Còn tôi phải làm người thế gian, thì cũng phải
lo cầm trí đôi khi mà suy về việc phận tôi. Hoặc
khi dọn mình xưng tội, tôi lo sửa mình tôi lại, mà
tôi muốn lo việc nguyện gãm nên, thì tôi phải bỏ
nết xấu làm đầu trong linh hồn tôi.

Lời than thở — A kính lạy Giê-su Thiên Chúa.
Phần danh vọng thánh Mẫu cả sang. Lòng con
đặng Trái tim thánh Nữ. Xin giúp con cất tiếng
ca xang. (*Hymn. Jesu Mariæ gloria.*)

Ngày thứ hai mươi lăm

Về áo xanh Đức Bà
cùng chuỗi bảy sự thương khó Người.

Kẻ có lòng hiếu thảo trọn ; mến Đức Mẹ thì
chẳng có việc gì lành tỏ lòng thành kính ngợi khen
Đức Mẹ mà kẻ ấy bỏ chẳng làm. Vậy trong Hội-
Thánh xưa nay có thói quen giục bảo con cái Đức
Mẹ mặc áo xanh cùng lần hạt bảy sự thương khó,
trước là tỏ lòng tôn kính Đức Mẹ, sau là nhờ ân
xá đại xá giúp các Đấng linh hồn, Vậy trước ta

nên nhắc lại về áo xanh thề nào và về chuỗi bầy sự làm sao.

Lễ thứ I. — Gốc tích áo xanh. Nguyên đời 17 Đức Mẹ hiện ra cùng bà thánh Ursula, tay cầm áo xanh da trời, trao cho bà thánh ấy mà phán dạy phải lập một dòng nữ tu mặc lấy áo xanh, có ý kính Đức Mẹ chẳng hề mắc tội tổ tông và cầu nguyện cho kẻ có tội đừng trở lại. Hội Thánh thấy dòng này làm ích cho người ta lắm, thì nhận lấy mà ban nhiều ân xá cho kẻ mặc áo xanh này.

Hỡi anh em, ta muốn tỏ lòng thành kính Đức Mẹ thì hãy vào họ áo xanh cho đừng kính Đức Mẹ là mẹ chẳng hề mắc tội tổ tông, xin Người khất hộ vực ta trong đàng sạch sẽ tội lỗi, và đừng giữ ơn nghĩa thánh Chúa. Lại kẻ mặc lấy áo xanh thì đừng nhờ nhiều ơn đại xá khôn kể xiết : kẻ mang áo xanh đừng đại xá ngày mình mang áo, các ngày Chúa nhứt đầu tháng, các ngày lễ trọng về Đức Bà. Lại ai sạch tội mà đọc sáu kinh Lạy-Cha, sáu kinh Kính-măng, sáu Sáng-danh, thì cũng đừng nhờ ơn đại xá cho mình và cứu các Đấng. Còn tiền xá thì mỗi khi làm việc gì lành như thăm kẻ liệt, nghe giảng, xem lễ v. v. đều đừng nhờ. Cho ta dễ nhờ mà lãnh các tiền xá, thì hằng ngày ban mai có ý hưởng nhờ các ân xá trong ngày ấy.

Còn những đều phải giữ về áo xanh, thì phải

sắm bộ áo nữ dệt sắc xanh da trời, và xin thầy cả làm phép lần đầu hết khi vào bộ áo. Các lần sau không cần làm phép lại. Toà thánh có cho phép mang tượng ảnh vẩy thể áo đen và áo xanh, song phải xin thầy cả làm phép ảnh theo ý kẻ xin mặc áo đen hay là áo xanh. Cho đặng nhờ ân xá thì phải mang trên mình luôn, trừ khi có việc cần bỏ qua một lúc. Dầu ai bỏ lâu mà sau muốn mang lại cũng không cần làm phép lại.

Vậy như ai trong chúng ta chưa mang áo xanh, thì xin thầy cả làm phép áo mà mang cho mình, bằng bỏ đã lâu thì hãy kíp sắm lại mà mang, vì kẻ làm con thật Đức Mẹ, muốn cho mẹ mình phù hộ thì chẳng tiếc đi gì với mẹ mình, mà chẳng làm cho đặng tỏ ra mình là kẻ thật lòng thành kính Đức Mẹ.

Lễ thứ II. — Còn về chuỗi bảy sự thương khó Đức Bà, nguyên mới độ hơn 600 năm nay, đời thứ 13 có bảy thánh lập dòng gẫm suy sự thương khó Đức Bà đã bày ra phép lần hạt trước hết, chia sự thương khó ra bảy phần : mỗi phần đọc bảy kinh Kính mừng, một kinh Sáng danh, một kinh Lạy Cha. Hội Thánh thấy phép lần hạt này sinh nhiều ơn ích, thì đã châu phê nhận và ban nhiều ân xá cho kẻ lần hạt chuỗi này. Hễ đọc chuỗi này mỗi kinh Lạy Cha, mỗi kinh Kính Mừng thì đặng một trăm ngày tiểu xá, Lần hạt

chuỗi này ngày thứ 6 mùa Chay cả, hoặc lễ bảy sự thương khó thì mỗi kinh đặng 200 ngày, ai lần chuỗi đủ trọn cả tháng thì đặng một đại xá, song phải xưng tội chịu lễ, viếng nhà thờ.....

Ở anh em xưa nay trong Hội Thánh khi ai lâm phải ngặt nghèo, mà lần hạt chuỗi bảy sự kêu xin cùng Đức Mẹ, thì đã đặng Đức Mẹ cứu giúp. Vậy ta muốn thông phần thương khó cùng Mẹ mình, thì hãy giữ thói quen đọc chuỗi bảy sự thương khó Đức Bà các ngày thứ 7; trước là thông phần khổ khó cùng Người, sau là đặng nhiều ơn ích phần hồn phần xác : đời này đặng bình an, khi lâm tử đặng ơn nghĩa thánh và đời sau đặng hiệp vầy cùng Đức Mẹ đời đời.

Truyện-thánh

Đức Bà Maria tỏ lòng nhơn từ
với kẻ có tội.

Trong sách thánh tôn kính Đức Bà có thuật chuyện rằng : có một người kia con nhà giàu có ăn ở phong lưu, khi cha mẹ chết rồi lần lần bán sản nghiệp ăn chơi xui phí, chẳng khỏi mấy lâu hết của, mới hồi tâm phiền muộn than thở rằng : « Minh hết của, lại không biết làm nghề gì hậu độ thân kẻ dối ! »

Thằng tôi tớ xấu nghe vậy, liền khiến chủ rằng: « Xin ông đừng phiền, cũng còn một phép cứu ông cho khỏi túng rỗi, hầu nở mặt nở mày cùng thiên hạ, là đi cầu với ma quỷ ắt là được việc. Người ấy khuôn chí, cũng vì túng rỗi, liền nghe lời thằng tôi tớ. Đến tối lại, hai thầy trò cỡi ngựa ra đồng hoang vắng vẻ. Thằng đầy tớ đọc ít lời phù pháp, ma quỷ liền hiện đến. Nó kể cái việc chủ mình muốn xin, thì ma quỷ liền hứa sẽ giúp đặng, mà trước hết phải bỏ Đ. C. T. Người chủ nghe vậy cũng sợ, song nghĩ lại việc nhà túng rỗi lắm, không biết làm nghề gì cho đủ ăn thì đánh liều đành bỏ Chúa. Ma quỷ lại rằng: còn phải bỏ Đức Bà nữa mới đặng.

Người chủ liền rằng: « Thà tao đi ăn mày hay là chết đói mà không đời nào tao bỏ Đức Bà đặng. » Ma quỷ thấy việc không xuôi liền biến mất. Cả hai thầy trò cỡi ngựa về ngang trước nhà thờ mới vừa sáng, Người chủ giao ngựa cho đầy tớ dắt, mà vào nhà thờ. Thấy trên bàn thờ chính có tượng ảnh Đức Bà bằng Đức Chúa Giêsu, liền quì gối nhớ tội mình mới chỗi Chúa, mà ăn năn thảm thiết nước mắt tuôn rơi, không dám xin đi gì cùng Chúa, một xin Đức Mẹ cầu bầu. Người khóc lóc cầu xin một buổi, liền thấy Đức Bà kêu xin Đ. C. G. cho mình, song Đ. C. G. xây mặt đi không chịu ngó đến người có tội, mà Đ. Bà cứ nài xin Đ. C. G. mãi, thì nghe Đ. C. G. phán rằng:

« Thằng này mới phản nghịch cùng ta, cần chi nói đến nó nữa ». Đức Bà lam thình, bèn đề Đ. C. G. trên bàn thờ, đoạn quì gối mà năn nỉ rằng :
« Lạy Đức Chúa Con, là con yêu dấu mẹ, mẹ đã biết nó phản nghịch cùng Chúa, chẳng đáng nhờ ơn tha thứ, song tôi là mẹ Chúa, tôi phải đáng nhờ ơn ».

Đức Bà nói chưa dứt lời thì Đ. C. G. liền đỡ Đức Bà dậy mà rằng : « Hỡi mẹ yêu dấu, xưa nay mẹ xin sự gì thì con phải cho sự ấy, con chẳng chối cãi, nay mẹ xin ơn này thì con phải nhậm lời vì lòng yêu dấu mẹ, con tha lỗi cho nó ». Người ấy thấy Đ. C. G. tha tội cho mình, thì mừng rỡ hết sức.

Từ ấy về sau người hăng cao rao phép lạ này cùng hăng nường cây Đức Bà mà lo việc rồi linh hồn mình cho đến chết.

Ta nghe tích truyện, kẻ có một chút lòng thành kính Đức Bà, mà đã dặng ơn tha thứ, khỏi sa chước quỷ dữ. Vậy hỡi kẻ có tội ! Phải cả lòng trông cậy Đức Bà đừng bỏ làm một hai việc lành tôn kính Đức Bà, ắt sẽ trông nhờ Đức Bà thương giúp. Lạy Đức Bà cứu kẻ có tội, xin cầu cho chúng tôi, cầu cho chúng tôi là kẻ có lòng trông cậy Đức Mẹ.

Hoa thiêng liêng — Có lời ông thánh Phanxicô rằng ; Một lượng lời cầu nguyện đang khi phải

khốn khổ cách thiêng liêng, thì có công trước mặt Đ. C. T. hơn một trăm cân đang khi bằng an vui vẻ.

Vậy ta dốc lòng : Dầu ta phải buồn bực, gian-truân cách nào, thì ta chớ hề bỏ đọc kinh cầu nguyện, làm các việc thiêng liêng ta quen làm, vì chính buổi ấy là buổi Chúa xem xét ta đấu chiến, và ban ơn cho ta đặng toàn công thắng trận, nên khi ấy ta phải than rằng : Lạy Chúa tôi, xin Chúa tôi thiêu đốt, nung nường tôi, miễn là cho tôi đặng kính mến Chúa luôn.

Lời than thở — « Lạy Đức Mẹ, Mẹ ví thề hoa huệ giữa chòm gai, dường hò câu rất xinh đẹp, như cây kia sẽ sinh linh được, chữa chúng tôi lành đã tật nguyên. (*Hym. Praeclara custos virginum*).

Ngày thứ hai mươi sáu

Lễ Đức Bà ban sự bằng an.

Các bôn đạo mọi đời bằng ngày ngưỡng trông ơn lành Đức Mẹ, vì nhìn biết Đức Mẹ, là Đấng Đ. C. G. đã trời phú, đề cầu bầu bình vực cho ta. Còn Đức Mẹ đã nhìn lấy ta là con Người, nên hằng ngày Người cầu khẩn cho ta cùng phù hộ ta cho khỏi mọi cơn bí yếu, khi ta kêu ca van vái cùng Người.

Lễ thứ I. — Ta hãy suy Đức Bà hay bầu chữa cho ta là thế nào. Thuở Đ. C. G. lên trời đoạn, thì Đức Bà còn ở lại với các thánh Tông đồ và bôn đạo đời trước, mà an ủi cho khỏi mọi cơn lo buồn. Vậy bây giờ Người có quyền phép trên trời, há Người chẳng dùng quờn phép mình là mẹ Đ. C. T. mà cầu xin cho bôn đạo Hội Thánh phải gian nan ở thế này, cho khỏi mọi điều nguy hiểm và đặng bằng an sao?

Ta cũng hãy suy Đức Mẹ xưa ở đời, Người cũng đã trải qua những sự gian truân thế này, nay Người nhận ta là con cái Người, Người thấy ta là kẻ Đ. C. G. đã đổ máu mình mà chuộc, khi ta mắc phải những sự gian nan cam khổ, ắt Người cũng động lòng, Người dùng lấy quờn chức Nữ

vương mà bầu chữa cho taặng khỏi vương những vòng lao lý thế này, mà đặng bình an làm tôi Chúa.

Vả lại Đức Mẹ là Đấng Đ. C. T. đã hứa cho loài người ta, sẽ có quờn phép đập đầu con rắn là ma quỷ ở hoả ngục tràn lên mà nhiều hại loài người, nên khi Đức Mẹ thấy ta phải mắc dò lưới ma quỷ mà lạc đảng phần rồi, mà ta chạy đến kêu xin Người, thì Người liền sẵn lòng bầu chữa ta cho đặng an ổn, khỏi bị kẻ nghịch thù nhiều hại linh hồn ta ; Người cũng chỉ vẽ cho ta những đảng nẻo phải lánh kéo lăm phải chước cám dỗ.

Hội Thánh tặng khen Đức Mẹ hay ban sự bằng an, vì xưa nay những kẻ phải bối rối phần hồn phần xác mà chạy đến kêu xin Người cầu bầu, thì Người liền làm cho mọi sự tối tăm ấy náy đều biến tan đi mất. Hỡi chúng ta là con cái Đức Mẹ, hãy chạy đến cùng Người trong mọi cơn ấy-náy, âu-lo và mọi cơn nguy hiểm ; xin Người chữa cho ta khỏi mọi điều nguy nan mà đặng bình an hồn xác.

Lễ thứ II. — Gốc tích thế nào mà gọi Đức Bà là Nữ vương ban sự bằng an. Ta hãy suy vì ý nào mà Hội-Thánh tặng khen Đức Bà là Nữ vương ban sự bằng an. Từ xưa đến rày các giáo hữu mọi nơi trong Hội-Thánh khi phải rối rắm âu lo chạy đến cùng Đức Mẹ thì đã đặng Đức Mẹ

nhơn từ cứu chữa cùng làm cho con cái Người đều đặn yên hàn.

Nhứt là đời Đức Giáo tông Piô thứ V, quân Hôi-hôi ngạo mạn cùng Hội-Thánh, bắt bớ các bôn đạo, tức thì Hội Thánh dạy các bôn đạo kêu xin Đức Mẹ cứu chữa cho khỏi cơn nguy hiểm, Đức Mẹ cũng đã nhậm lời các con cái Người kêu xin mà cứu chữa cho đặn bằng an. Vậy Hội-Thánh đã tặng khen Đức Mẹ trong kinh cầu là Đấng bầu chữa các bôn đạo. Lại trong đời Đức Giáo tông Piô VII, quân nghịch làm khốn Hội Thánh cách dữ dẫn ; trong 5 năm Đức Giáo hoàng phải lưu giam chẳng đặn thông thả mà cai trị Hội Thánh ; mà Đức Giáo hoàng đã cậy lòng lành Đức Mẹ che chở, thì kinh đô Hội Thánh Rôma lại đặn bình an.

Cho đặn tạ ơn Đức Mẹ thì đã tạc hình Đức Mẹ bầu chữa bôn đạo cùng làm lễ riêng kính tôn Người. Đến mấy đời sau Hội-Thánh khắp thế gian, hoặc lâm thần khí mất mùa đại hạn, hoặc nơi nọ xứ kia phải bắt bớ, cùng nhiều phe đạo lạc ra sức làm nghịch cùng Hội-Thánh, thì Đức Giáo tông dạy bôn đạo kêu xin Đức Mẹ, mà đã đặn bình an. Như đời Đức Giáo-tông Lêô XIII dạy đọc chuỗi Mối-khôi, có ý xin cho đặn bằng an hồn xác. Lại càng ngày thấy các sự tai biến nổi lên, như giặc giã chém giết cả phương tây từ năm 1914 đến năm 1918 vừa rồi, các sự

lộn lạc bởi giấc mà ra. Đức Giáo hoàng Bê-nê-đi-ctô XV đã dạy đọc thêm vào kinh cầu cầu « Nữ vương hay ban sự bằng an » để cầu xin Đức Mẹ cho yên giấc giã.

Hỡi anh em ta, từ xưa đến nay chưa hề có ai chạy đến cùng Đức Mẹ và bền lòng trông cậy Người, mà phải về không bao giờ. Vậy trong mọi cơn bí yếu và buổi bình nhựt ta muốn sự bằng an, ta hãy chạy đến khẩn cầu với Đức Mẹ ; hãy mua đèn dâng lễ Misa xin sự bằng an cho gia đạo ta, ắt là Đức Mẹ là Nữ vương ban sự bằng an, sẽ động lòng cầu cho chúng ta được an hoà chẳng sai.

Truyện-thánh

Đức Bà cho kẻ có lòng kính sự thương
khó Người gặp lại ơn nghĩa thánh
vàặng chết lành.

Bà thánh Birgitta khi còn sống ở đời, nghe lão kia ở gần phải liệt nặng hiềm nghèo, song không chịu xưng tội. Người động lòng thương xót liền cầu nguyện kêu xin lòng lành Chúa cho kẻ ấy.

Chúa nhậm lời mà dạy bà thánh ấy hãy đi rước thầy cả cho lão ; người vâng cho đi mời thầy

cả đến. Thấy cả biết thánh ý Chúa, liền chạy đến khuyên giục lão xưng tội, chẳng hay kể liệt cứ một mực chối dai rằng: Mình mới xưng tội không cần gì xưng nữa. Thấy cả hết thê, phải lui về. Nhưng mà Chúa rất nhơn từ vô cùng chẳng bỏ kẻ có tội, dạy bà thánh Birgitta đi rước thầy cả cho lão một lần nữa. Thấy cả cũng chịu lòng vâng nghe mà đến hết sức khuyên giục lão ăn năn trở lại, song cũng chẳng dặng ích gì, rồi cũng phải về không.

Lần thứ ba Chúa tỏ cho bà thánh Birgitta biết lão ấy có một tội trọng kia nên xâu bổ chẳng dám xưng. Chúa dạy người nói với thầy cả đừng đợi lão xưng, cứ việc nói ra cái tội lão đã phạm, ắt là lão chẳng còn sợ đi gì nữa. Thấy cả vâng lệnh đi khuyên lão lần thứ ba theo lời bà thánh ấy chỉ bảo, mà tỏ cái tội nặng nó hồ thẹn chẳng chịu tỏ cáo. Người liệt vừa nghe, lấy làm lạ, sững sờ khác nào chiêm bao tỉnh lại, liền hiểu là việc Chúa soi, vì tội mình phạm một mình rất kín đáo, mà Chúa đã cho thầy cả biết, nên động lòng ăn năn khóc lóc cùng bói thầy cả rằng: con có lẽ trông cậy Chúa tha chăng? Thấy cả an ủi cùng giục lòng người ấy trông cậy lòng lành Chúa và lo xưng tội tử tế; qua bữa sau chịu Mình thánh Chúa, khỏi sáu ngày thì qua đời bằng an.

Đ C T. cũng còn lòng thương tỏ cho bà thánh Birgitta biết; Linh hồn ấy còn phải giam ở lửa

luyện ngục, phải cầu cho nó, và tỏ ra cho bà thánh ấy biết : khi người ấy còn sống đã có lòng kính sự thương khó Đức Mẹ cách riêng, nên Đức Mẹ đã thương nó và đã cầu xin cho nó ; Chúa vì lòng kính Đức Mẹ mà nhậm lời xin, nên dạy kêu thầy cả khuyên bảo người liệt ba lần như vậy.

Ta hãy coi, một việc kính riêng sự thương khó Đức Bà mà đã cứu giúp cho người ta khỏi mất linh hồn mà dặng gập lại ơn nghĩa thánh trong giờ lâm chung. Vậy ta đừng lơ láo chẳng đem lòng thành kính mà làm một hai việc riêng kính tôn kêu xin Đức Bà Xin Đức Bà cầu cho chúng tôi, khi nầy và trong giờ lâm tử.

Hoa thiêng liêng — Có lời Thánh kinh nói rằng : ở nhưng là cội rễ mọi sự dữ. Lại thánh nhơn kia nói rằng : Hễ người làm việc thì có một quỷ đến thúc giục cám dỗ. Song kẻ ở nhưng thì có vô vàn vô số ma quỷ đến khuấy.

Vậy ta dốc lòng : Hằng lo kiếm việc mà làm theo đấng bậc ta, lo việc phần xác trong gia đạo và lo việc phần hồn ta cùng giúp đỡ anh em, đừng ở giả dưng biếng nhác, ham cờ bạc rượu trà vô ích làm cho ta mất thì giờ uổng phí.

Lời than thở — Lạy Đức Bà Maria, mẹ là sao bắc đầu sáng ngời, đem đàng kẻ vượt qua biển hiềm. Cửa thiên đàng hậu phúc, dắt tay người lên cõi thường sinh.

Ngày thứ hai mươi bảy

Lễ Đức Bà sinh thi.

Hẳn thật Đức Bà là mẹ Đ C T., dặng khỏi mọi lễ luật buộc người thế gian phải giữ, song le ý mẫu nhiệm Đ C T. để cho Đức Bà mắc lấy lý đoán hình phạt sự chết, hầu thông phần chuộc tội, nên giống như Con mình là Đ C G. đã chịu nạn chịu chết mà cứu chuộc loài người ta. Lại Chúa muốn cho Đức Mẹ nên gương sự bằng an trong giờ lâm tử cho kẻ lành đừng sanh lòng buồn bã sầu muộn. Vậy ta hãy suy tự tích Đức Bà sinh thi cách bằng an dịu dàng là thế nào.

Lễ thứ I. — Tự tích Đức Bà sinh thi thế nào? Từ ngày Đức Mẹ sinh ra cho đến ngày Người qua đời, thì Người bằng năm giữ mọi nhưn đức, cùng dặng đầy công phước, nên linh hồn Người bằng dặng khoái lạc vui vẻ cùng hằng mong mỏi về cùng Con rất yêu dấu mình là Đ C G. cho dặng hưởng mọi vinh phước trên cõi tiên diêu đời đời.

Cứ lời truyền rằng : Từ ngày Đức Mẹ và các thánh Tông đồ đưa Đ C G. ngự về trời, thì Đức Mẹ ở lại cùng các đấng ấy hằng an ủi dạy vẽ phô dăng ấy trong mọi cơn ưu phiền trắc trở, trong lúc mới sơ khai Hội Thánh. Đến ngày Đ C T. tiền

định cho Đức Mẹ về thiên quốc thì phép tắc Chúa xui khiến cho các thánh tông đồ đang giảng đạo các nước thế gian, đều hiệp đủ mặt mà bầu chực Đức Mẹ mong sinh thì.

Bấy giờ Đức Mẹ an ủi các đấng ấy rằng : Chúa để mẹ lại dưới thế gian này hầu an ủi chúng con ; nay Chúa gọi mẹ về, phần chúng con hãy ân cần giảng dạy cho thiên hạ. Tuy mẹ lìa cách chúng con, song mẹ chẳng bỏ chúng con, mẹ hằng nhớ đến và phù hộ cho chúng con chẳng khi dừng.

Các thánh Tông đồ đều than van khóc lóc thương tiếc và kính lạy Đức Mẹ lần sau hết, bấy giờ linh hồn Đức Mẹ ước ao bay lên cùng Chúa, nên thân thể Người chẳng đủ sức mà cầm linh hồn Người lại. Vậy linh hồn cực thanh cực tịnh Đức Mẹ lìa ra khỏi xác cách êm ái dịu dàng ngự về trời, có muôn vạn thiên thần mừng hát chầu chực đưa Người về thiên quốc, xác Người tươi tốt đẹp đẽ, cả phòng bay mùi thơm ngọt ngào êm ái. Ấy Đức Mẹ qua đời thể ấy chẳng phải già nua tuổi tác hay là mắc bệnh hoạn gì, một bỡi lửa kính mến đốt trái tim Người hằng muốn bỏ thế này hầu kết hiệp cùng Chúa đời đời.

Hỡi anh em ta muốnặng chết lành êm ái thì hãy bắt chước Đức Mẹ, hằng tập mình giữ mọi nhơn đức theo đấng bậc ta, và chớ bỏ mọi tội lỗi, thì ta mới đặng an nhàn trong giờ lâm tử. Lạy

Đức Bà Maria, xin chữa chúng tôi khi này và trong giờ lâm tử.

Lẽ thứ II. — Có ba điều làm cho người thế gian phiền muộn trong giờ lâm chung : một là lòng dính bén yêu chuộng của đời tạm này ; hai là lương tâm cắn rứt bối rối vì tội lỗi ; ba là chẳng biết Đ C T. sẽ đoán xét cho mình làm sao. Ba điều ấy Đức Bà dặng trọn khỏi.

Cả đời Đức Bà hằng chê bỏ mọi sự thế gian này, Người hằng chí quyết đem lòng kính mến Đ C T. cùng bằng lo kết hiệp cùng Đ C T., nên đến giờ gần sinh thì, linh hồn Đức Mẹ bằng tịnh và bằng ước ao cho ra khỏi thế tạm này, mà về cùng Đ C T. là bạn rất chí thiết mình, là Đấng mình hằng kính mến thờ phượng ; rày xem thấy mặt thì thoả tình thừa mến. Trái tim Đức Mẹ cực thanh cực tịnh, chẳng hề vương tí tích ố gì tội lỗi, nên lòng hằng dặng an tịnh vui vẻ luôn ; bởi đó đến giờ lâm tử lòng rất hỉ hoan vì biết ít nữa sẽ về cùng Chúa mà lãnh phần thưởng trọng tốt đời đời.

Lại Đức Bà từ thuở đầu thai cho đến chết hằng dặng nghĩa cùng Chúa luôn, nên chẳng hề áy náy ấu lo Đ C T. đoán xét công thẳng nghiêm nhặt với mình.

Đức Bà đã dặng đầy ơn phước lạ, nên Người biết chắc, hễ tắt hơi đoạn thì sẽ dặng ngự về trời

hiệp cùng Con rất yêu dấu mình mà ngự toà cao sang cõi thọ ; nên Người chẳng những chẳng sợ toà công thẳng Chúa, mà lại ước ao chết cho đặng mau về cùng Chúa là quan đoán xét, ban mũ triều thiên trọng tốt cho mình.

Vậy ta hãy vui mừng, Đức Mẹ chết bằng an, ngự về cùng Chúa, làm nữ vương trên trời dưới đất, hầu cầu bầu nguyện giúp cho chúng ta. Hãy xin mẹ rất nhơn lành ban ơn cho ta bằng dọn mình sẵn, hằng giữ ơn nghĩa Chúa, cho ở đời đặng sống thánh chết lành bằng an vui vẻ, ngõ sau đặng về thiên quốc hiệp vầy cùng Đức Mẹ trên cõi thường sinh đời đời.

Truyện-thánh

Đức Bà cứu một người nữ phải quỷ ám.

Trong sách phép lạ Đức Bà, có thuật truyện rằng : có một nhi nữ tên là Maria đi theo người quen đem đi thăm cha ở phương xa. Giữa đường bị người quen ấy bán cho người kia tên là Turio giữ đạo Hồi-hồi. Tên này mua về biết nó có đạo Thiên Chúa, nên dỗ dành bỏ đạo. Maria không chịu bỏ, thì nó đánh khảo hành hà đủ cách. Sau hết nó buộc Maria vào đuôi ngựa, rồi đánh ngựa chạy, kéo lôi vật vã khốn cực quá lẽ. Maria chịu

không nổi nên bỏ đạo, cùng làm việc dị đoan, phạm tội nặng nề.

Ma quỷ cũng dường theo làm cho Maria mắc chứng động kinh, run rẩy cả mình, miệng mũi đều trào máu, chủ nhà làm phù pháp đuổi quỷ, song chẳng dặng ích gì, một đề cho Maria đi nhà thờ Đức Mẹ tại thành Postume. Maria vào nhà thờ thấy tượng ảnh Đức Bà, thì đau lòng thảm thiết, khóc lóc, ăn năn kêu xin Đức Mẹ.

Đức Mẹ liền hiện ra mà phán rằng : « Ta muốn cứu con, song con phải đến tại nhà thờ kia mới lành đã. Maria vâng lệnh Đức Bà mà đi tới nhà thờ xứ ấy. Ma quỷ còn theo khuấy khuấy luôn. Mấy bà phước ở gần nhà thờ nghe Maria khóc lóc thì chạy đến coi việc gì. Maria xin bát nước lạnh, vì đã mệt mà khát nước quá. Bà phước cho bát nước lạnh, nó uống vừa rồi, khỏi hết các bệnh.

Từ ấy Maria biết quờn phép Đức Bà cứu chữa nên ăn năn trở lại giữ đạo sốt sắng và cảm ơn ngợi khen lòng lành Đức Mẹ như từ cứu chữa. Tích này xảy ra năm 1615.

Hỡi anh em, dầu ta phải mồ côi cô độc cách nào, miễn ta có lòng thành kính Đức Bà, thì Đức Bà chẳng hề bỏ ta. Một tiếng ta van vái cùng mẹ lành ta là Đức Bà Maria, thì Người liền ra tay cứu vớt, cho khỏi kẻ thù làm hại ta. Vậy hãy chạy đến cùng Đức Bà trong mọi cơn cực phiền khổ.

Hoa thiêng liêng — Có lời ông thánh Job rằng: Người đời sống vắn vỏi là dường nào. Ngày giờ chúng tôi như bóng kia trên mặt đất này. (Job. XIV-1) Ở người tội lỗi đại đột kia, hôm nay ma quỷ sẽ bắt lấy linh hồn mây. Những sự đã đến thì nó cũng đã đi qua rồi.

Vậy tôi dốc lòng : Lo siêng năng làm việc lành phước đức từ bây giờ, kéo dài mai chẳng chắc. Tôi phải lo tính việc linh hồn tôi từ bây giờ, kéo có ngày tôi muốn mà chẳngặng. Vì ơn Chúa có buổi có thì.

Lời than thở — Lạy Đức Bà Maria chúng tôi ở chốn khách đày kêu đến cùng bà. Hỡi ôi ! Bà là chúa bầu chúng tôi, xin ghé mắt thương xem chúng tôi.

Ngày thứ hai mươi tám

Lê Đức Bà mông triệu thẳng thiên.

Đức Bà là đấng đặng đầy ơn Chúa, đặng chức làm mẹ sinh Đ. C. G. là Đ. C. T. thì chẳng có mắc phải lề luật tự nhiên như mọi người dương thế, là chết đoạn xác phải tiêu tan hư thúi. Ta hãy vui mừng cùng Hội Thánh mà mừng Đức Mẹ khởi hoàn ngự về trời sống lại vang biền tiêu diêu trên nước thiên đàng.

Lễ thứ I. — Ta hãy suy những lẽ làm chứng Đức Mẹ đặng sống lại là thế nào. Có lời truyền rằng : Đức Mẹ sinh thì đoạn thì các thánh Tông đồ táng xác Người, mà Đ. C. T. ban ơn riêng cho xác thánh Đức Bà chẳng phải hư nát. Ta cứ lý mà suy : Con Đ. C. T. đã xuống thai trong lòng Đức Mẹ, xác Mẹ đã nên như đền thờ Đ. C. T. ngự, cho nên chẳng lẽ Đ. C. T. để cho xác thánh ấy phải ra hư nát. Cứ lời Đ. C. G. đã phán : Ai chịu Mình cùng uống máu Tao thì sẽ đặng sống đời đời ; lại đến ngày tận thế Tao sẽ cho xác ấy sống lại nữa.

Vậy xác Đức Mẹ đã chịu lấy Đ. C. G., đã cưu mang Chúa, khi ở đời này, thì Chúa phải cho Đức Mẹ sống lại mà chẳng phải đợi chờ đến ngày tận thế như các người khác ; vì nếu phải đợi chờ lâu

năm, ắt là Chúa chẳng ban ơn riêng ngoại luật cho mẹ mình ; sự ấy làm sao cho phải. Vậy ta hãy hát mừng cùng Hội Thánh : Đức Bà đang sống lại sáng láng vang hiển, xin Đức Mẹ cho ta ở đời hằng năm giữ lễ luật Chúa cho trọn, cho xác hồn ta đang khỏi hư mất đời đời trong hoả ngục, và ngày sau ta đang lên trời sáng láng vang hiển cùng Mẹ ta.

Lễ thứ II. — Tự tích Đức Bà sống lại thế nào. Cứ lời truyền rằng : Khi đã táng xác Đức Mẹ đoạn, thì có các thiên thần hát mừng nơi mồ Người đã ba ngày tròn. Vừa đoạn ông thánh Tôma ở phương xa mới về, chẳng gặp được mặt Đức Mẹ, thì lòng ước ao náo nức cho đang xem thấy mặt mẹ thánh một lần sau hết nữa. Các thánh Tông đồ chịu lòng ông thánh ấy thì mở quan tài ra ; bấy giờ chẳng còn thấy xác Đức Mẹ nữa ; ai nấy đều sửng sờ mà không khen mừng hát Đức Mẹ, Chúa đã đem cả hồn cả xác Người ngự về thiên quốc.

Ta hãy suy : xác Đức Mẹ đang sáng láng oai nghi xinh tốt, vì xác người ta thế gian, đến ngày sau cũng đang tốt lành chói lói, huống nữa là xác Đức Mẹ Chúa Trời. Đức Chúa Thánh Thần đã lấy máu cực sạch bởi xác thánh ấy mà dựng nên xác Đ. C. G., vậy xác đã đang sống lại, ắt đã đang tốt lành sáng láng.

Ô anh em ! ta phải vui mừng vì Đức Mẹ đã

đặng thẳng thiên khởi hoàn, làm bà chúa ngự trên cõi trời, đầy no vinh phước, quyền cả vô song, xin Người đồ xuống mọi ơn Chúa cho ta khỏi sa phạm tội lỗi đặng giữ ơn nghĩa thánh Chúa, cho ngày sau đặng sống lại sáng láng vinh hiển làm một cùng Đức Mẹ đời đời.

Truyện-thánh

Bà thánh Têrêxa đặng nhiều ơn lạ lùng bởi Đức Mẹ.

Bà thánh Têrêxa là người nước Hispania sinh bởi dòng dõi sang trọng. Thuở người còn nhỏ đã tỏ lòng thành kính Đức Bà chí thiết, người xin anh người giúp mà làm một cái chòi ngoài vườn cha mẹ, ở đó người đặt bàn thờ cùng chưng tượng ảnh Đức Bà. Việc rất tốt lành nầy bởi tính thật thà trẻ con, đã làm đẹp lòng Đức Bà quá chừng.

Người vừa đặng mười tuổi, mẹ phải lâm bệnh mà chết thì người lấy làm đau đớn quá lẽ liền chạy đến trước tượng ảnh đặt trong nhà nguyện nầy mà cầu xin cách thật thà rằng : Lạy Rất thánh Đức Bà, kìa mẹ tôi chết rồi, tôi xin Đức Bà làm mẹ tôi và nhận lấy tôi làm con riêng Đức Bà. Bà thánh Têrêxa hết lòng thật thà mà xin thì Đức Mẹ đã

nhậm lấy lời người và phù hộ cho người cách riêng như ta đã thấy trong hạnh người.

Người vừa lên mười lăm mười sáu tuổi, duông nhan đẹp dễ, lại bề nhơn đức tốt đánh, đặng thông thái khôn ngoan hiểm lạ. Người ngã bệnh phần xác và linh hồn ra khô khan trong 18 năm trời mà đặng bề an ủi bề trong bằng lòng chịu khó và đặng đầy ơn Chúa khôn kể xiết. Bà thánh Têrêxa chẳng bỏ kêu xin Đức Bà và bạn thánh người là ông thánh Giuse nên đã đặng lành đã.

Chính mình người đã lập đặng nhiều nhà dòng và hiệp cùng ông thánh Gioan thánh giá mà sửa luật dòng Caramêlô. Người phải chịu nhiều nỗi cam go khốn khổ, song người chỉ trông cậy Chúa và Đức Bà mà đặng xuôi việc. Đ. C. G. cũng hiện đến cùng người mà an ủi rằng : việc mấy làm đẹp lòng tao lắm, mấy hãy lập một nhà dòng giữ luật nhất và gọi tên là nhà thánh Giuse thì thánh Giuse sẽ giúp mấy và Đức Bà cũng giúp mấy nữa ; phần tao ở giữa sẽ ban ơn cho mấy và chỉ dẫn người ta thắng đặng ma quỷ.

Người lập đặng một nhà phước hẳn hoi, song vừa rồi ma quỷ lại khuấy mà sinh tiếng gièm siề n bỏ vạ nói hành làm cho bề trên ngăn trở, dạy người phải bỏ việc mà về nhà dòng chánh, song người một lòng trông cậy Chúa và Đức Bà.

Đến nửa năm sau, Đ. C. G. hiện đến cầm mũ họa đội cho người mà ban khen rằng ; thật mấy

rất có phước, mây đã làm sáng danh Tao và Đức Bà là Nữ vương dòng Caramêlô ; người vui mừng lắm, chẳng ngã lòng, cứ kêu xin bề trên và đã đắc kỳ sở nguyện và lập dòng lại như xưa, và nhà phước này đã làm sáng danh Chúa. Người đặt nhiều ơn lạ lùng làm nhiều phép lạ thuở còn sống và cứu độ muôn vạn người ngoại giáo vào ràn chiên Chúa, bởi lời người và các người trong dòng đọc kinh cầu nguyện ăn chay hãm mình.

Khi người đã quá sáu mươi tuổi đầy công nghiệp thì đã qua đời, linh hồn thăng thiên lên chầu Chúa và xem thấy Đức Bà.

Hoa thiêng liêng — Có lời ông thánh Bênadô rằng: Đ. C. G. là mạch mọi ơn phước, mà Đức Bà là như máng xối Đ. C. T. dùng mà ban xuống cho ta, cho nên Đức Bà đã đặt phần thông công phép tắc vô cùng làm một cùng Đ. C. T.

Vậy tôi dốc lòng : Mọi khi tôi phải kêu ơn nài cùng Đ. C. T. thì tôi phải chạy đến cùng Đức Bà trước đã và tôi hết lòng trông cậy Đức Bà là mẹ riêng tôi. Tôi phú mọi sự tôi thiếu thốn âu lo trong tay Đức Mẹ.

Lời than thở — Lạy Đức Bà Maria là đấng chúng tôi trông cậy, cầu cho chúng tôi.

Ngày thứ hai mươi chín

Ta hãy trông cậy Đức Mẹ cho bền đỗ.

Cả tháng này ta bằng suy ; ẫm và phải kêu van nguyện cầu cùng Đức Mẹ, vì trông Người xuống mọi ơn chúa chan cho ta, mà nhiều lần chẳng dặng là vì ta chẳng có lòng cậy trông cho bền ; và lại nhiều lần đã trở lòng nghịch mạng với Người, hoặc làm nhiều điều ngăn trở ơn thánh Người ban xuống cho ta.

Lễ thứ I. — Ta suy những lẽ ta phải trông cậy Đức Bà cho bền là thế nào. Ta đã biết Đức Bà là như máng Đ. C. T. dùng để thông ơn xuống cho thiên hạ ; hễ ai kêu xin sự gì, thì như Đ. C. T. đã sắp đặt phải chạy đến cùng Đức Bà trước đã.

Phần ta xưa nay chạy đến kêu xin ơn cùng Đức Mẹ, song ta chỉ kêu xin như việc quan chẳng có gấn vó nài xin, hoặc mới kêu một đòi lần thì liền bỏ, hoặc ngã lòng rùn chí, thấy mình chưa dặng thì đã kêu trách than van ; vậy phải nhớ Kinh thánh rằng : Ai bền đỗ đến cùng thì mới dặng nhờ phần rồi. Ta nên mượn lấy lời ấy mà nói về Đức Mẹ : hễ ai giữ lòng trung nghĩa và kêu xin Người cho bền chí thì mới trông nhờ phần rồi, và dặng mọi ơn ta sở nguyện.

Ta cũng đã biết : Đức Mẹ là Đấng nhơn lành, thấy ta túng rồi chạy đến cùng Người ắt là Người chạnh lòng nghe lời ta ; song nhiều lần Người bắt ta đợi chờ cho ta thêm lòng cậy trông, cho ta nhìn lấy ơn Người sẽ ban cho ta là ơn rất quý trọng ; vậy thì phần ta phải bền đỗ đợi chờ, ắt là Người sẽ đoái thương i hạm lời ta, vì ông thánh Bênadô đã dặn bảo ta rằng : Chẳng ai chạy đến cùng Đức Bà mà Đức Bà chẳng thương đến nó.

Sau nữa phải nhớ rằng : ơn phần rồi là rất trọng rất rất cần, ta lo một mình bất kham, phải nhờ có dâng chừa baw cho ta. Vậy ta hãy nghe lời ông thánh Bênadô rằng : Hễ ai giữ lòng sốt sắng kính Đức Mẹ luôn, ấy là dấu thật người ấy sẽ giữ nghĩa cùng Chúa cho đến chết, lại người ấy chẳng phải mất linh hồn. Ta nghe làm vậy, lẽ nào mà ta chẳng trứu mến bền đỗ mà làm tội Đức Mẹ cho đến cùng thì làm sao ?

Còn một điều can hệ ta phải ghi vào trí nữa : Là khi Đức Mẹ nhậm lời mà ban ơn cho ta rồi, tức thì ta hay quên ơn, khi dầu thì ta còn giữ nghĩa Người, mà đến sau chẳng còn nhớ ơn Người nữa, lại thêm nhiều lần làm những điều trái nghịch cùng ơn ta đã dặng, ắt là Đức Bà chẳng bằng lòng mà chẳng còn xuống ơn cho ta nữa, thật thì đáng cho phép công thẳng đoán phạt ta là những con cái bất trung ngãi cùng mẹ mình.

Vậy hỡi anh em, hãy hồi tâm suy nghĩ mà

quyết một lòng ngay hôm nay làm tội Đức Mẹ cho đến cùng.

Lễ thứ II. — Ta hãy suy những điều ngăn trở ơn thánh Đức Bà ban cho ta. Ta hãy làm những cách thế cho khỏi mất lòng bền đỗ trông cậy Đức Bà. Vậy ta hãy lánh tính nhẹ dạ, mới dâng kinh tiến lễ kêu xin Đức Bà mà chưa dâng, liền bỏ lơ; hoặc xưa nay chẳng nhớ tưởng Đức Bà, nay lâm rủi ro thì chạy đến cùng Đức Mẹ mới dâng ít ngày, mà thấy chưa dâng liền bỏ mà chẳng cầu xin ơn nữa, hoá ra chẳng dâng nhờ ơn Người.

Lại hãy lánh tính biếng nhác, chịu khó bỏ tính mê nết xấu, vì dầu Đức Mẹ là Đấng nhơn lành, song Người ghét những tội lỗi nghịch cùng Con Người là Đ. C. G. ; vậy kẻ quyết lòng ngỗ nghịch cùng Đ. C. G. thì lẽ nào mà Đức Mẹ còn phù hộ cho nó ; vì như kẻ có tội nhờ ơn Đức Mẹ mà dâng cái dữ về lành ; song le nó chẳng bền đỗ giữ lòng sạch tội, một quyết lòng làm điều nghịch mạng, thì lẽ nào mà Đức Mẹ ban ơn cho nó. Vả lại nó làm biếng chẳng dùng phương thế dâng bỏ tội, hoặc chẳng lo làm lành, như ban đầu nó còn đọc kinh nguyện kính Đức Mẹ, song lần lần hoặc quên hoặc bớt, hoặc bỏ, chẳng kêu xin, hoá ra chẳng dâng nhờ ơn Đức Mẹ theo lòng nó muốn.

Sau hết chớ hề nghe theo ma quỷ dỗ dăng bỏ lòng trông cậy Đức Bà, vì ma quỷ biết có một quờn

phép Đức Bà cứu ta khỏi tay nó, nên nó ra sức cám dỗ cho bỏ lòng cậy trông Đức Mẹ lần lần. Vậy ta dầu yếu đuối hay sa ngã mấy, cũng đừng ngã lòng bỏ thói quen cầu khẩn tôn kính Đức Mẹ, vì hễ ngày nào ta bỏ lòng tôn kính Đức Mẹ, ắt là ta chẳng được chắc về phần rồi đầu và mất ơn Đ. C. T. lần lần, nên phải khốn mà chớ.

Ấy là mấy điều ngăn trở ta phải lánh và giục lòng từ nầy về sau thành kính cậy trông Đức Mẹ cách riêng, dầu phải đợi chờ lâu mấy thì hãy một lòng phấn vó, vì phải tin chắc rằng : Nhờ Đức Mẹ thì ta mới được rồi, lại chẳng ai kêu xin Người mà Người từ bỏ bao giờ.

Truyện-thánh

Kẻ chẳng bền đỗ giữ lời hứa theo
ơn Đức Mẹ, thì đã chịu đoán phạt nặng nề.

Năm giáng sinh 940, có một Giám mục tên là U-đôn, khi còn trẻ, ra sức học chữ ngãi cho nên thông thái, song chẳng được việc gì vì kém trí, thì buồn bả liền đến bàn thờ Đức Mẹ khóc lóc kêu xin cho sáng dạ. Đến đêm sau, đang khi ngủ nghe tiếng Đức Mẹ bảo rằng : Mẹ nhậm lời con, từ nầy về sau, chẳng những con nên thông thái hơn

Chúng bạn, mà lại con sẽ thăng quờn Giám mục cai trị trong thành này, thiên hạ sẽ trọng kính con, con phải bền đỗ tôn kính Mẹ luôn kéo phải khốn. Từ ấy trẻ U-đôn chẳng còn tối tăm như trước, lại đặng thông minh lịch lãm, dầu các đều khó bực nào cũng giải nghĩa thông suốt, đến đổi các bạn đã chê cười U-đôn trước, rày hồ nghi là người khác chẳng phải U-đôn.

Tiếng đồn U-đôn rất thông thái, đến sau Giám mục thành ấy qua đời, thiên hạ đua nhau chọn U-đôn lên chức Giám mục cai dân. Song U-đôn đặng chức cao thì quên ơn Đức Bà, sinh lòng kiêu ngạo, buông theo tính xác thối, phạm nhiều giống tội trọng lâu năm, làm ô danh đạo và xấu hổ đáng bậc làm thầy. Đ. C. T. cũng đem lòng thương cho tiếng lương tâm kêu trách U-đôn : Thôi, mấy chớ phạm tội mất lòng Chúa làm chi nữa. U-đôn nghe tiếng Chúa cũng chẳng ăn năn trở lại, nên Chúa chẳng nhin nó nữa.

Vậy đêm kia bầy cả Phêđêricô là người rất nhơn đức vào nhà thờ cầu nguyện cho Giám mục mình trở lại. Bấy giờ nghe cửa nhà thờ mở ra ùng ùng, thấy hai người trai vào cầm hai cây đèn sáng bước lên đứng hai bên bàn thờ, có hai người trai khác theo sau trải nệm trước bàn thờ và đặt hai toà lên trên, đoạn có một người tay cầm gương trần đến giữa nhà thờ kêu cả tiếng rằng : Các thánh có bài cốt táng trong nhà thờ

này, hãy chuỗi dây xem Chúa đoán xét ; tức thì thấy nhiều đấng thánh và Đức Bà đi theo châu Đ. C. G. Bấy giờ ông thánh Maurixiô là bôn mạng nhà thờ, xin Đ. C. G. giáng phạt U-đôn. Đ. C. G. ra lệnh sai hai người đi bắt U-đôn đang ngủ trên giường đem vào nhà thờ. Giám mục U-đôn vừa đến thì có một thiên thần chém đầu đi ngay, đoạn Đ. C. G. và các thánh liền biến đi hết.

Thầy Phêdêricô thấy sự hãi hùng về Giám mục U-đôn, thì run sợ ngất trí, khi tỉnh lại thắp đèn coi thì thấy xác giám mục nằm một nơi, đầu nằm một nơi, máu chảy lai láng cả nền nhà thờ. Sáng ngày các hàng đạo đức và ai nấy mừng tin chạy đến xem, thấy quả thật Đ. C. G. đã phạt U-đôn như vậy thì kinh khủng sợ hãi. Trong nhà thờ này, mỗi khi truyền chức Giám mục, thì đem người đến nơi ấy và cầu xin Đ. C. G. giữ gìn Giám mục mới chớ để bắt chước giám mục U-đôn và cũng kêu xin Đức Bà phù hộ cho người khỏi phải sa ngã trong việc bôn phận.

Hoa thiêng liêng — Có lời Đ. C. G. phán trong Evang rằng : khi một người có tội ăn năn trở lại, thì các thiên thần trên trời đều vui mừng.

Vậy tôi dốc lòng : Tôi hãy vui mừng và trông cậy. Nếu tôi là kẻ có tội. Tôi hãy chuỗi dây ăn năn cho kịp, vì đang hiệp vầy vui mừng cùng các thánh trên trời. Tôi hãy ra sức đem kẻ có tội trở về đàng

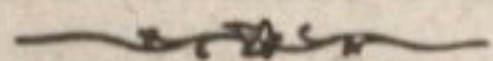

chánh, lo giảng giải châu nhưng đạo mới, lo đọc kinh cầu nguyện giúp cho người ta trở lại. Cả đời tôi ít nữa là cứu đặng một linh hồn, thì phước phận cho tôi là trùng nào.

Lời than thở. — Lạy Đức Bà Maria, xin giúp con khỏi sự lỗi lầm, đặng ơn biển bậu. Soi gương mẹ giữ lòng trong sạch, bỏ thói tư tình. (*Ave Maris stella*)

Ngày thứ ba mươi

Tóm lại phải ăn ở thế nào
cho xứng kẻ làm con Đức Mẹ.

Thiên hạ ai cũng muốn làm con Đức Mẹ và trông nhờ ơn Người, song kẻ tỏ việc mình làm, vâng lời Người dạy thì rất có ích. Từ đầu tháng tới nay đã suy rẫm các sự mẫu nhiệm Đức Mẹ và hiểu biết các việc phải làm, các điều phải bỏ là thế nào, nay nên tóm lại mọi điều cho ai nấy quyết một lòng nắm giữ, hầu cho xứng đáng làm con Đức Mẹ cho đến mãn đời.

Vậy hãy suy lại hai lẽ : một là những sự phải làm thế nào, hai là các điều phải lánh làm sao.

Lễ thứ I. — Chúng tôi đã nhìn Đức Mẹ là Mẹ Chúa Trời, là Đấng có thần thể trước toà Chúa, là Đấng Chúa đã chọn cách riêng từ thuở đời đời chẳng hề mắc tội tổ tông, đang đức đồng trinh, cùng là Đấng đầy mọi ơn đức tốt lành thì chúng tôi hãy vui mừng không khen Người là Đấng trọn hảo ; chúng tôi hãy tỏ mình là con cái Người, Người là Đấng phép tắc dưới Đ. C. T., vì Người xin sự gì thì Đ. C. T. liền nghe. Vậy thì ta hãy quyết lòng hằng ngày chạy đến cùng Đức Mẹ, dầu Người để cho ta trắc trở thế nào thì hãy trấn mình vào lòng Đức Mẹ mà cậy trông Người.

Thật Đức Mẹ là ngôi sao bắc đầu chỉ đường biển hiểm cho ta đi, nên Hội Thánh gọi Người là Nữ vương chỉ bảo đường lành. Vậy trong các việc ta làm bất kỳ khó dễ thì hãy xin Người chỉ bảo cho ta, đừng làm việc gì mà chẳng hỏi ý Đức Mẹ chỉ vẽ cho. Sau nữa Đức Mẹ làm gương cho kẻ ở đồng trinh cùng kẻ đôi bạn như ta thấy gương trong lễ kính gia thất Đức Mẹ, xem rõ mọi ơn đức kẻ ở tịch mặc và cũng một trật dâng soi gương gia thất thánh cho kẻ làm cha mẹ, đôi bạn, con cái bằng thuận hoà, cùng dạy vẽ con cái trong đường trọn lành kính mến Chúa.

Sau hết chúng tôi phải noi gương Đức Mẹ mà dọn mình chết lành ; ta phải tưởng sự chết đời tạm này là đường đưa ta đến quê vức thật, ta phải sống thánh bầu dưng chết lành bằng an, về

trời làm một cùng Đức Mẹ là đáng đã ngự lên thiên quốc cả xác hồn. Vậy từ rày mà đi ta chẳng bỏ ngày nào mà chẳng làm một hai việc lành, đọc một hai kinh mà tôn kính Đức Mẹ ; nếu ta chưa vào họ áo, thì hãy kíp vào biên tên làm con Đức Mẹ, hoặc mang tượng ảnh Đức Mẹ ; ta hãy dọn mình xưng tội chịu lễ tỏ lòng tôn kính Đức Mẹ ; ta làm như vậy thì chẳng lẽ nào Đức Mẹ từ chối mà chẳng ban ơn cho ta.

Lễ thứ II. — Ta muốn tỏ lòng làm con Đức Mẹ thì hãy lo làm những sự Người muốn, là bỏ những sự nghịch cùng Người. Vậy ta phải dốc lòng chê ghét mọi tội lỗi, mọi tính nết xấu làm dấu trong mình ta ; hoặc dốc lòng bỏ tính kiêu ngạo, tính mê đắm sắc dục, tính giận hờn nóng nảy, phân bì ghen ghét, chí quyết một bề giữ mình sạch sẽ xứng đáng kẻ làm con Đức Mẹ, là Đấng chẳng hề đùng bợn như ốỉ ; ta hãy sắp mình xin ơn bền đỗ như vậy ; hết tháng này hãy trở lại sốt sắng, ân cần việc đạo việc nhơn đức cho đến mãn đời ; mà rủi có sa ngã, thì hãy kíp chỗi dậy, chạy vào toà giải tội tẩy rửa cho mau chóng, cùng dốc lòng từ bỏ những người những dịp mở đường cho ta phạm tội, và xin ơn Đức Mẹ cứu ta cho đừng gìn giữ ơn nghĩa Chúa cho đến mãn đời.

Truyện-thánh

**Đức Bà cứu chữa ông thánh Anrê Avellionê
trong giờ lâm chung.**

Đức Bà hay thương giúp người ta trong mọi buổi, nhứt là đến giờ lâm chung càng tỏ lòng bình vực người ta hơn nữa, nên Hội thánh hằng dạy ta đọc rằng : Xin chữa chúng tôi trong giờ lâm tử. Nầy có truyện ông thánh Anrê Avellionê làm chứng đều ấy.

Ông thánh Anrê Avellionê là người xứ Néapoli trong nước Italia, thuở còn sống hằng tỏ lòng thành kính Đức Mẹ trong mọi việc người làm, người hằng cậy nhờ Đức Mẹ che chở. Người làm nhiều việc phước đức thương giúp người ta, làm bề trên cai dòng cũng làm cho nhiều người trở lại.

Ông thánh Anrê Avellionê rất hơn đức cùng lập nhiều công đức thể ấy, mà đến khi gần chết, ma quỷ khuấy khoả người bối rối âu lo cách lạ, cùng làm nhiều sự quái gở dị kỳ, làm cho người phải run mình rón ốc, đến đổi những kẻ đứng xung quanh đều kinh khiếp, vì thấy mặt mũi người ra xanh xao nghiêng răng nghe rất đổi khó chịu, vì thấy cả mình người run rẩy, mặt nhăn nhú chảy nước mắt rọng rọng mà chẳng nói được lời gì,

Bà con và các thầy thấy vậy thì chẳng hiểu ý làm sao, nên sợ hãi và buồn bực khóc lóc, song hết thấy cũng vững lòng trông cậy Đức Bà và lấy làm an ủi vì thấy An-rê trong giờ cực nạn ấy bằng ngửa mặt xem lên ảnh Đức Bà, và cũng nhắc lại ; khi trước An-rê quen nói nhiều lần : Ngày sau khi mình gần chết, Đức Bà sẽ phù hộ cho mình cách riêng. Mà quả y như vậy. Thoát chước thầy An-rê hết run rẩy, xem chẳng còn sợ hãi nữa mặt mày bằng tịnh, lại tươi tắn mỉm cười, nhìn xem ảnh Đức Mẹ như thể cảm tạ ơn Người đã cứu chữa mình thắng mọi chước quỷ dữ. Đoạn khỏi một chốc liền sinh thì bằng an dịu dàng êm ái, linh hồn ra khỏi xác về chầu Chúa cùng Đức Mẹ.

Hỡi anh em ! Kể cây trông lòng lành Đức Mẹ cứu chữa, chẳng phải vô ích ; thường ngày phải cầu xin Đức Mẹ cho ta đừng sống thánh chết lành, và hằng ngày ta phải làm một hai việc tôn kính Đức Mẹ cách riêng về ý ấy, ắt đến giờ sau hết Đức Bà sẽ cứu chữa ta chẳng sai.

Hoa thiêng liêng — Ông thánh Phan-xi-cô giám mục rằng : Khi thấy mọi sự ở đời hay thay đổi dường ấy, thì hãy đem con mắt thiêng liêng xem lên trời là thành vững vàng cùng là quê thật ta lại nhờ lời Kinh thánh rằng : Mọi sự đời này là phù vân giả trá chóng qua.

Vậy tôi phải dốc lòng ; Chớ có yêu chuộng

đính bèn của đời này cho lắm, vì một mai tôi phải bỏ. Tôi phải tìm của thật chẳng hay hư nát là việc lành phước đức ăn chay hãm mình.

Lời than thở — Lạy Mẹ Maria, xin đón ngăn các sự họa tai, kéo hại đôi phần hồn xác, xin nguyện giúp mọi điều an lạc, ngõ nhờ ơn thánh nhuần mình.

Ngày thứ ba mươi mốt

Về những sự vang hiển Đức Bà.

Mọi người trong anh em ta đã hiệp vầy cả tháng này mà tôn kính Đức Mẹ thì ta hằng muốn không khen sự cả sáng quờn cả Người bây giờ và đời đời, vì ngợi khen Đức Bà chẳng khi nào nói cho xiết đặng. Ngày nay nên tóm lại quờn cả phép tắc mẹ chúng ta mà cảm mến đội ơn Đ. C. T. đã cho chúng ta có mẹ rất tốt lành là Đức Bà Maria.

Lễ thứ I — Ta hãy ngợi khen lòng rộng rãi Đ. C. T. đã thương Đức Mẹ mà chọn Người từ thuở đời đời, ban cho Người đặng ơn thánh sung là cho Người đặng khỏi tội tổ tông truyền là ơn cả loài người chẳng có ai đặng, và khỏi vương xiềng trỏa ma quỷ ; ta hãy vui mừng ngày Đức Mẹ sinh

ra đã làm cho cả Ngôi Ba cực thánh đặng vui mừng lắm, cho các loài trên trời dưới đất, hơn hởi vì người sẽ sinh Đấng cứu chuộc loài người là mặt trời công bình soi sáng cho muôn dân.

Ta nên khen ngôi nữ trinh tốt đẹp Maria đã đặng dâng trót mình cho Chúa làm bạn thánh Đ. C. T. vì ta thấy nhơn tiên hoa huệ trinh sạch chói lói trong linh hồn Đức Bà, mà bởi xinh đẹp làm vậy, nên đã đặng chọn làm mẹ Giêsu Thiên Chúa. ta hãy vui mừng, mẹ ta thật là mẹ Chúa Trời, là Nữ vương trời đất. Thật tên Maria như sao bắc đẩu chỉ đường cho chúng tôi ngồi nơi u ám ; chúng tôi hằng kêu tên Đức Mẹ hầu xin Người hộ vực lấy chúng tôi.

Lễ thứ II. — Ở Mẹ Maria, chúng tôi xin ngợi khen nhơn đức chiếu quang mình Mẹ ; Mẹ giữ đức thương yêu thanh tịnh cách lạ cùng bạn thánh Giuse mà trông đợi Đấng cứu chuộc thế gian sinh ra cùng chịu khó nhọc tân toan thương giúp thiên hạ ; nhứt là trước hết giúp thánh Gioan là đấng Tiên hô Chúa, mà đến lúc Chúa sinh ra thì hằng chịu khổn khó làm một cùng thánh Giuse mà lo dưỡng nuôi giúp đỡ Chúa, cùng lo giữ luật Môi-sen mà dâng Chúa vào đền thánh.

Thật đức chịu khó, Người rất có công nghiệp lạ lùng là trùng nào ; thật ta phải khong khen Trái tim cực thánh Người đã thành tâm mến Chúa, mà

đã vì sự thương mến ấy mà đem lòng ái tuất muôn dân thế giới mà ban ơn chỉ bảo đang lành cho thiên hạ, ban ơn nọ ơn kia cho cả và Hội thánh cùng mọi người trong ta hằng kêu xin khẩn cầu, Đức Bà hằng rộng ban vô ngần phép lạ cứu muôn dân, bây giờ còn hiển hách ; như việc đời nhà thánh cùng việc xuống tuyết chỉ dẫn cho ai nấy phép kính thờ Đức Mẹ, lại giục lòng người ta, bày tỏ tên nơi lên chỗ, hầu cho người ta đặt nhờ ơn Người che chở.

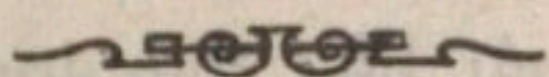
Lại cũng xui lòng cho kẻ lập nhà dòng, như dòng núi Caramêlô, lập phép áo phép chuỗi, họ này họ khác thành kính Người hầu đồ muôn ơn cho thiên hạ, thật là ơn ích rất quý trọng cả và Hội thánh đặt nhờ Đức Mẹ. Ma ta biết thật Người đã lập công cho chúng ta là Người đã đồng chịu thương khó như lưới dòng đâm vào Trái tim Người cho đặt thông phần con mình chuộc tội cho thiên hạ.

Ở sự lạ lòng thương yêu ái tuất loài người là thế nào, cho đến đôi khi sống Người đã hao mòn vì lửa mến Chúa và yêu người, mà bây giờ cho đến đôi ngày nay còn hiện ra an ủi giúp đỡ bề trong bề ngoài tỏ tường, như Người đã hiện ra ở thành Lộ-đức, ban muôn vàn phép lạ cứu chữa muôn dân, lại bày chữa Hội thánh cách riêng Sau hết chúng tôi còn phải vui mừng tán tạ không khen sự vang hiển Đức Bà ngự về trời cả hồn xác

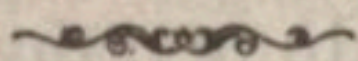
đặng quờn phép cả, châu chực Chúa Cha và hằng ngày ban xuống mọi ơn cho kẻ chạy đến kêu xin Người.

Hỡi anh em ta, Mẹ Maria ta đặng vang hiên làm vậy thì lẽ nào ta chẳng hết lòng mừng rỡ mà ngợi khen làm tôi Người hay sao ? Chúng ta đã suy qua từng đều về quờn cả sáng Đức Bà thì ta phải hết lòng làm tôi Người cho chí ttn, đừng lỗi các sự ta đã dốc lòng trong cả tháng này, Đức Mẹ xem thấy lòng ta Người sẽ hộ vực ta theo lòng sở nguyện chẳng sai.

Truyện-thánh.

**Đức Bà phù hộ cho ông thánh
Phanxicô Xavie là thế nào.**

Ta đã biết : ông thánh Phanxicô Xavie, trước khi người trở lại, thì người là bậc nhà giàu, là anh hùng tấn sĩ, nhờ ơn Chúa đã đặng trở lại nên trọn lành, thì tỏ ra lòng thành kính Đức Bà chí tình.

Người toan khẩn trọng thể trong dòng ông thánh I-na-xiô đã lập thì người chọn lễ Đức Bà mông triệu thắng thiên mà khẩn tại nhà thờ Đức Bà ở thành Phari, có ý cậy nhờ Đức Bà phù hộ

cho đừng giữ lời khấn. Đến sau khi người đang nguyện gắm ở nhà thờ Đức Bà ở thành Lôrêto, thì Đức Bà soi sáng cho người phải trải qua phương Đông, hầu giảng đạo cho dân ngoại. Vậy ông thánh Phanxicô vâng ý Đức Mẹ chỉ dẫn, thì vượt biển trải đến bờ cõi phương Đông, đi giảng tại nước Thiên-trước, nước Nhựt-Bồn, và đến nước Đại-minh, mà rao truyền Evang Chúa.

Khi ấy người càng triu mến cây trông Đức Mẹ hơn nữa : Là mỗi khi ra giảng cho bôn đạo, thì người sốt sắng nóng nảy khuyên bôn đạo phải cây trông Đức Bà. Bởi đó khi giảng xong, thì người quen bắt bôn đạo đọc kinh : Lạy nữ vương, cho ai nấy nhờ Đức Mẹ mà phù hộ giúp ơn hầu lo việc bôn phận mình cho nên, và giữ đạo cho sốt sắng. Ông thánh Phanxicô chẳng bỏ việc nhỏ mọn nào tỏ lòng thành kính Đức Mẹ, mà người chẳng làm : Là người mang tràng chuỗi trong mình luôn, và dùng tràng chuỗi ấy mà làm nhiều phép lạ. Người bền đỗ trông cây Đức Bà lắm, nên hễ toan đi đâu hay là làm việc gì, thì phú các việc ấy trong tay Đức Bà, nên đã đặt Đức Bà phù hộ cách riêng, chẳng những cho ông thánh ấy làm cho muôn vàn người có tội ăn năn thống hối, mà lại người làm cho vô vàn vô số kẻ ngoại trong phương Đông này bỏ bụt thần ma quỷ mà nhìn biết Chúa. Vả lại người cũng đã làm nhiều phép lạ mà cứu người ta khỏi mọi sự khốn khó hồn xác.

Sau hết người đã mòn sức lao nhọc vì giảng tin lành Chúa, người mắc bệnh nằm liệt một mình trong lều tranh nơi bãi cát tại gò Tam-Châu, phải túng thiếu mọi đàng, thì người phú mình trong tay Đức Bà mà than thở rằng : xin Đức Mẹ hãy tỏ mình làm mẹ con. Mỗi khi người than thở làm vậy, thì liền dặng yên tâm hơn hở, sau hết dặng đầy công nghiệp mà qua đời. Hội thánh chọn người làm thánh quan thầy bốn mạng cả và phương Đông này.

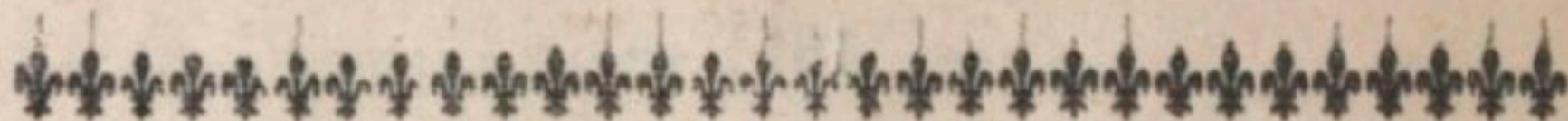
Hoa thiêng liêng — Đức Chúa Giê-su ban quyền cho các thánh tông đồ và các hàng đặc đức mà rằng : Bay tha tội cho ai thì trên trời cũng tha. Bay buộc cầm ai, thì trên trời cũng buộc cầm thề ấy.

Vậy tôi dốc lòng : Tôn kính các đấng làm thầy là thề nào, vì quờn chức các đấng ấy rất lớn lao. Tôi phải năng chạy đến mà nhờ ơn tha thứ, và chẳng dám nói phạm đến các đấng ấy, vì là sự Đ. C. T. Tôi lạy Nữ vương các hàng đặc đức, xin cho tôi dặng đức vâng lời các đấng ấy, hầu làm tôi Đức Bà cho đến mãn đời.

Lời than thở — Lạy Mẹ Maria, con khác nào kẻ ở tù lao, nhờ mẹ lành mở dây thiết toả. Con ví thề người đang tối mắt, cậy mẫu từ giúp chữ quang minh.

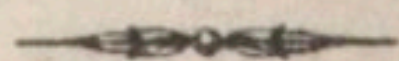

PHỤ THÊM

Một ít kinh hát.

1 — AVE MARIS STELLA.

Dịch nghĩa

Tôi kính ngợi minh tinh bắc hải,
Mẹ chí hơn chi ái Chúa Trời,
Vĩ đồng trinh khiết bạch trọn đời,
Là chính thật cửa trời phước lạc.

Mẹ chịu lấy lời thần kính đạt,
Gabrie mừng hát chào Bà,
Mẹ đòi tên nghịch mẫu E-và,
Cho con đăng an hoà thanh thoả.

Xin Mẹ giải tội hơn chi toả,
Hãy khai quang cho kẻ đui mù,
Sự nạn tai Mẹ hãy xua trừ,
Các sự thanh Mẹ cầu cho mãi.

Tổ lòng Mẹ là mẹ chi ái,
Ngõ con Bà thương đoái nhậm lời,
Bởi vì con Chúa mới ra đời,
Sinh đời Mẹ ắt thời nể Mẹ.

Sạch như Mẹ trên đời mấy kẻ,
Đức từ bi suốt thể một Bà,
Mẹ cỡi dây tội lỗi con ra,
Cho con đăng hiền hoà thanh bạch.

Giúp con sống nên người trong sạch,
Sửa dằng con nứt mạch vững vàng,
Thấy Giêsu Thiên Chúa cao sang,
Đăng đồng hưởng hỉ hoan cội thọ.

Tán tụng Thiên vương chi Thánh Phụ,
Vô biên mĩ tú chúc Chúa Con,
Chúa Thánh Thần đầy đầy tràn khôn,
Tam vị chúc vinh tôn nhứt thể.

2 — AVE MARIS STELLA.

Diễn nghĩa

Kính mừng Đức Mẹ Chúa Trời,
Cực cao cực trọng ;
Tán tạ đồng trinh Thánh Mẫu,
Rất sạch rất thanh.
Sao bắc đầu sáng ngời,
Đem đàng kẻ vượt qua biển cả ;
Cửa thiên đàng hậu phước,
Dắt tay người lên khỏi trời xanh.
Xưa Eva lỗi lệnh Chúa răn,
Con cháu phải muôn đời tội lụy ;
Nay Đức Mẹ vâng lời Chúa dạy,
Chúng con nhờ mọi giống phước lành.
Mẹ nghe tiếng thần tấu Ave,
Xin giúp con nhờ ơn an lành,
Bà đổi tên Eva nghịch mẫu,
Chịu thai Chúa trọn phước đồng trinh.
Con khác nào kẻ ở tù lao,
Nhờ Mẹ lành mở dây thiết toả,
Con ví thể người đương tối mắt,
Cậy mẫu từ giúp chữ quang minh.
Xin đón ngăn các sự họa tai,
Kẻ hại phần hồn phần xác ;
Xin nguyện giúp muôn đều phước lạc,
Ngõ nhờ ơn thánh nhuần mình,

Xưa Mẹ hằng làm mẹ chúng con,
 Nguyên cùng Đấng vì con xuống thế,
 Là Đấng đã làm con Đức Mẹ,
 Ất là Người nghe Mẹ dành lòng.
 Mẹ sạch hơn các kẻ trình đồng,
 Đức nên lớn đức ;
 Bà hiền hơn mấy người nhơn hậu,
 Danh rất thơm danh.
 Xin giúp con khỏi sự lỗi lầm,
 Đấng ơn hiền hậu ;
 Soi gương Mẹ giữ lòng trong sạch,
 Bỏ thói tư tình.
 Nay ở đời dặng sống nên người,
 Nhờ che chở khỏi đàng tội lỗi ;
 Sau lìa thế dặng xem thấy Chúa,
 Hưởng vui mừng trên chốn thiên đình.
 Tán tạ ba Ngôi chí tôn chí thánh,
 Tung hô một Chúa thường vượng thường sanh.

3 O GLORIOSA VIRGINUM

Dịch nghĩa

Lạy Chúa Bà vang biền,
 Cao quang trên nhứt nguyệt tinh thần.
 Chúa sinh Mẹ lại làm con Mẹ,
 Nuôi nấng nhờ bú sữa đồng thân.
 Rủ Eva mất phước thường sinh,
 Mẹ cày con phục hồi thánh sủng ;
 Nay lâm bạc dặng trông vinh phúc,
 Cũng nhờ Mẹ rộng mở thiên đình.

Mẹ là đài sáng quang minh,
Cửa đèn vua cả
Khắp thế giới tung hô tán tạ :
Tạ vì ơn cứu chuộc,
Tạ vì đang sống,
Sống thật vì phúc Mẹ đồng trinh.
Tán tạ Chúa cả Giêsu,
Xưa sinh bởi lòng thánh nữ,
Chúc tụng Chúa Cha vinh phúc,
Cùng Thánh Thần muôn kiếp đồng phụ.

---

4 - SANCTA MARIA SUCCURRE

Dịch nghĩa

Kính lạy thánh Maria
Xin Mẹ đoái thương
Phò người thống khổ,
Xin Mẹ bảo bọc
Dẫn đạo cầu thay,
Xin Mẹ chữa rày
Phò hàng Hội Thánh
Xin Mẹ kiết lãnh
Ngoan đạo nữ nhơn
Ngõ thắm biết ơn
Mẹ hằng phù hộ ;
Mấy người quỵn cỗi
Nhớ ngợi Đức Bà.

---

5 — ALMA REDEMPTORIS

Dịch nghĩa

Kính lạy Mẹ dưỡng sinh Cứu thế,
Cửa thiên đàng rộng mở thình thình.
Sao bắc đẩu dẫn đường biên biên
Xin phù trì lụy ngã sinh linh ;
Lo chồi dậy ăn năn cải quá
Mẹ đã sinh Đấng thánh tôn vinh
Thật mọi loài sùng sờ ngơ ngẩn.
Ớ đức nữ chung thỉ kiết trinh,
Xưa nhậm lời thần chào mừng kính
Xin thương dân nặng nỗi tội tình.

6 — MAGNIFICAT (1)

Dịch nghĩa :

Linh hồn tôi ngợi Chúa chí tôn,
Lòng trí tôi mừng Đấng cứu chuộc,
Vì Chúa đoái phận hèn tớ nữ,
Các dân khen tôi phước ai lày.
Chúa thương ban ơn trọng cho tôi,
Là chính Đấng vô cùng phép tắc,
Ngõ ụt sáng danh vinh Chúa cả,
Hằng lung hô đức trọng cao dày.
Lượng hơn từ Chúa đã thương ban,
Đời nọ trải đời kia nối tiếp

---

(1) Kinh này ngợi khen Chúa, song Hội thánh
kính Đức Mẹ vì là chính kinh Đức Mẹ đã hát khi
đi viếng bà thánh Isave.

Lòng ái tuất hằng rưới xuống,
 Cho người kính sợ Chúa xưa nay.
 Chúa dùng tay phép tắc ra oai,
 Hủy diệt kẻ kiêu căng lòng trí ;
 Quờn trên hạ xuống nơi chỗ thấp,
 Khiêm nhượng nhấc lên chốn cao thay.
 Để kẻ giàu sang ra thiếu thốn,
 Cho người bần khổ đặng no đầy.
 Chúa nhớ lại lòng thương xót xưa,
 Đã lãnh Ra-el làm tội tớ ;
 Như phán A-bram cùng thánh tổ,
 Miêu duệ người muôn kiếp nào sai.
 Tán tạ Chúa Cha và Chúa Con,
 Tán tạ Thánh Thần đồng nhứt thể,
 Như nguyên thủy, rày và hằng có,
 Đời đời vinh phước chốn thiên thai. Amen.

7 — AVE VIRGO SINGULARIS

Dịch nghĩa

Kính mừng Đức nữ trinh có một,
 Là Mẹ Đấng cứu chuộc chúng tôi,
 Mẹ tợ thanh thiên dương bắc đẩu,
 Lại như tàu nhiệm chở thế gian.
 Tôi còn lênh đênh nơi biên biếm,
 Xin chớ để dằm đuối bại tàn ;
 Song xin mẹ lòng nhơn quảng đại,
 Giăng buồm thương hộ vực mọi đàng.
 Biển động xao gió thêm thổi mạnh,
 Nạn ba đào thoát nỗi hung hoang,
 Thuyền chạy tới gặp muôn đều hại,

Hằng ngăn trở biết mấy tai nạn.

Ở đời những đồ vui quấy,
Thế gian xác thịt với sa-tan,
Cả ba thù đồng tình cướp mạng,
Hại kẻ hồng ngã, kẻ non gan.

Sóng nhồi thuyền lúc đà quá niêm,
Nhồi lên nào xuống rất kinh hoàng,
Lèo cột đã lay buồm đồ gió,
Neo cũng nan phương đậu vững vàng.

Thương ôi ! giữa cơn nguy hiểm ấy,
Loài xác thịt nào dặng vững an ?
Song một Mẹ chín là Mẹ thật,
Xin kíp tới chữa chúng gian nan.

Hễ ai rủi sa cơ túng ngặt,
Kêu tới Mẹ ắt dặng chứng chàng,
Vì bằng dặng nhờ ơn hộ vực,
Bồi tay Mẹ giúp sức sửa đang.

Mẹ nhờ sương thiên bồi trời xuống,
Nhuận hoa sạch sẽ chẳng hề tàn,
Trở sinh trái lạ bầu cứu thế,
Ấy là phép nhiệm bởi Chúa ban.

Lạy Maria, xin Mẹ cầu khẩn,
Mà rửa cho sạch bệnh khiên đoan,
Và cho con hiệp cùng thần thánh,
Đặng hưởng phước muôn kiếp hỉ hoan. Amen.

8 — Kinh cầu cùng Đ. C. G.
và Đức Mẹ.

Giêsu từ Chúa ngự trên chín trời,
Xin tha cho kẻ làm tôi Mẹ Người,
Xin tha tội mọn làm tôi Mẹ Người.
Maria thánh mẫu từ chi chi từ,
Xin tha cho kẻ làm tôi Con Bà,
Xin tha tội mọn làm tôi Con Bà.
Ngã môn Nữ Chúa thương con với hã,
Mẹ ôi phú thác tôi cho Con Bà,
Mẹ ôi xin phú tôi cho Con Bà.
Mẹ nay Chúa bảo chúng con đây mà,
Làm cho con thuận với Con Đức Bà,
Làm cho Con Mẹ với con hiền hoà.
Mẹ vì châu tiếp diêm mai thông hoà,
Mẹ đưa con đến Giêsu con Bà,
Mẹ đem con lại với Con Mẹ ma,
Giêsu, Maria (*ba lần*) — Amen.

---

9 — Tiến ba Kinh

Khi mới vào thì đọc :

Chúng con mọn mảy phạm hèn,
Đáng dẫu ngửa mặt trông lên bàn thờ,
Cúi xin ban xuống ơn thừa,
Dung cho trái tấm lòng thơ trước toà,

Đoạn đọc kinh ngũ bài :

Chúng tôi lạy Chúa Cha nhơn thứ,
Đã giữ lời phán hứa lòng thương,
Dựng nên rất thánh Nữ vương,
Xây nên mọi đức treo gương muôn đời.
Chúng tôi lạy Ngôi Hai xuống thế,
Cứu loài người chẳng để cho hư ;
Lại thương trời Mẹ nhơn từ,
Đề loài con mọn đáng nhờ mọi ơn.
Chúng tôi lạy Thánh Thần Chúa cả,
Cho Đức Bà phước lạ ơn đầy,
Cùng lòng rộng rãi khoan thay,
Đề cho con mọn ăn mày phần thương.
Chúng tôi lạy nữ vương thánh mẫu,
Chúa Ba Ngôi yêu dấu cách riêng,
Trên trời dưới đất cầm quyền,
Mọi loài đều phải khong khen hát mừng.
Chúng tôi lạy thiên thần các thánh,
Đương vui mừng trong thánh Chúa Dêu,
Đẹp lòng Đức Mẹ thương yêu,
Hằng ngày chầu chực xin đều ngợi khen.

Tiến ba n, âm :

Chúng con mọn mảy phạm hèn,
Ơn thương ; đã đặt bước lên gần bàn ;
Đoá hoa khép nép tay bâng,
Tất niềm cần bực xin dâng trước toà.

Tiến ba tụng :

Đền vàng quì trước dâng hoa,
Trông lên tháp báu thấy toà Ba Ngôi ;
Mười hai nhơn đức gương soi,

Kính tôn Đức Mẹ đời đời ngửa trông ;
Vì xưa Thiên Chúa dủ lòng,
Chọn làm thánh mẫu bởi dòng thánh quân.
Nhành vàng lá ngọc khác trần,
Sinh ngôi thánh Tử đồng thân trọn đời ;
Giúp công cứu chuộc đền bồi,
Ơn trên thông xuống cho loài sinh linh.
Trân châu mở cảnh trường sinh,
Trông cây cực tốt cực lành Rôsa,
Đượm nhuần vũ lộ sương pha,
Bốn mùa hoa nở dùm da lạ lũng,
Nhiệm thay hoa đỏ hồng hồng,
Nhuộm riêng màu thánh thơm chung lòng
người.

Vì thương Con gánh tội đời,
Chịu như dao sắc thân rơi lòng mình.
Xinh thay hoa trắng tốt lành,
Sánh cùng hơn đức đồng trinh Đức Bà.
Nguyên tuyền hơn ngọc hơn ngà,
Trắng trong hơn tuyết cùng là hơn gương,
Quí thay nầy sắc hoa vàng,
Sánh hơn đức mến Bà càng trọng hơn,
Niềm tin kính thiết lòng đơn,
Vững vàng cây mến trong cơn buồn sầu.
Diệu thay hoa tím càng màu,
Ý trên Bà những cúi đầu vâng theo,
Bằng lòng chịu khó trăm chiu,
Khiêm nhường nhĩa nhục hằng yêu bấ m mình.
Lạ thay là sắc hoa xanh,
Mừng Bà hơn đức trọn lành cực cao,
Giờn giờn sau trước một màu,
Quản chi sương nắng giải dầu ngày đêm,

Hoa năm sắc đã trải niêm,
Lại trưng cỗ điều dâng thêm kim đề :
Đức Bà thờ Chúa một bề,
Hoa qui chăm chăm hướng về thái dương
Tội nguyên không nhuộm khác thường,
Hoa sen trên nước chẳng vương bầu lồi,
Lòng đầy thánh sủng giáng lâm,
Hoa lê toàn đượm màu thơm khác vời.
Tuổi cao phước đức càng đầy.
Quý thay hoa cúc nở ngay vẫn thu
Toà cao thần thánh kính châu,
Hoa mai đánh núi nở đầu trăm hoa.
Muôn loài cảm mến âu ca,
Hoa đơn phú quý gần xa vui vầy,
Các ơn Chúa phú trong tay,
Hoa lan vương giả hương bay ngạt ngào.
Bảy hoa mượn chỉ nghĩa mẫu,
Hình dung hơn đức kính tàu ngời mường
Hiệp cùng năm sắc đều dâng,
Dường mười hai ngọc kết từng triều thiên.
Còn muôn phước cả ơn riêng
Trăm hoa khôn khá sánh khen mỗi phần,
Chúng con đương chốn phong trần
Mong gieo hạt giống e gần bụi gai.
Ngửa trông Đức Mẹ khoan thay,
Đoái thương vì chúc tụng nầy cùng hoa.

.....
Xin đều dâng tiến trước toà Ba Ngôi
Diện tiền cầu khẩn thay lời,
Dầm dẫm mưa móc trên trời rưới liên
Thêm ơn vun xới cách riêng
Ruộng thiêng sạch cỏ mọc lên giống lành

Hoa nhơn trái đức trứu nhành,
Đời này dư dật lại dành đời sau.

10 — Tạ ơn kinh (Te Deum)

Chúng tôi ngợi khen Chúa là Thiên Chúa,
Chúng tôi tán tụng, thật Chúa muôn loài.
Khắp thế mọi nơi kính tôn Thượng phụ.
Chư thần đội ngũ, cùng các tầng trời,
Quyền chức thiên đài, Thiên thần nhưt phàm,
Đại thần nhị phàm, hiệu Sêraphim.
Tự cổ chí kim liên thanh chúc thánh,
Thánh tai, thánh tai, Chúa là Chúa cả muôn
dân thiên hạ, cả và trời đất, đã đầy đầy
sự oai quờn sang trọng Chúa.
Hội lành cao trọng liệt vị tông đồ,
Các thánh tiên tri sáng láng,
Đạo binh trí mạng rực rỡ chói loà.
Tán tụng Chúa cả chí tôn chí quý.
Mọi nơi khắp thế, cả thánh hội công,
Kính mến hết lòng tôn xưng từ phụ,
Oai nghi Thiên Chúa vô lượng vô biên.
Chúng tôi ngợi khen, thật Con Thiên Chúa,
Cũng là Con một, Chúa rất yêu đương.
Ngợi Chúa Thánh Thần, Đấng hay an ủi.
Chúng tôi cúi đội, Chúa cả hiển vinh.
Kirixitô ngợi khen Chúa tử, có đầu mọi sự
vô thỉ vô chung.
Khi Chúa khải công chuộc loài người thế,
Chúa đã chẳng nệ sinh bởi nữ trinh.
Oan lấp địa hình tắt ngòi sự chết.

Những người nhin biết tin cậy Chúa tôi
Chúa mở cửa trời, tiêu diêu mãn vọng.
Chúa ngự toà trọng bên hữu Chúa Cha.
Sáng láng chói loà vinh hoa rất mực.
Chúng tôi tin thật Chúa sẽ tái lai,
Đoán xét nhơn loài người lành kẻ dữ.
Xin Chúa cứu chữa thần tử chúng tôi.
Chúa đã phục hồi giá máu thánh Chúa.
Cho vào một số cùng các thánh nhơn.
Đặng phước thiên đàng, muôn đời khoái lạc.
Xin Chúa sinh phước cho dân Chúa tôi.
Chúc sự an vui, phần gia tài Chúa,
Gìn giữ bảo hộ siêu độ lên trời.
Chúng tôi hằng ngày khong khen chúc tụng.
Kính tôn danh Chúa cho đến đời đời.
Trong ngày hôm nay chúng tôi khăng đoái,
Làm cho thoát khỏi các giống tội khiên,
Xin Chúa thương xem, thương xem tôi Chúa,
Nhơn từ đại độ bao phủ chúng tôi.
Như ý mọi người, ngửa trông cậy Chúa.
Chúa tôi gần vó cậy một Chúa tôi.
Hắn chắc đời đời chẳng hề hồ thẹn — Amem.

MỤC LỤC

Tựa	5
Lời bảo.	7
Kinh đọc trước khi gắm.	8
Kinh đọc sau khi gắm.	9
Kinh đọc ngày cúi tháng.	10
— Ngày áp tháng Đức Bà	
Về những lễ tôn kính Đức Bà Maria.	13
— Ngày mồng một	
Lễ Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông.	17
— Ngày mồng hai	
Lễ sinh nhật Đức Bà.	22
— Ngày mồng ba	
Lễ Đức Bà dâng mình vào đền thánh.	27
— Ngày mồng bốn	
Lễ Đức Bà đồng trinh sạch sẽ.	32
— Ngày mồng năm	
Lễ Đức Bà chịu truyền tin.	37
— Ngày mồng sáu	
Lễ Đức Bà là mẹ Đ. C. T.	42
— Ngày mồng bảy	
Lễ kính tên Đức Bà.	47
— Ngày mồng tám	
Lễ Đức Bà giao kết làm bạn với ông thánh Giuse.	51
— Ngày mồng chín	
Lễ Đức Bà trông đợi đấng Cứu thế,	58

— Ngày mồng mười	
Lễ Đức Bà đi viếng bà thánh Isave.	63
— Ngày mười một	
Lễ kính gia thất Đ. C. G., Đức Bà và ông thánh Giuse.	67
— Ngày mười hai	
Lễ Đức Bà dâng Đ C G. vào đền thánh.	73
— Ngày mười ba	
Lễ Trái Tim Đức Bà.	78
— Ngày mười bốn	
Lễ Đức Bà chỉ báo đang lành.	83
— Ngày mười lăm	
Lễ đời nhà Đức Bà.	88
— Ngày mười sáu	
Lễ Đức Bà xuống tuyết.	95
— Ngày mười bảy	
Lễ Đức Bà hiện ra trên núi Caramêlô.	100
— Ngày mười tám	
Lễ Đức Bà Môi khô.	105
— Ngày mười chín	
Về áo Đức Bà núi Caramêlô.	111
— Ngày hai mươi	
Lễ kính bảy sự thương khó Đức Bà.	116
— Ngày hai mươi một	
Lễ Đức Bà hiện ra.	121
— Ngày hai mươi hai	
Về chuỗi Đức Bà.	127
— Ngày hai mươi ba	
Lễ kính bảy sự thương khó Đức Bà.	132
— Ngày hai mươi bốn	
Lễ Đức Bà ban chữa các giáo hữu.	137

— Ngày hai mươi lăm	
Về áo xanh Đức Bà cùng chuỗi bảy sự.	141
— Ngày hai mươi sáu	
Lễ Đức Bà ban sự bằng an.	148
— Ngày hai mươi bảy.	
Lễ Đức Bà sinh thì.	154
— Ngày hai mươi tám	
Lễ Đức Bà mừng triệu thắng thiên.	160
— Ngày hai mươi chín	
Ta hãy trông cậy Đức Mẹ cho bền đỗ.	165
— Ngày ba mươi	
lóm lại phải ăn ở thế nào cho xứng làm con Đức Mẹ.	171
— Ngày ba mươi mốt	
Về những sự vang hiển Đức Bà.	176

VỀ TRUYỆN THÁNH

Đức Mẹ dạy kẻ thành kính Người phải lo che ghét tội lỗi.	15
Ông thánh Hiêronimô truyện.	19
Kẻ có lòng thành kính Đức Bà chẳng hề mắc tội tổ tông thì đừng muôn ơn khôn xiết.	24
Anh vậy phép lạ Đức Bà	29
Một người giàu có kia nhờ làm một việc lành nhỏ mọn kính Đức Bà mà đặng cứu chữa khỏi chước quỷ.	34
Đức Bà cứu một thầy dòng về bệnh phần xác.	39
Đức Mẹ ban ơn cho kẻ khốn khổ đặng mọi điều an ủi phần xác.	44

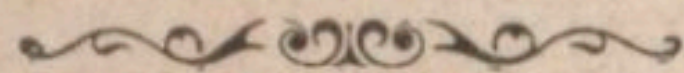
Một nhi nữ kia có lòng thành kính	
Đức Bà.	49
Ông th. Alêphonsô Rodrighê truyện.	54
Đức Bà ban ơn cho ông thánh Gioan	
thánh giá là thế nào.	60
Đức Bà thương kẻ có lòng trung	
nghĩa thành kính Người là thế nào.	65
Đức Bà xui đuổi ma quỷ chẳng cho	
làm hại kẻ có lòng kính Người.	71
Đức Bà chữa kẻ phải âu lo.	75
Đức Bà cứu giúp các linh hồn nơi lửa	
giải tội.	80
Những lời hiệp nhau đọc kinh cầu	
nguyện có sức giục lòng Đức Mẹ	
xuống mọi ơn phước.	85
Đức Bà cứu bà Maria là kẻ tội lỗi.	91
Về! hỡi quen đọc một kinh Kính mừng,	
Đức Mẹ cứu cho khỏi hoả ngục.	97
Một người nữ tội lỗi tên là Maria đã	
đặng ơn Đức Mẹ cứu khỏi lửa giải tội.	102
Ông thánh Tôma bởi thành kính Đức	
Mẹ mà đặng thông minh tấn sỹ.	107
Đức Bà có lòng thương ông thánh	
Tôma à Kempî.	113
Đức Bà cứu giúp người ta trong giờ	
lâm tử.	118
Ơn lạ Đức Bà Lộ-Đức.	125
Kính Đức Bà, đọc một kinh Kính	
mừng có sức giúp kẻ có tội ăn năn	
trở lại.	130
Đức Bà thương kẻ có lòng trinh sạch	
kính bày sự thương khó Người.	134

Bà Hêlêna bởi lần hột mà đã dặng ăn năn trở lại.	139
Đức Bà tỏ lòng nhơn từ với kẻ có tội.	144
Đức Bà cứu một người nữ khỏi quỷ ám	157
Bà thánh Têrêxa dặng nhiều ơn lạ lùng bởi Đức Mẹ.	162
Kẻ chẳng bền đỗ giữ lời hứa theo ơn Đức Mẹ thì phải đoán phạt nặng nề.	168
Đức Bà cứu chữa ông thánh Anrê Avellionê trong giờ lâm chung.	174
Đức Bà phù hộ cho ông thánh Phan- xicô Xavie là thê nào.	179

PHỤ THÊM MỘT ÍT KINH MẮT

Ave maris stella (dịch nghĩa).	182
Ave maris stella (diễn nghĩa)	183
O gloriosa virginum (dịch nghĩa).	184
Sancta Maria succurre (dịch nghĩa).	185
Alma Redemptoris (dịch nghĩa).	186
Magnificat (dịch nghĩa).	186
Ave virgo singularis (dịch nghĩa).	187
Kinh cầu cùng Đ. C. G. và Đức Bà.	189
Tiến ba kinh.	189
Tạ ơn kinh (Te Deum)	193

130	...
144	...
157	...
162	...
163	...
174	...
179	...

IMPRIMERIE DE QUINHON

182	...
183	...
184	...
185	...
186	...
187	...
188	...
189	...
190	...
191	...

